

9 770353 734051

INTERVJU

Fotograf Matjaž Očko str. 26-27

ŠPORT

»Finta v levo« je vžgala str. 16

KRONIKA

Uničujoči požar v Levcu str. 14-15

Št. 33 / Leto 71 / Celje, 18. avgust 2016 / Cena 2,50 EUR / Odgovorna urednica NT mag. Marjetka Raušl Lesjak

novi tednik

Sprejem, kot ga še ni bilo

Čeprav so na praznični ponedeljek od podviga Ane Velenšek na olimpijskih igrah v Riu minili štirje dnevi in je preteklo šest dni od osvojitve zlate medalje Tine Trstenjak, je bil ogromen šotor na Lopati skoraj premajhen za vse, ki so pozdravili imeniten uspeh celjskega in s tem slovenskega juda. Če bi se obe s čarterskim poletom iz Brazilije vrnili takoj po nastopih, bi bila navdušena množica nepregledna. Že tako je bilo kaotično, a zato toliko bolj prisrčno. str. 28-29

Foto: SHERPA

NAGRADNA IGRA

Naroči in odpelji!

AKTUALNO

Do Velenja kar dve štiripasovnici? str. 2

GOSPODARSTVO

Gradia: klonilo še eno gradbeno podjetje str. 4

LAŠKO

Posmrtni ostanki iz Hude Jame v Maribor str. 8

BRASLOVČE

54. praznik slovenskih hmeljarjev str. 9

KULTURA

Zmes dobre glasbe in lepih besed str. 10

PORTRET

104 leta sestre Mare str. 31

POTOPIS

London str. 36-37

UVODNIK

Veselje in žalost

Prijateljica je zagnana športna navdušenka. Posebej obožuje igre z žogo in v teh dneh je raje ne motim, saj naši rokometši igrajo na olimpijskih igrah in zagotovo zvesto spremlja dogajanje. Steklenica piva in vrečka čipsa sta pri tem obvezna navijaška dodatka, brez katerih ne mine tekma. Ko je po evropskem prvenstvu v nogometu bentila, da se je naenkrat precej zredila, sem se seveda le prizanesljivo smejala. Dobro razumem razne tovrstne slabosti. Če niso povezane s pivom in čipsom, so pa s čokolado in torticami. Težko je življenje navijačev ... O napornem življenju športnikov lahko večinoma le slutimo, če nismo del tega kolesja. Treningi, kjer je prostor le za nenehno borbo, kjer besed »ne morem« ne poznajo in kjer je to način življenja. Vse to sprejmeš in garaš ali pa odnehaš že na začetku. Brez takšnih odrekanih in borbe pa ni medalj, saj je konkurenca v svetu prevelika.

Sama nisem tako zagnana gledalka športnih dogodkov, a me vedno pritegnejo pomembnejše igre, še zlasti če se naši tekmovalci borijo za medalje. Tako sem stiskala pesti za vse naše judoistke in judoiste, si vsaj z enim očesom ogledala kakšen delček rokometne tekme naše ekipe ali nastope srebrnih asov, jadralca Žbogarja in kajakaša Kauzerja. Sprejem, kakršnega so mu pripravili v njegovem Hrastniku, je bil res izjemen. Nekateri so ob tem ugibali, ali bo tudi Celje za svoji šampionki, zlato Tino in bronasto Ano, pripravilo veliko slavlje sredi mesta. Tega ni bilo, a je bilo zato toliko bolj prisrčno na Lopati, kjer se je kljub slabšemu vremenu

Istočasno, ko je na Lopati množica slavila junake olimpijskih iger, je strela udarila na območje letališča.

zbrala množica. Večer je bil poln veselja, vznemerenosti, ganjenosti. Da le ne bi prehitro pozabili na vse, kar so v minulih dneh naredili ti borci z Lopate za to, da smo lahko uživali v udobnih foteljih in bili kot že tolikokrat ponosni, da smo njihovi someščani.

Le volja in zagnanost posameznikov ženeta stvari naprej, pa naj gre za šport ali druga področja. Letalski klub v Levcu je eden najuspešnejših pri nas. Številni so ga gradili desetletja, saj bo prihodnje leto praznoval že devetdeset let. Za katastrofo pa je dovolj le trenutek. Istočasno, ko je na Lopati množica slavila junake olimpijskih iger, je strela udarila na območje letališča, ogenj je uničil hangar in v njem nekaj letal kluba ali njegovih članov. Škoda je ogromna, šok in žalost prav tako. Vodstvo smelo zatrjuje, da bo tudi v prihodnje klub med najboljšimi na tekmovanjih v jadralskem letenju. Le vetrovi morajo biti pravi.

Vreme pa ne kroji le uspehov jadralskih letalcev, ampak vedno bolj tudi naša življenja. Če so bila nekoč poletja dolga in vroča, so danes nenehne spremembe sestavni del vseh letnih časov. Vsak dan zaskrbljeno preverjamo vremensko napoved, kdaj nam bo spet napovedala nove nevihte, neurja, toče, strele in požare. V takšnih razmerah je najtežje tistim, ki so odvisni od vremena. Vsi drugi v teh dneh le žalostno ugotavljamo, da se poletje počasi poslavlja. Najhujša stvar, ki se nam ob tem lahko zgodi, je, da moramo zjutraj iz omare izvleči jopico in morda s seboj vzeti še dežnik. Ko bi le bilo tudi za vse, ki jim vreme kroji usodo, tako enostavno!

TATJANA CVIRN

Zadnja novinarska konferenca združenih civilnih iniciativ Braslovč, Polzele, Šmartnega ob Paki in Vaške skupnosti Podgora je bila dobro obiskana. Manjkal je domači župan Branimir Strojanshek, se je pa novinarske konference udeležil župan Šmartnega ob Paki Janko Kopušar, ki je prizorišče po uradnem delu hitro zapustil.

Do Velenja kar dve štiripasovnici?

Predlog resolucije o nacionalnem programu razvoja prometa predvideva gradnjo nove hitre ceste Velenje–Šentrupert in obnovo obstoječe ceste Velenje–Arja vas

Bo država do Velenja zgradila kar dve štiripasovnici? Čemu, se sprašujejo združene civilne iniciative Braslovč, Polzele in Šmartnega ob Paki ter Vaške skupnosti Podgora. Te so prejšnji teden ponovno predstavile svoje poglede in argumente proti gradnji predlagane trase hitre ceste F2-2 od Velenja do Šentruperta. Zaradi nepravilnosti pri pripravi državnega prostorskega načrta naj bi jeseni vložile tudi prve kazenske ovadbe.

Predstavniki združenih civilnih iniciativ so prejšnji teden pred novinarji prvič javno predstavili svoj pogled na julija letos podan predlog resolucije o nacionalnem programu razvoja prometa. V njem je zapisano, da država poleg gradnje avtoceste Velenje–Šentrupert načrtuje tudi rekonstrukcijo obstoječe cestne povezave med Velenjem in Arjo vasjo. Izvedba oziroma gradnja obeh je predvidena med letoma 2018 in 2022. Urban Jeriha, arhitekt in strokovni sodelavec združenih civilnih iniciativ, je prepričan, da to, da želi država ljudem v Savinjski dolini najprej vsiliti gradnjo hitre ceste na pobočju Gore Oljke in zatem obnoviti ter razširiti obstoječo cesto Velenje–Arja vas, kaže na javnosti skrite zasebne interese. »Ministrstvo na nobenem od številnih soočenj ni uspelo pojasniti in argumentirati, zakaj želi država zgraditi prav to in v čem je trasa F2-2 boljša od katerekoli druge. Vse to spominja na gradnjo bloka Teš 6,« je kritičen Jeriha.

Arhitektka in strokovna sodelavka iniciativ Mateja Kričej je poudarila, da trasa F2-2 ni bila nikoli pravilno vrednotena. »To ni trasa F2, ki je bila sprva izbrana. Ta trasa je nastajala sproti. Je povsem nova in druga trasa. Če bi takšen predlog primerjali z ostalimi trasami, tudi F2, ne bi bil nikoli potrjen,« je prepričana

Kričejeva, ki bo, kot je napovedala, jeseni kot članica zbornice za arhitekturo in prostor vložila zahtevo za revizijo postopka. »Treba je upoštevati etični kodeks načrtovalcev in objekte, ki so v javnem interesu, v prostor umeščati primerno finančnim, okoljskim in prostorskim posledicam. Ta umestitev teh standardov ne upošteva in je škodljiva.«

Državna ignoranca

Predstavniki iniciativ državnemu vodstvu zamerijo tudi ignorantsko vedenje. »Ministrstvo za okolje in prostor, ki vodi postopek umeščanja tretje razvojne osi, očitno ne upošteva ugotovitve vladne

Majcen, a prave besede, kot je povedal Jeriha, niso dobili.

Zagovorniki ponovne preučitve predlaganih tras so prepričani, da je bilo v postopku priprave državnega prostorskega načrta storjenih tudi veliko postopkovnih napak, zato bo zveza civilnih iniciativ ob podpori nevladnih organizacij in pravnih strokovnjakov do jeseni spisala tudi kazenske ovadbe zoper odgovorne osebe.

Župani razdeljeni

Najbolj vroče razprave glede umestitve ceste so seveda v občinah, kjer želi država cesto graditi. Čeprav so bili pred letom najglasnejši v Braslovčah,

ves čas poudarja, da ne on ne Savinčani niso proti gradnji hitre ceste in da se zaveda, da je nujno potrebna. Se pa zavzema a to, da bi država še enkrat enakovredno ovrednotila vse ponujene možnosti in se odločila na podlagi teh rezultatov. Kužnik je namreč prepričan, da bi lahko s prihrankom denarja, ki bi ga privarčevali ob gradnji ceste s priključkom v Arji vasi, obnovili dotrajano cesto do Logarske doline in cesto Polzela–Velenje.

Kužnik razume oba prej imenovana župana, da se v tem trenutku ne želita povsem jasno opredeljevati »za« ali »proti«. »Kolega Kopušar

Varuhinja s civilno iniciativo na teren hitre ceste

Varuhinja človekovih pravic Vlasta Nussdorfer se je med poslovanjem v Celju srečala tudi s predstavniki združenih civilnih iniciativ Polzela, Braslovče, Šmartno ob Paki in vaške skupnosti Podgora.

Ti so varuhinjo seznanili s težavami, ki jih v dolino prinaša načrtovana gradnja hitre ceste od Šentruperta proti Velenju. Nussdorferjeva je po pogovorih z njimi povedala, da si želijo neposreden pogovor s premierjem Mirom Cerarjem. Prepričani so namreč, da bi lahko samo on osebno, potem ko bi mu celovito predstavili problematiko, vplival na rešitev za traso, z manj posegi v okolje in rušitvami, ki bi prizadele ljudi na trasi načrtovane hitre ceste, ki ji nasprotujejo.

Varuhinja je predstavnikom civilne iniciative še obljubila, da bodo zajetno dokumentacijo, ki so ji jo izročili v njenem uradu preučili in da jih namerava v prihodnjih tednih obiskati.

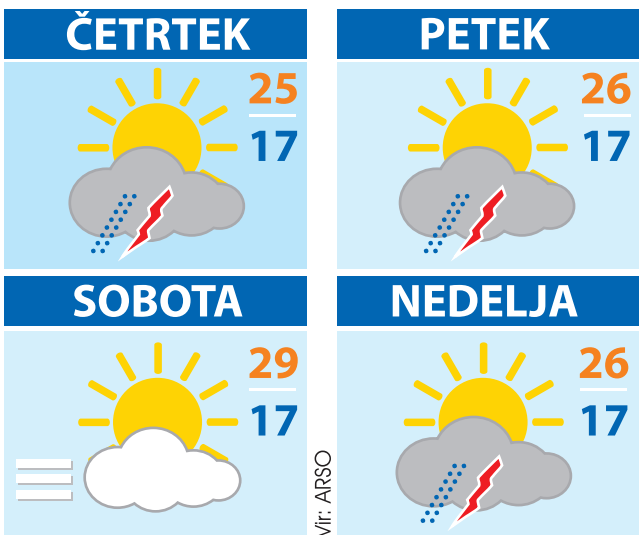
RG

medresorske delovne skupine iz leta 2011, ki je svetovala, naj se namesto gradnje trase F2-2 posodobi obstoječo cesto Velenje–Arja vas. Prav tako se ministrstvo ni odzvalo na pismo devetnajstih županov Savinjske regije, ki podpirajo boj civilnih iniciativ in se zavzemajo za trajnostno umeščanje trase med Velenjem in Celjem,« pravijo predstavniki združenih civilnih iniciativ, ki so sicer že velikokrat skušali navezati stik z odgovornimi, a zaman. Bili so sicer na sestanku pri okoljski ministrici Ireni

župan Branimir Strojanshek pa je takrat na protestih stal v prvih vrstah, se je zdaj postavil nekoliko na stran. Tako ga tudi na tokratni predstavitvi ni bilo, ker naj bi bil na letnem dopustu. Braslovški kmetje mu tako zadnje mesece očitajo premalo pokončno držo. Podobno se godi tudi županu Šmartnega ob Paki Janku Kopušarju. Tako najglasnejši ostaja župan Polzele Jože Kužnik, ki trasi F2-2 odkrito nasprotuje, čeprav bo njegova občina nosila daleč najmanjše breme ceste. Ob tem Kužnik

je na strani ljudi, a je hkrati močno povezan in odvisen od Šaleške doline, kjer vsi, brez izjem, traso F2-2 podpirajo. Tudi v Braslovčah so ljudje razdeljeni. »Če polzelski župan razume neodločnost kolegov v Spodnji Savinjski dolini, pa ne razume odločitev županov Zgornje Savinjske doline in Koroške. »Do Luč se bomo še vedno vozili po takšni cesti, kot jo imamo danes, ne glede na to, ali bomo imeli priključek pet kilometrov bližje ali ne,« zaključuje Kužnik.

LEA KOMERIČKI

Misel tedna

Včasih moraš iti skozi pekel, da bi prišel do nebes.

(Dean Karnazes)

Na Golteh več dnevnih obiskovalcev

MOZIRJE – Na Golteh je v teh dneh turistična sezona na vrhuncu, letošnje poletje pa so v tem gorsko-rekreativnem središču pričakali tudi z nekaterimi naložbami.

V primerjavi s preteklim letom na Golteh beležijo več dnevnih obiskovalcev in tudi več prevozov z nihalko in panoramsko sedežnico Medvedjak. »Res pa je, da je bilo julija nekoliko manj gostov v našem hotelu na Golteh, a bo avgusta hotel dobro zaseden, še zlasti ob koncih tedna,« je povedal **Mitja Škrabl**, vodja prodaje v družbi Golte.

Kot je še dodal, je težko natančno opredeliti, kaj vpliva na nekoliko manjšo zasedenost hotelskih zmožljivosti v tem času, nekaj zagotovo lahko prispeva tudi nestanovitno vreme. Na Golteh od tistih turistov, ki bivajo v hotelu,

še vedno prednjačijo domači gostje, teh je približno šestdeset odstotkov, medtem ko med tujimi prevladujejo turisti s Hrvaške, iz Avstrije in Italije.

Poletna sezona vedno pomembnejša

Ker se na Golteh zavedajo, da poletna sezona postaja vedno pomembnejša za doseganje dobrega turističnega obiska in poslovnih rezultatov, so v gorsko-rekreativnem središču tudi za to poletje pripravili kar nekaj novosti. V akumulacijskem jezeru pri koči Trije plati obiskovalci lahko supajo, uredili so najvišje ležeče mini golf igrišče s sedmimi polji iz povsem naravnih materialov, zaradi vedno večjega števila gorskih kolesarjev so dodatno opremili krožno kolesarsko

pot, ki jo povezuje sedežnica Medvedjak.

»Zimska sezona še vedno prevladuje glede na delež ustvarjenih letnih prihodkov, saj znaša približno sedemdeset odstotkov, vendar bo treba v prihodnje to razmerje spremeniti in delež prihodkov v poletni sezoni povečati,« je še pojasnil Mitja Škrabl.

Sicer pa je bilo minuli konec tedna na Golteh zelo živahno: pripravili so tradicionalni borovničev pohod na Smrekovec in dvodnevni zeliščarski praznik v Alpskem vrtu. Za 21. avgusta pripravljajo tekmovanje v pripravi zgornjesavinjske »župe«, počitnice pa bodo sklenili z najvišje ležečo gobarsko razstavo v Sloveniji, in sicer v sodelovanju z gobarskim društvom iz Velenja.

ROBERT GORJANC
Foto: FB Golte

Poleg povečanega števila dnevnih obiskovalcev so na Golteh v tej poletni sezoni zabeležili tudi več prevozov z nihalko.

Sprva kazalo slabo, zdaj je odlično

CELJE – Poletna turistična sezona je na vrhuncu tudi na Celjski koči. Napovedi pred poletjem sicer niso bile najbolj obetavne, kot je povedal vodja Celjske koč Gregor Bezljaj, danes pa je slika precej drugačna.

»Prvomajski prazniki, ki so nek znanilec poletne sezone, so postregli s slabim vremenom, zato pričakovanja niso bila posebej optimistična. Z drugo polovico poletja smo zadovoljni, predvsem beležimo povečan obisk tujih turistov, kar je tudi rezultat sodelovanja z drugimi turističnimi ponudniki v regiji,« je povedal Bezljaj.

Število nočitev je na podobni ravni kot lani, med tujimi turisti je največ gostov z Nizozemske in iz Belgije, z začetkom avgusta se nam je povečal obisk Italijanov, več je tudi nemško govorečih gostov.

»Število nočitev je na podobni ravni kot lani, največja zasedenost hotela na Celjski koči je sicer ob koncih tedna, povprečen čas bivanja je dve ali tri noči, gostje pa se najbolj navdušujejo nad pustolovskim parkom in bobkartom,« je še sklenil Bezljaj.

RG, foto: arhiv NT (GrupA)

Invazija ambrozije Tudi letos nevšečnosti

Ambrozija že od julija cveti tudi na Celjskem, trenutno pa je sezona cvetenja na višku. Ker je ambrozija alergen in lahko močno vpliva na zdravje ljudi, je z njo treba znati ravnati in jo pravilno odstraniti.

Ambrozija dobro uspeva na zapuščenih in neobdelanih površinah oziroma tam, kjer je zaradi gradnje ali drugih vzrokov prišlo do večjih premikov zemlje. Pogosto jo najdemo ob cestah, železniških progah, ob bregovih rek in potokov, na zapuščenih obdelovalnih ali stavbnih zemljiščih in na komunalno slabo urejenih javnih in drugih površinah.

Proti rastlini se je težko boriti, saj se zelo hitro širi. Kot je povedal **Andrej Vuga** iz Agencije RS za okolje, ima ena rastlina od 30 tisoč do milijarde plodnih zrn, število je odvisno od vremenskih

razmer, v sušnih obdobjih je številka višja. Ker so semena aerodinamična, lahko s pomočjo vetra preletijo tudi do sto kilometrov.

Rastlina povzroča alergijske reakcije, kot so težave z dihanjem, in srbečice, hitro se širi tudi na kmetijska zemljišča, kjer povzroča dodatne stroške kmetovalcem. Ravno zato moramo rastlino, če jo vidimo, čim prej odstraniti. Vuga svetuje, da jo odstranimo tako kot vsako drugo plevel in poskrbimo, da več ne cveti. To pomeni, da je treba odstraniti tako nadzemni del rastline kot tudi korenino ali pred cvetenjem ambrozijo pokositi in tako preprečiti osemenitev in širjenje v trenutni sezoni. Pomembno je tudi, da pokoseno ali izruvano ambrozijo sežgemo, saj le tako ustavimo hitro širjenje rastline.

EP
Foto: Peter Skoberne

Oblegana zdravilišča

Turistični obisk v termalnih središčih, od katerih jih je večina na Celjskem, bo spet eden boljših v zadnjih letih, kot je razvidno iz podatkov Skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč (SSNZ), ki ima sedež v Celju.

V juliju so zdravilišča ustvarila sto tisoč nočitev domačih gostov, kar je za dva odstotka več kot v enakem obdobju lani, in več kot 92 tisoč tujih gostov, kar je kar za 14 odstotkov več kot lani. Med tujimi turisti so prednjačili gostje iz Avstrije in Italije, teh je bilo za 8 odstotkov več, skupno pa njihov delež predstavlja več kot 43 odstotkov vseh tujih ustvarjenih nočitev v prejšnjem mesecu. Podobno rast kot italijanski gosti so ustvarili tudi hrvaški turisti.

Rusi se vračajo

V skupnosti SSNZ so še posebej veseli povečanja obiska ruskih gostov, katerih upad je v preteklem letu znašal več kot 40 odstotkov. V primerjavi z julijem lani jih je bilo v zdraviliščih za 23 odstotkov več. Z obiskom ruskih gostov so zelo zadovoljni tudi v Termah Olimia, kjer povečanega zanimanja ne povezujejo z obiskom ruskega predsednika v Sloveniji.

»V prvih sedmih mesecih letos nas je obiskalo za 25 odstotkov več ruskih turistov, vendar ta rezultat ni v povezavi s prihodom ruskega predsednika v Slovenijo, ampak odraža dobro delo našega predstavništva v Moskvi,« je povedal direktor prodaje in prokurist Term Olimia **Vasja Čretnik**.

S povečanim obiskom ruskih turistov se lahko pohvalijo tudi v Rimskih termah. »V prvega pol leta smo povečali nočitve za kar 165 odstotkov, predvsem poslovnih gostov in tistih, ki prihajajo k nam zaradi zdravstvenih storitev, je povedal direktor **Valerij Arakelov**, ki meni, da je bil nedavni obisk ruskega predsednika dobra promocija za našo državo in Rimskim termam lahko prinese še več ruskih gostov.

Tudi v Skupnosti slovenskih naravnih zdravilišč so prepričani, da lahko Putinov obisk napove še boljše čase, kar zadeva obisk ruskih gostov. Ti so pomembni tudi iz tega vidika, da še vedno dosegaajo najdaljši povprečen čas bivanja v naših zdraviliščih.

RG, foto: arhiv NT (SHERPA)

Bilančni dobiček Elektra Celje je 3,2 milijona evrov.

Na seji skupščine Elektra Celje bodo odločali tudi o imenovanju člana nadzornega sveta. Po predlogu naj bi Dejanu Božiču podelili še en mandat, vendar se Slovenski državni holding s tem ne strinja. Namesto Božiča za člana nadzornega sveta predlaga Miho Kerina.

Cena naj bo poštena

Mali delničarji predlagajo višjo ceno za odkup delnic Elektra Celje – Nadzorni svet z večjo močjo

Do konca avgusta se bodo zvrstile seje skupščin vseh elektrodistribucijskih podjetij v državi, tudi Elektra Celje. Dnevni redi sej so večinoma enaki, osrednje točke predstavlja odločanje o delitvi bilančnega dobička, o spremembah statuta družbe in pooblastilu upravam za nakup lastnih delnic. Bilančni dobiček Elektra Celje znaša 3,2 milijona evrov. Na seji, ki bo 31. avgusta, bodo delničarji odločali o predlogu, da za dividende, ki bi znašale 13 centov bruto na delnico, namenijo skoraj celoten dobiček.

Če bodo sprejete predlagane spremembe, v kar sicer ni mogoče dvomiti, saj je v vseh elektrodistribucijah večinska lastnica država, bodo nadzorni sveti dobili večjo moč, kot jo imajo zdaj. Skoraj nobene odločitve ne bo mogoče sprejeti brez njihove odobritve,

po novem bodo med drugim pristojni celo za imenovanje posloводства v odvisnih družbah. Bolj ostri bodo tudi pogoji za predsednike uprav. Doslej je bilo dovolj pet let delovnih izkušenj, odslej jih bodo potrebovali vsaj petnajst, od tega pet na vodilnih mestih. Razlogi za odpoklic predsednika uprave se ne bodo spremenili, bodo pa v statutu navedene hujše kršitve obveznosti, med katerimi je tudi neizvrševanje sklepov nadzornega sveta in skupščine. Dosedanji statut je predvideval, da se v primeru, če predsednik uprave ni izbran, razpis ponovi, po novem bo lahko nadzorni svet na ta položaj za eno leto imenoval svojega člana. Močno se bo razširil tudi nabor poslov, za katere uprava potrebuje soglasje nadzornega sveta. Širši bo tudi nabor pristojnosti nadzornega sveta.

Zaradi takšnih sprememb statutov so se v javnosti po-

javila ugibanja, da se pripravljajo menjave v vrhu družb, vendar v Slovenskem državnem holdingu takšno povezavo zanikajo. V Elektru Celje ima uprava povsem »svež« mandat. Boris Kupec, sicer član SMC, je funkcijo predsednika uprave zasedel maja letos.

Nasprotni predlog malih delničarjev

Na zahtevo Slovenskega državnega holdinga bodo skupščine zaradi konsolidacije lastništva v elektrodistribucijskih podjetjih odločale tudi o pooblastilu upravam za nakup lastnih delnic. Glede na predlog bi se cena delnice Elektra Celje gibala v razponu od 2,38 evra do 3,43 evra. Društvo Mali delničarji Slovenije takšnemu predlogu nasprotuje. Kot pravijo v društvu, ne nasprotujejo načrtom države, da postane sto-

odstotna lastnica elektro podjetij, a želijo, da plača pošteno ceno. Zato predlagajo, naj ta ne bo nižja od 2,38 evra in ne višja od 8,12 evra, kolikor je njena knjigovodska vrednost.

Pred tednom je vodenje družbe Ece, ki je v stoodstotni lasti Elektra Celje, prevzel Sebastijan Roudi. Ece je drugi največji trgovec z elektriko v Sloveniji.

Država je v Elektru Celje skoraj 80-odstotna lastnica, 545 malih in manjšinskih delničarjev pa ima skupaj v lasti 16 odstotkov delnic. Kot pravijo v društvu Mali delničarji Slovenije, bi družba za nakup teh delnic, če bi jih kupila po knjigovodski vrednosti, potrebovala le malo manj kot 32 milijonov evrov.

JANJA INTIHAR
Foto: arhiv NT (GrupA)

Klonilo še eno gradbeno podjetje

Upniki obrnili hrbet celjski družbi Gradia

Direktorju Gradie Marjanu Kranerju in njenemu lastniku Alešu Baleku ni uspelo prepričati upnikov, naj podprejo poenostavljeno prisilno poravnavo. Zato sta sodišču predlagala stečaj podjetja. Sodišče je sklep o tem že sprejelo in za stečajno upraviteljico imenovalo Margarito Škorja. Za finančni propad celjskega gradbenika naj bi bil kriv predvsem posel s podjetjem Atlantida Rogaška.

V Gradii se je postopek poenostavljene prisilne poravnave začel marca letos. Družba, ki je v preteklih dveh desetletjih poslovala dobro in se je uveljavila na trgu visokih gradenj (med drugim je zgradila tudi urgentna centra v Celju in Murski Soboti), je lani imela kar 1,9 milijona evrov izgube. Za tako velik minus naj bi bile krive predvsem težave pri prenovi nekdanjega hotela Boč v Rogaški Slatini, pri kateri naj bi investitorica, družba Atlantida Rogaška, celjsko podjetje prevarala. Zamolčala naj bi mu geostatične probleme gradbišča,

zaradi česar je prišlo do zamud pri gradnji. Kljub drugačnemu dogovoru Atlantida Rogaška prav zaradi teh zamud Gradii naj ne bi plačevala dela, čeprav je bil dogovor drugačen, za nameček naj bi zaradi zamud unovčevala tudi garancije. Gradia je zato od projekta, vrednega malo več kot 6 milijonov evrov, tik pred koncem odstopila in v lanski bilanci zaradi tega morala narediti za skoraj milijon evrov slabitev. Zaradi poslovne prevare je februarja letos na specializirano državno tožilstvo podala kazensko ovadbo zoper eno pravno in več fizičnih oseb.

Stečaj Gradie so najbrž kot dobro novico sprejeli v Antlantidi Rogaška. Slatinsko podjetje, ki je v lasti hrvaškega poslovneža Izidorja Sučiča, se je namreč na sklep celjskega sodišča o uvedbi poenostavljene prisiljene poravnave pritožilo, vendar je višje sodišče pritožbo zavrnilo.

Več kot 3 milijone evrov dolga

Poleg visoke lanske izgube si je Gradia nakopala še veliko finančnih in poslovnih obveznosti. Malo več kot sto upnikom, na katere bi učinkovala poenostavljena prisilna poravnava, dolguje 3,1 milijona evrov. Največ Sberbanki, Hypo banki in SKB banki. V načrtu finančnega prestrukturiranja je podjetje upnikom predlagalo 80-odstotno zmanjšanje terjatev, plačilo preostanka dolga pa v treh letih. Napovedalo je tudi prodajo nekaterih nepremičnin in zmanjšanje števila zaposlenih. Upniki se s takšnim načrtom očitno niso strinjali, saj Gradii ni uspelo zbrati zadostnega števila njihovih glasov. Poenostavljena prisilna poravnava je namreč sprejeta, če jo podprejo upniki, katerih skupni znesek terjatev znaša vsaj 60 odstotkov vseh terjatev oziroma če za sprejetje glasuje več kot polovica vseh upnikov.

JANJA INTIHAR

Do Mosa še manj kot mesec

Na celjskem sejmišču so se že začele zadnje priprave na Mednarodni sejem obrti in podjetništva, ki bo od 13. do 18. septembra, so sporočili iz družbe Celjski sejem. Letos bo na sejmu sodelovalo več kot 1.500 razstavljavcev iz 30 držav. V ospredju sejma bo celovita ponudba vsega, kar je potrebno za gradnjo in obnovo doma, vključno z notranjo opremo.

V Celjskem sejmu so se namreč odzvali na pobudo obiskovalcev in letos bodo pohištvo namenili posebno sejmsko dvorano. Letos bosta večji tudi ponudba kulinarike, ki so jo preselili v večjo, prenovljeno dvorano,

in ponudba za aktivno preživljanje prostega časa v naravi. Tako kot lani bodo tudi letos na sejmu tako imenovane Mosove svetovalnice, v katerih bodo neodvisni strokovnjaki na voljo za brezplačne nasvete o gradnji ali obnovi stanovanj, hiš in poslovnih objektov, o opremljanju notranjih prostorov in učinkoviti rabi energije.

Družba Celjski sejem bo tudi letos omogočila brezplačno predstavitev mladim podjetnikom z inovativnimi idejami. Posebna komisija se je odločila za kar enajst podjetnikov. Desetim iz Slovenije se bo na skupnem razstavnem prostoru pridružilo še mlado podjetje s Poljske. Med mladimi podjetniki iz Slovenije jih je polovica iz celjske regije. To so Klemen Kovač iz Laškega, ki je komisijo prepričal z gojenjem ogrožene slovenske pikapolonice in izdelovanjem terarijev, podjetje Lumie iz Celja s spletnim portalom za inštrukcije, Klara Kranjec iz Radeč, ki v svojem podjetju Maklu izdeluje lahko sedežno pohištvo, Sanja Draksler iz Tabora, ki izdeluje didaktični pripomoček za sistematično spodbujanje aktivne pozornosti, in Žan Bračič iz Jurkloštra, ki se ukvarja s proizvodnjo in prodajo naravnih začimb.

Jl

Dvajset oblikovalskih priznanj

Med letošnjimi dobitniki Red Dot Design nagrad je tudi kuhinjski aparat Bosh MultiTalent3, ki so ga razvili v Sloveniji.

Vsestranski kuhinjski pomočnik s kar 50 funkcijami izdelujejo v tovarni BSH v Nazarjah. Letos je dobil tudi zlato priznanje, ki ga za inovacije podeljuje šaleška gospodarska zbornica, in je med kandidati za nacionalno priznanje za inovacije.

Mali in veliki Boshevi aparati so letos prejeli kar dvajset oblikovalskih nagrad Red Dot.

Spet o dobičku

Lastniki Term Dobrna bodo po dveh letih namesto o pokrivanju izgube lahko spet odločali o delitvi dobička. Tega si, kot predlagata uprava in nadzorni svet, ne bodo razdelili, ampak bo ostal v rezervah podjetja.

Bilančni dobiček sicer ni velik, znaša le 96 tisoč evrov, a je vseeno dokaz, da so Terme Dobrna lani spet začele dobro poslovati. Čisti prihodki od prodaje so bili od predlanskih višji za 13 odstotkov in so znašali 7,6 milijona evrov, čisti dobiček je znašal 182 tisoč evrov. Leta 2014 so imele terme 167 tisoč evrov izgube, leta 2013 pa celo 376 tisoč evrov.

Zdravilišče na Dobrni zelo dobro posluje tudi letos, saj je že v prvem kvartalu, ki je bil običajno najslabši del leta, doseglo 18-odstotno rast nočitev. V primerjavi z enakim lanskim obdobjem je podjetje ustvarilo tudi več prihodkov in imelo dobiček. Največji lastnik Term Dobrna je družba Sanatus, za katero stoji celjski podjetnik Aleksander Jančar. Do letos je imel 17-odstotni delež, nato je odkupil delnice Skupine G in svoje lastništvo povečal na približno 33 odstotkov. Nekoliko manj kot 33 odstotkov term ima še vedno podjetje Alea, ki je v lasti družine Korošec.

Jl

Poslovanje Gradie v zadnjih petih letih:

Leto	čisti prihodki od prodaje (v EUR)	čisti dobiček/izguba (v EUR)	število zaposlenih
2011	4,8 mio	89.000	18
2012	7,9 mio	100.600	18
2013	5,6 mio	103.600	18
2014	13,3 mio	83.300	20
2015	6,9 mio	-1,9 mio	15

Gradnja urgentnih centrov je leta 2014 krepko povečala prihodke Gradie, projekt Atlantida pa je leta 2015 podjetje pahnil v veliko izgubo.

Delničarji Cetisa tudi o posebni reviziji

Na zahtevo Slovenskega državnega holdinga in Kapitalne družbe so v Cetisu na dnevni red seje skupščine, ki bo konec avgusta, morali dodati še dve točki. Delničarji bodo tako na seji obravnavali še ugotovitve posebne revizije o domnevno spornih poslih v preteklih letih in o vložitvi tožb za povrnitev škode v zvezi z vodenjem posameznih poslov družbe.

Kot je znano, je posebna revizija na zahtevo države, ki je lastnica približno 15 odstotkov delnic Cetisa, pod drobnogled vzela nakup družbe Cetis Graf, nakup delnic novogoriškega Hita in nakup delnic Embalažno-grafičnega podjetja (EGP), ki jih je Cetis kupoval (in jih še vedno kupuje) od svoje večinske lastnice, družbe MSIN.

Posel ni bil ekonomsko upravičen?

Korenine posla s Cetis Grafom segajo v leto 2012, ko sta poslovneža Marko Mohar in Matjaž Satler, ki takrat preko svojih družb še nista bila večinska lastnika Cetisa, od Banke Celje kupila terjatve do propadlega Zvona Dva Holding in s tem pridobila zastavno pravico na delnice Cetis Grafa, ki je bil takrat največji lastnik Cetisa. Nato sta Mohar in Satler preko svoje družbe Gorenjski tisk in

Lastnike Cetisa konec avgusta čaka še ena vroča seja skupščine.

skupaj s Cetis Grafom objavila prevzemno ponudbo za Cetis ter lastništvo v celjski družbi povečala na 60 odstotkov. Nato je sledil posel v obratni smeri – Cetis je za 4 milijone evrov odkupil Cetis Graf. Ostali delničarji so menili, da posel ni bil ekonomsko upravičen, in so na lanski seji skupščine zahtevali

vložitev odškodninske tožbe proti upravi in nadzornemu svetu Cetisa.

Pri nakupu delnic EGP so se država in ostali manjšinski delničarji predvsem spraševali, ali gre res za strateško pomemben posel, saj se Cetis ukvarja s tiskanjem dokumentov, škofjeloški EGP pa

izdeluje kartonasto embalažo. Zanimalo jih je, kako se proizvodna programa obeh podjetij sploh dopolnjujeta in kakšna je bila osnova za določanje kupnine. Cetis je kljub takšnim pomislekom svojih manjših delničarjev lastništvo v EGP do letošnjega avgusta povečal že na 88 odstotkov.

Zavajanje delničarjev

Posel s Cetis Grafom in škofjeloškim EGP ter s prednostnimi delnicami Hita naj bi Cetisu povzročil škodo, vendar ta v revizijskem poročilu ni navedena. Tudi v Cetisu pravijo, da revizija

nastanka škode ni ugotovila. Kljub temu SDH in kapitalna družba predlagata imenovanje posebnega zastopnika za vložitev morebitnih odškodninskih tožb. Tožbe za povrnitev škode v zvezi z vodenjem posameznih poslov naj bi na osnovi predhodne pravne ocene vložili najkasneje v šestih mesecih, država pa bi to nalogo zaupala eni od ljubljanskih odvetniških družb.

Vodstvo Cetisa SDH in kapitalski družbi v svojem odgovoru na njuno zahtevo o imenovanju posebnega zastopnika očita, da vsebine poročila o opravljeni reviziji očitno sploh nista proučila in da takšno njuno ravnanje kaže na zlorabo pravic manjšinskih delničarjev. O njunem očitku, da je opustilo svojo zakonsko dolžnost, ker poročila o posebni reviziji ni uvrstilo na sejo skupščine, vodstvo Cetisa pravi, da pomeni zavajanje ostalih delničarjev in tudi zainteresirane javnosti. V Cetisu so namreč sklic seje skupščine objavili 27. julija, poročilo o posebni reviziji, ki sicer nosi isti datum, pa so prejeli šele naslednji delovni dan. Torej ga nikakor niso mogli uvrstiti na dnevni red seje, še poudarjajo v celjskem podjetju.

JANJA INTIHAR
Foto: arhiv NT (SHERPA)

Za živali v Šentjurju bo poskrbljeno

Delo Veterinarstva Šentjur bo nadaljevala Veterinarska postaja Šmarje pri Jelšah

Delo Veterinarstva Šentjur, ki je v stečaju, bo nadaljevala Veterinarska postaja Šmarje pri Jelšah. Za najem prostorov se je poleg nje zanimala še Veterina Jagodič, ki je prav tako iz Šentjurja, a je kmalu od svoje namere odstopila. V Šmarju pravijo, da so se za najem odločili, ker gre za postajo v njihovi neposredni bližini, na koncesijo pa še čakajo.

Veterinarska postaja Šentjur, ki skrbi za približno pet tisoč živali iz okolice, je od konca letošnjega junija v stečaju. Za prevzem poslova in najem se je odločila neposredna sosedka – Veterinarska postaja Šmarje pri Jelšah, ki v svojem okolišju skrbi za 16.500 živali. Direktor šmarske veterinarske postaje **Božidar Sok** je povedal, da so se za najem Veterinarstva Šentjur odločili, ker gre za »njihovo neposredno sosedo, hkrati pa bodo vsem petim zaposlenim še naprej zagotavljali delovna mesta«.

Veterinarska postaja Šmarje je s stečajnim upraviteljem Veterinarstva Šentjur Brankom Mavričem najemno pogodbo že podpisala, zdaj čaka le še na primopredajo poslova, kar

naj bi se zgodilo v teh dneh. Nato se bodo nadaljevali tudi postopki za pridobivanje koncesije, za katero vse pogoje že izpolnjujejo. Kot pravi Sok, bodo o kasnejšem odkupu Veterinarstva

Šentjur razmišljali, ko bo znana cenitev podjetja, odločitev pa bo odvisna tudi od količine in ocene dela, ki ga bodo opravili kot najemniki.

EP, foto: GrupA

HIDRAVLICNI CEPILNIKI DRV LANCMAN™
POVEZOVALNIK DRV LANCMAN™
KROŽNE ŽAGE S TRAKOM LANCMAN™

NOVI MODELI CEPILNIKOV!
V MARCU AKCIJA, PREVERITE PRI VAŠEM PRODAJALCU!

Zahtevajte brezplačen katalog:
03 828 16 11

LANCMAN™ www.lancman.si

Redno poravnavaajo obveznosti

Potem ko je lani Družba za upravljanje terjatev bank 12 milijonov evrov svojih terjatev do Thermane pretvorila v kapital, so se obveznosti laškega zdravilišča do finančnih upnikov znižale na 18,6 milijona evrov. Poravnati jih mora do konca leta 2023.

Letos mora Thermana v skladu z načrtom finančnega prestrukturiranja vrniti 8,5 odstotka glavnice, kar znaša malo manj kot 1,6 milijona evrov. Obresti za prvih šest mesecev v višini 245 tisoč evrov je že poravnala.

Tako kot lani tudi letos Thermana posluje pozitivno. V prvem polletju je imela 9,6 milijona evrov čistih prihodkov od prodaje, kar je za 7 odstotkov več kot v enakem lanskem obdobju in tudi več, kot je predvidela v načrtu finančnega prestrukturiranja. Čisti dobiček je znašal 345 tisoč evrov. Lani je imela družba ob polletju 781 tisoč evrov čiste izgube.

V Thermani poudarjajo, da poleg obveznosti, ki jih imajo do svojih finančnih upnikov, redno poravnavaajo tudi vse obveznosti do dobaviteljev in 437 zaposlenih. JI

ENERGETIKA CELJE

PREKLOPITE na PLIN

Preverite svojo možnost priklopa na plin na številki
080 16 17 | www.energetika-ce.si

Muzejski trg bo čez nekaj mesecev zaživel v drugačni podobi.

Kmalu začetek obnove Muzejskega trga

Izvajalec del, ki bodo stala skoraj milijon evrov, Voc Celje

CELJE – Po letih pričakovanj naj bi se kmalu le začela težko pričakovana obnova Muzejskega trga v središču mesta. Po optimističnih napovedih morda že ob koncu tega meseca, ko naj bi začel gradbena dela opravljati Voc Celje. Vrednost gradbenih del znaša skoraj milijon evrov.

»Prepričan sem, da bo izvajalec del, podobno kot je bilo pri prenovi starega mestnega jedra, poskrbel za to, da bo dostop do Osrednje knjižnice Celje, razstavišča v Stari

grofiji in ostalih stavb na tem območju nemoten, je povedal **Stane Rozman**, pooblaščenec celjskega župana za družbene dejavnosti in direktor Pokrajinskega muzeja Celja, ki ima v Stari grofiji na Muzejskem trgu tudi del svojih razstavnih zbirk.

Po prenovi Muzejskega trga se obetajo tudi spremenjen prometni režim in omejene možnosti parkiranja na tem območju. »Predvideno je, da po obnovi ne bo več mogoče parkiranje na Muzejskem trgu, ampak da bi ostalo na

tem območju le nekaj parkirnih mest za gibalno ovirane voznike,« je še dodal Rozman.

Ob novem letu nova podoba

Po besedah našega sogovornika naj bi dela na Muzejskem trgu sicer bila po prvotnih načrtih končana do konca leta, a je bolj realno pričakovati, da bodo v začetku prihodnjega leta.

Na novico, ki smo jo objavili tudi na naši strani na Facebooku, so se občani množično in

zelo ugodno odzvali ter pozdravili začetek del, tudi s komentarji, kot so »končno«, »bil je že skrajni čas ...«. Muzejski trg tako kmalu ne bo več nekakšna celjska sramota, kot se je na novinarski konferenci ob celjskem občinskem prazniku izrazil župan Bojan Šrot. Poleg gradnje telovadnice v I. osnovni šoli in energetske obnove Muzejskega trga ena največjih letošnjih investicij Mestne občine Celje.

ROBERT GORJANC
Foto: Grupa

Paketomati – nova možnost dostave

CELJE – V naši regiji imamo paketomate, na katerih je možno prevzemati pakete Pošte Slovenije. V Celju sta dva, eden je na Opekarniški cesti 9 in drugi na Bežigrajski cesti 1. Tretji je v Velenju, in sicer na Kidričevi cesti 45.

Postopek pri prevzemu paketov je preprost, kot je povedala vodja projekta uvedbe paketomatov v Pošti Slovenije **Marjetka Klančnik Kropf**. Če želite paket prejeti na ta način, morate že ob njegovem naročilu izbrati to možnost dostave. V polje za domači naslov vpišete naslov izbranega paketomata. Lokacije in naslovi teh naprav so objavljeni na spletni strani Pošte Slovenije posta.si. Ključen podatek pri naročanju je tudi mobilna številka, kamor dobite obvestilo, ko paket dostavijo v paketomat. Dobite tudi elektronsko sporočilo. V tem sporočilu dobite QR-kodo ki jo ob prevzemu preslikate na napravo. Za primer težav pri tovrstnem prevzemu je pripisana tudi unikatna koda. Na paketomatu imate možnost plačila s plačilno ali kreditno kartico, kar omogoča izročanje odkupnih paketov.

V primeru pošiljanja paketa na ta način si doma naredite obrazec za pošiljanje paketa, ki ga oblikujete preko spletne aplikacije PS – pošlji paket. V tej aplikaciji lahko izberete velikost paketa, napišete podatke prejemnika, izberete kraj dostave paketa. Izpolnjen obrazec, ki ga dobite po elektronski pošti, nato natisnete in namestite na paket. V primeru, da nimate doma tiskalnika, to uredijo tudi na pošti. Nato oddate paket v izbrani paketomat.

Marjetka Klančnik Kropf pravi, da so na Pošti Slovenije zadovoljni s prvimi rezultati uporabe, saj se število uporabnikov iz tedna v teden povečuje. Se pa zavedajo, da gre za novo storitev in bo zato moralo preteči nekaj časa, da se bodo ljudje nanjo navadili in jo sprejeli kot nov način dostave.

KP

Neurejen pločnik v Miklošičevi

CELJE – V Miklošičevi ulici v Celju je že dolgo neurejen pločnik, poln lukenj, ki ovirajo hojo. Predvsem se pritožujejo uporabniki invalidskih vozičkov, saj luknje ovirajo njihovo vožnjo. V podjetju Vodovod-kanalizacija Celje so povedali, da je v Miklošičevi in sosednji Kocbekovi ulici poleg obnove tega pločnika predvidena tudi obnova vodovoda in da ta dela sovpadajo.

Pri projektu so trenutno v obdobju pridobivanja kulturnovarstvenega soglasja za raziskavo arheološke najdb, ki ga izdaja ministrstvo za kulturo. Zaradi tega tudi ni mogoče napovedati natančnega roka izvedbe del. Takoj ko bo soglasje izdano, bodo objavili razpis za izvajalca del in izvajalca tudi izbrali. Če bo izdano pozitivno soglasje, predvidevajo, da se bodo dela začela jeseni, je povedala Helena Kojnik, predstavnica za medije v podjetju Vodovod-kanalizacija Celje.

KP

CELEIA - MESTO POD MESTOM

Nedelja, 21. avgust 2016, ob 11.00

Vabljeni na javna vodstva v Pokrajinski muzej Celje

Info in najave:
E: muzej@pokmuz-ce.si, info@pokmuz-ce.si;
T: 03 428 09 62, 03 428 09 50

KULTURNO ZGODOVINSKA ZBIRKA

Četrtek, 25. avgust 2016, ob 17.00

Spet slovesno ob Marijinem prazniku

PETROVČE – Tudi letos se je praznovanje Marijinega vnebovzetja začelo na predvečer praznika. Po večernicah je bila po vasi procesija z Marijinim kipom in lučkami. Osrednja slovesna maša ob tem prazniku je bila v ponedeljek ob 10. uri, ko je maševal celjski škof dr. Stanislav Lipovšek. (Foto: SHERPA)

Izobraževanje odraslih

VABIMO K VPISU v programe formalnega izobraževanja za

šolsko leto 2016/2017:

- ZDRAVSTVENA NEGA (SSI, štiri letni program);
- ZDRAVSTVENA NEGA (PTI, 3+2);
- BOLNIČAR/NEGOVALEC (SPI, triletni program);
- KOZMETIČNI TEHNIK (SSI, štiri letni program).

Informativni dan bo v torek, 23. avgusta 2016, ob 15. uri.

Izvajamo tečaje ter postopke preverjanja in potrjevanja nacionalnih poklicnih kvalifikacij. Pristopite k preverjanju in potrjevanju NPK in si pridobite poklic!

- ZOBOZDRAVSTVENI ASISTENT / ZOBOZDRAVSTVENA ASISTENTKA;
- ZDRAVSTVENI REŠEVALEC / ZDRAVSTVENA REŠEVALKA;
- MASER/MASERKA;
- PEDIKER/PEDIKERKA;
- VIZAŽIST/VIZAŽISTKA;
- MANIKER/MANIKERKA.

Vpis v tečaje in postopke preverjanja in potrjevanja nacionalnih poklicnih kvalifikacij poteka na sedežu šole.

Se želite naučiti ličenja, pravilne nege rok in nohtov, nege bolnika na domu ali pripravljati dietne hrane? Pridružite se nam v enodnevni delavnici.

Tečaji, postopki preverjanja in potrjevanja nacionalnih poklicnih kvalifikacij in delavnice potekajo vso šolsko leto.

DODATNE INFORMACIJE: 03 428 69 00, 03 428 69 10; info@szsce.si

Srednja
zdravstvena
šola Celje

Ipavčeva 10
3000 Celje

Zakonito fotokopiranje učnega gradiva

Sporazum bo začel veljati septembra – Avtorjem nadomestilo za fotokopiranje njihovih del v šolah

Slovenska avtorska in založniška organizacija za pravice reproduciranja (Sazor), zveza srednjih šol in dijaških domov ter skupnost vrtcev so podpisali pogodbo o izvajanju sporazuma o reproduciranju avtorskih del. Avtorji bodo tako dobili nadomestilo za fotokopirana dela v šolah in vrtcih, ki ga bo zagotovilo ministrstvo za izobraževanje.

Ministrstvo za izobraževanje, znanost in šport se je v sporazumu zavezalo, da bo na učenca v prehodnem triletnem obdobju zagotovilo 1,7 evra neto na leto. Polovico zneska bo Slovenska avtorska in založniška organizacija za pravice reproduciranja (Sazor) razdelila med založbe, teh je več kot štirideset, pol pa med avtorje, ki jih je približno šeststo. Avtorji naj bi prva nadomestila prejeli prihodnje leto.

Višina sredstev bo vsako leto odvisna od števila vpisanih otrok. Po ocenah ministrstva bo to na letni ravni zneslo pol

milijona evrov, ki jih bodo zagotovili iz dela programskih vsebin. »Zakon o avtorskih in sorodnih pravicah že od leta 2007 predvideva ovrednotenje avtorskih pravic. Naše sporočilo je bilo, da je treba opredeliti spoštovanje avtorskih pravic tudi na ta način. Namen je jasen, namera izražena, zdaj gre samo še za izvedljivi del tega sporazuma,« je povedala ministrica Maja Makovec Brenčič.

Avtorji zadovoljni

Član posloводства Sazorja Rudi Zaman je z dogovorom zadovoljen. »S tem smo zadostili desetletnemu vprašanju avtorskih pravic pri fotokopiranju v našem šolskem sistemu,« je dejal in dodal, da še vedno ne gre za neomejeno fotokopiranje, vendar bodo učitelji avtorska dela zdaj lahko reproducirali zakonito. V triletnem obdobju, za katerega je ministrstvo zagotovilo sredstva, bodo izvajali meritve

in analize o tem, kaj in koliko se v šolah res fotokopira.

Polovica osnovnih šol se strinja s plačevanjem za fotokopiranje

Pogodbo o plačevanju avtorskega nadomestila za fotokopiranje avtorskih besedil je podpisala več kot polovica osnovnih šol. Sporazum bo tako začel veljati že na začetku novega šolskega leta, avtorji pa bodo prva nadomestila iz naslova fotokopiranja besedil v vrtcih in šolah prejeli prihodnje leto.

Z omenjenim sporazumom Slovenija kot ena zadnjih držav Evropske unije postopoma ureja področje avtorskih pravic iz naslova fotokopiranja. Trenutno se Sazor pogaja še z univerzami, so sporočili iz Kreativne baze, zavoda za razvoj in promocijo kulture.

LK, foto: GrupA

Malo zanimanja za neprofitno stanovanje

RADEČE – Občina je v zadnjih dneh julija objavila razpis za neprofitno stanovanje, tretji letos, kmalu naj bi objavila še en razpis. V občini razpis objavijo, potem ko prejšnji najemniki vrnejo stanovanje.

Občina Radeče ima sicer na voljo 57 neprofitnih stanovanj, za prosto stanovanje na obrobju kraja pa je pripravila že tretji razpis, saj doslej ni bilo zanimanja. Kot je povedala Brigita Stopar, direktorica občinske uprave v Radečah, sicer za neprofitna stanovanja v Radečah praviloma prejmejo približno sedem prijav. Zadnjih nekaj let v Radečah niso kupovali stanovanj za neprofitni najem, v prihodnjih treh letih pa tudi nimajo načrtov za novogradnje.

Stoparjeva je še povedala, da bivalnih enot nimajo v občinskem stanovanjskem fondu, zaradi neplačevanja najemnine in drugih položnic pa v zadnjih letih tudi niso deložirali nobenega občana.

RG

Učitelji bodo odslej zakonito fotokopirali učna gradiva.

Nove svetilke za svetlejša in varčnejša mesta

VELENJE – Župan Bojan Kontič in direktor podjetja Javna razsvetljava Stanko Furlan sta podpisala koncesijsko pogodbo v vrednosti 777 tisoč evrov za obdobje dvajsetih let. V pogodbi so zapisane naloge koncesionarja – od posodobitev javne razsvetljave, strokovnega nadzora nad njenim delovanjem do njenega rednega vzdrževanja v interesu trajnega in brezhibnega delovanja.

Kontič je ob podpisu pogodbe povedal, da so že v preteklosti javno razsvetljavo v občini uredili v skladu z uredbami. A v preteklosti niso bili zadovoljni z odzivnostjo izvajalca, zato od novega

Stanko Furlan in Bojan Kontič pri podpisu pogodbe

koncesionarja Javna razsvetljava pričakujejo boljše so-

delovanje. Koncesionar bo na terenu sodeloval z lokalnimi

izvajalci. V občini so v preteklih letih zamenjali 1.600 svetilk, v skladu s pogodbo bo koncesionar zamenjal še 1.900 svetilk s takšnimi, ki ustrezajo uredbi o mejnih vrednostih svetlobne onesnaženosti. Obnovili bodo 45 odjemnih mest in vse obstoječe drogove. Prav tako bodo vse nove nizko tipске svetilke opremljene z led tehnologijo. »Strošek, ki smo ga imeli z javno razstavljenimi, je znašal dvesto tisoč evrov letno. Z novimi svetilkami bomo prihranili petdeset tisoč evrov na leto,« je povedal Kontič. Koncesija bo tako plačana iz prihranka električne energije, ki bo nastal zaradi prenove razsvetljave.

BGO, foto: arhiv MO Velenje

Relax

Ekskluzivna cena samo za
naročnike in bralce Novega Tednika

ZAŽIVITE BOLJ ZDRAVO

Naravne kompresijske nogavice delujejo
terapevtsko, preventivno in preprečujejo
nastanek krčnih žil.

AKCIJSKA
CENA **14,90 €**

☎ 080 30 25

VitaVera

VITA VERA D.O.O., DUNAJSKA 51, LJUBLJANA

Primerno mesto počitka za posmrtno ostanke

Sedem let od odkritja grobišča bodo posmrtno ostanke odpeljali na mariborsko pokopališče Dobrava.

LAŠKO – Posmrtni ostanki iz povojnega grobišča in morišča Huda Jama pri Laškem bodo končno dobili primerno pokopališče. Po 20. avgustu bodo prepeljani na dobavsko pokopališče v Mariboru.

Sedem let po odkritju najbrž največjega povojnega grobišča in morišča v Sloveniji bodo posmrtni ostanki iz Hude Jame končno dobili primerno mesto počitka, in sicer na pokopnem polju v Parku spominov na Dobravi.

Pogrebno podjetje Maribor je z zavodom Maribor 2012 – Evropska prestolnica kulture Park spominov posvetilo vsem žrtvam druge svetovne vojne brez delitev in brez vrednostnih sodb z namenom ustvarjanja spominov.

Po besedah direktorice Pogrebnege zavoda Maribor **Lidije Pliberšek** bodo posmrtno ostanke prepeljali v Park spominov po 20. avgustu. Kot pravi Pliberškova, bo po koncu pokopa tudi svečana prireditev v spomin padlim. Kako točno bo pokop potekal in kdaj bo, se bodo še dogovorili z Ministrstvom RS za delo, družino, socialne zadeve in enake možnosti.

EP, foto: arhiv NT (GrupA)

Na Polzeli iščejo spominek

POLZELA – Občina je objavila javni natečaj za izbiro turističnega spominka, s katerim bi se predstavljala tako doma kot v tujini.

Spominki morajo prepoznavno in izvirno predstavljati kulturno, naravno, etnološko in zgodovinsko ali geografsko podobo občine. Vsi izdelki morajo biti na tem natečaju javno predstavljeni prvič in še ne smejo biti v prodaji. Zainteresirani posamezniki ali poslovni subjekti lahko predloge oddajo do 30. septembra do 10. ure. Prispele prijave oziroma predloge bodo v občini pregledali uro kasneje, spominek pa bo izbrala tričlanska komisija, ki jo bo imenoval župan. Avtor izbranega spominka bo prejel denarno nagrado v višini 500 evrov. S podpisom pogodbe bo na občino prenesel vse materialne avtorske pravice.

LK

Štirideset milijonov za višji standard

ŠMARJE PRI JELŠAH – V občini so v zadnjih devetih letih uresničili za skoraj štirideset milijonov evrov naložb. Denar je občina vložila v gospodarske, okoljske, šolske in kulturne projekte.

Šmarske naložbe prejšnje finančne perspektive so ustvarile boljši standard v občini. Župan **Stanko Šket** je najbolj ponosen na neka-

tere večje projekte, kot so obnova in dograditev vodovoda, ki sta bili del širšega projekta Oskrba s pitno vodo v porečju Sotle, gradnja dotrajane lokalne ceste Belo-Stranje-Pristava, ki je močno skrajšala pot do Podčetrčka, in ureditev poslovnih con v Šmarju in Mestinju, gradnja nizkoenergetskega vrtca v Šmarju, obnova šmarskega kulturnega doma, večna-

menskega objekta na Sladki Gori, gradnja muzeja baroka v Šmarju in nekatere druge projekte.

Pri izvajanju projektov so bila pomembna tudi evropska sredstva v vrednosti skoraj deset milijonov evrov. Naslednji večji projekt, ki ga občina načrtuje, je gradnja poslovne cone Šmarje zahod.

EP, foto: GrupA

Muzej baroka, ki so ga odprli letos, je občina prenovila z državnimi, evropskimi in občinskimi sredstvi. Gre za edinstven muzej baroka v slovenskem prostoru, ki ga še dograjujejo in dopolnjujejo, pravi župan Stanko Šket.

V jesen po obnovljeni cesti

ZREČE – Občina je v teh dneh začela obnavljati lokalno cesto Padeški vrh–Gorenje-Zg. Zreče.

Na malo manj kot pol kilometra cestišča bodo razširili vozno površino, uredili odvodnjanje meteoritnih voda, podporne in oporne zidove. Skupna vrednost del znaša približno 170 tisoč evrov, od tega bo 70 tisoč evrov prispevalo ministrstvo za gospodarski razvoj in tehnologijo, preostali del sta primaknili občina in Krajevna skupnost Gorenje. Dela bo izvedlo podjetje Asfalti Ptuj, končana pa naj bi bila najkasneje do 21. oktobra.

StO

Pometli s konkurenco

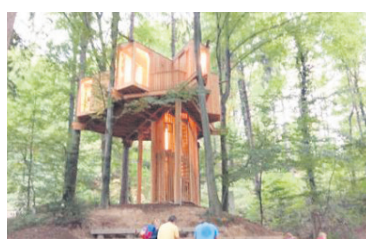
VELENJE – V velikem slovenskem finalu City Games (Igre mest) se je pred polnimi tribunami letnega kopališča v Kranju šest ekip borilo za prestižno mesto v mednarodnem finalu. Drugo leto zapored je zmago osvojila ekipa Velenja, ki bo 3. septembra v Biogradu na Moru na Hrvaškem poskušala osvojiti tudi mednarodni vrh.

Dobro pripravljene ekipe so se pomerile v šestih napetih in zabavnih igrah: leteči vaterpolo, reševanje turistke, mošarka, pršut, vodna alka in veslo. Odlično razpoložena ekipa Velenja je pometla s konkurenco in osvojila kar 63 točk. »Prejšnje leto smo si želeli sodelovati na mednarodnem finalu, a žal nismo uspeli. Letos bomo dali vse od sebe, saj želimo osvojiti medaljo tudi na mednarodnem finalu,« je napovedal Vlado Stjepić, član zmagovalne ekipe iz Velenja.

Drugo mesto si je z osvojenimi 42 točkami priborila ekipa Štajerske vijolice iz Maribora. Novo-stare slovenske prvake zdaj čakajo priprave na veliki finale najboljših ekip na mednarodnem prizorišču.

BGO, foto: Facebook/ City Games Slovenija

m n z c
muzej novejšegozgodovine|celje

Dragi otroci,
vabljeni na 5-dnevne
poletne počitniške vragolije
v Muzej novejšegozgodovine Celje.

M – KOT MUZEJ

23.–27. avgust 2016 (prijave do 20. 8. 2016)

Letos bo raziskovanje, ustvarjanje in druženje posvečeno vodi. Od torka do petka med 10. do 14. uro si bomo ogledali muzejske razstave, se potepali po terenu, ustvarjali, igrali, se srečali s posebnimi gosti in seveda s Hermanom Lisjakom. Vragolije bomo zaključili v soboto s plesno predstavo Mijau članov Otroškega plesnega gledališča iz Braslovč.

Program ter prijavnica sta dostopna na spletni strani:
<http://www.muzej-nz-ce.si/aktualno/m-kot-muzej.2.html>

PRIDRUŽITE SE NAM!

54. praznik slovenskih hmeljarjev

Novi starešina je Janez Serdoner, princesa je Eva Omladič

BRASLOVČE – Slovenski hmeljarji vsako drugo nedeljo v avgustu v Braslovčah slavijo svoj praznik. Letos je Turistično društvo Braslovče v sodelovanju s tamkajšnjo občino in z Društvom hmeljarjev, hmeljarskih starešin in princes Slovenije prireditev pripravilo že 54. praznovanje s pisanim sprevedom skozi braslovški trg na prireditveni prostor je pospremila množica ljudi. Za eno leto so imenovali novo hmeljarsko princeso, to je postala 22-letna študentka ekonomije Eva Omladič iz Ložnice pri Žalcu. Novi starešina je 58-letni hmeljar Janez Serdoner iz Zgornjih Grušovlj.

Praznik hmeljarjev je že tradicionalno začela dopoldanska slavnostna seja društva, o razvoju panoge in letošnji letini so govorili tudi na srečanju hmeljarskih princes in starešin. Hmeljarjem so se tudi

letos pridružili predstavniki Zadrugne zveze Slovenije, celjske enote Kmetijsko-gozdarske zbornice Slovenije ter tudi župani Braslovč, Žalca in Tabora. O delu društva in svojem poslanstvu sta spregovorila dosedanja princesa Ana Zupanc in starešina Alojz Jelen. Irena Friškovec, svetovalka, specialistka za hmeljarstvo, je med drugim povedala, da po podatkih registra kmetijskih gospodarstev hmeljarji letos pridelujejo hmelj na 1.484 hektarjih, od tega je 143 hektarjev prvoletnih nasadov. Premen je 293 hektarjev. 109 hmeljarjev ima hmeljišča v obdelavi, še nekaj je takšnih, ki imajo samo premene. V primerjavi z lani so se površine povečale za 78 hektarjev.

Vreme hmelju dokaj prijazno

Letošnje leto so zaznamovali nizke temperature in sneg

v času začetka rasti, nato je bilo vreme dokaj ugodno za rast in razvoj hmelja. A kot je mogoče slišati med hmeljarji, so pridelavo motili obilica vetra ter toča in neurja. Prva toča je že v maju prizadela hmeljišča na območju Ptuja, junija nasade v Podgorju pri Slovenj Gradcu in v Savinjski dolini. Zelo močno neurje je bilo v začetku avgusta, ko je zaradi močnega vetra veliko rastlin popadalo na tla, nekaterim hmeljarjem tudi več kot deset tisoč. Te rastline so morali hmeljarji hitro ponovno obesiti, pri čemer dodatno delo prinaša tudi dodatne stroške. Zaradi tega bo manjši tudi končni pridelek, saj je bilo polomljenih veliko stranskih poganjkov s cvetnimi nastavki oziroma storžki hmelja. Ob tem strokovnjaki priznavajo, da so trenutni pogoji za razvoj hmeljskih storžev ugodni. »Če bodo pogoji

Hmeljarje bosta do prihodnjega avgusta zastopala starešina Janez Serdoner in princesa Eva Omladič.

tudi v naslednjih dneh takšni, lahko upamo na povprečno oziroma normalno letino,« je dejal predsednik Društva hmeljarjev, hmeljskih starešin in princes Slovenije Janez Oset.

Okronali novo princeso

Osrednjo prireditev hmeljarskega praznika je popoldne začela povorka skozi trg Braslovče. Z dovršeno okrašenimi vozovi so na prizorišče,

pod braslovški kozolec, pripeljali starešine in princese ter goste. Člani Društva podeželske mladine Spodnje Savinjske doline so na več vozovih pripravili prikaz nekdanjih opravil v hmeljarstvu. Vrhunec prireditve so tudi letos predstavljali predaja starešinstva in imenovanje princese ter zdravica s pivom. Obred je že štirinširidesetič vodila Martina Zupančič. Ob sprejemu »hmeljskega mačka« je novi starešina Janez Serdoner poudaril, da si bo prizadeval slovenske hmeljarje zastopati častno povsod tam, kamor ga bodo povabili skupaj s princeso Evo Omladič.

Za dodatno mero dobre volje in tekmovalnega duha so prireditelji pripravili posebne hmeljske igre. Pri obiranju hmelja in premagovanju ovir na poti do primerno ohlajenega hmeljevega napitka so se najbolje odrezali mladi iz Tabora, drugi so bili Polzelani, tretje mesto pa je zasedla ekipa Grušovlje-Roje.

LEA KOMERIČKI, foto: TT

Člani Lovske družine Dobrna

Lovska družina Dobrna praznuje

DOBRNA – Preteklo nedeljo je lovska družina praznovala 70. obletnico delovanja, ob čemer jo pripravila pester program v parku Novi grad na Dobrni.

Ob začetku je bila Hubertova maša, sledil je pozdrav gostov, nagovori in kulturni program, ki so ga popestrili Štajerski rogisti in Kvartet Grče. Prireditve je povezovala Darja Gajšek. Pred zabavo, ki je sledila, so podelili še odlikovanja in priznanja. Za veselico sta poskrbela narodnozabavna ansambla Potepini in Petka.

EP,
foto: Roman Plevnik,
arhiv LD Dobrna

Bo makadamska cesta dobila epilog?

Vrsta pozivov in prizadevanj za ureditev državne ceste med Planino in Sevnico

V uredništvu se menjajo generacije novinarjev, a žal ne vsebina določenih prispevkov. Tako so se kolegi pred tridesetimi leti odzvali na prošnjo bralcev in pristojne pozvali k asfaltiranju makadamske ceste Planina-Sevnica. Trideset let kasneje bo cesta dobila novo podobo.

Kilometer in pol dolg makadamski odsek med Planino in Sevnico bo dočakal epilog. Na osnovi predloga proračuna RS za prihodnji dve leti ima namreč direkcija za infrastrukturo, ki je odgovorna za ta del ceste, predvidenih dovolj finančnih sredstev za modernizacijo makadamskega dela ceste, pravi vodja sektorja za investicije pri direkciji **Tomaž Willenpart**: »Trenutno se razpis za inženirja končuje. Žal je bila vložena revizija, zato ne moremo objaviti razpisa za izvedbo. Ko bo revizijski prispevek rešen, bomo lahko nadaljevali projekt. Letos bi torej objavili razpis in ko bi s tem končali, bi začeli delati. To bo letos jeseni ali prihodnje leto spomladi.«

Dokončanje projekta je bilo sicer predvideno že za leto 2013, vendar je direkcija decembra leta 2013 morala prekiniti vsa dela zaradi odvzema vseh sredstev s področja investicij v državne ceste. Za prihodnji dve leti je direkcija imela na voljo le sredstva za redno vzdrževanje cest. Z letošnjim letom pa je pridobila vsa potrebna dovoljenja in vsa zemljišča, prav tako je izdelana vsa projektna dokumentacija. Direkcija trenutno nadaljuje postopke javnih naročil.

V direkciji sicer obljublja, da bodo vse makadamske ceste na območju Kozjanskega v naslednjih dveh letih asfaltirane.

EP

VEM,
KAJ JEM!

— PRIDELANO DOMA —

WWW.SIMBIO.SI | f

INFORMATIVNI
DNEVI

**VABLJENI NA
INFORMATIVNE DNEVI
ZA VPIS V ŠTUDIJSKE
PROGRAME:**

■ **VISOKOŠOLSKI STROKOVNI
PROGRAM 1. STOPNJE**
ZDRAVSTVENA NEGA
25. 8. in 15. 9. 2016
ob 16. uri

■ **MAGISTRSKI ŠTUDIJSKI
PROGRAM 2. STOPNJE**
PALIATIVNA OSKRBA
25. 8. in 15. 9. 2016
ob 17. uri

v prostorih Visoke zdravstvene šole,
Mariborska c. 7, Celje, 1. nadstropje.

www.vzsce.si

VISOKA
ZDRAVSTVENA ŠOLA
CELJE - SEVNICA

Zmes dobre glasbe in lepih besed

Koncert Ditke in Ferija napolnil Vrt Ipavčeve hiše

V »šentjurskih Križankah« sta nedeljski večer polepšala mlada perspektivna pevka Ditka Čepin in priljubljen slovenski pisatelj Feri Lainšček.

Feri Lainšček je priljubljen slovenski pisatelj, pesnik in scenarist, soustvarjalec literarnih revij in avtor številnih besedil slovenskih pevcev in skupin, tudi mladina in otroci ga poznajo po številnih delih. Navdih za ustvarjanje med drugim črpa iz življenja v Prekmurju, kjer je odrasčal ob pripovedovanju zanimivih zgodb. Knjige, filmi in glasba, ki jih je soustvarjal, so na nek način njegova duhovna biografija. Že ves čas sledi svoji ustvarjalni poti, za katero pravi, da je njegov način življenja. Na njej je pred leti spoznal mlado perspektivno glasbenico Ditko s Koroške, ki se je na slovenski glasbeni sceni zasedla s prepevanjem njegove zelo znane pe-

Mlada pevka Ditka s svojo glasbeno ekipo

smi Ne bodi kot drugi. Odkar se je z njo predstavila v eni od televizijskih oddaj, je pesem postala prava himna mladoporočencev in jo redno izvaja

na porokah po vsej Sloveniji. Ditka izhaja iz glasbene družine, zato jo glasba spremlja že od otroštva. Poleg tega, da prepeva pesmi slovenskih pe-

snikov, tudi sama zлага rime in ustvarja melodije, pri čemer tesno sodeluje s svojim očetom Gorazdom Čepinom. V Šentjurju je zapela osem

Feri Lainšček je delil tudi zgodbe iz svojega življenja.

pesmi Ferija Lainščka in dve od Toneta Pavčka, ki jih je uglasbil prav tako njen oče. Ditko in njenega očeta je v glasbenem delu spremljal kontrabasist Ilj Pušnik.

Lainščkove pesmi sta interpretirala pravljčarka Vesna Radovanovič kot tudi sam pesnik. Poleg pesmi je Lainšček razkril še nekaj zanimivih zgodb iz svojega bogatega življenja.

Gostje večera niso bili navdušeni samo nad umetnikoma, ampak tudi nad krasnim prostorom v Zgornjem trgu v Šentjurju. Vodja šentjurske izpostave JSKD Nastija Moč-

nik je po koncertu povedala: »Zelo sem zadovoljna z večerom in s številom obiskovalcev, predvsem pa sem vesela, da je bilo med občinstvom veliko novih obrazov, ki jih sicer ne vidimo na šentjurskih družabnih dogodkih. Se pravi, da so nastopajoči pritegnili res raznovrstno občinstvo, od otrok do starejših. Vesela sem bila tudi tega, da otroci znajo toliko njenih pesmi.« Ditka je obiskovalce navdušila še enkrat, saj je na koncu zapela Ne bodi kot drugi skupaj z njimi.

BGO

Foto: Zoran Borovšak

Velenjske poletne dneve polnijo zvoki citer

Citre zadnja desetletja spet pridobivajo veljavo in Velenje v teh dneh vibrira z 28. citrarskim festivalom Prešmentane citre 2016. V Muzeju Velenje na Velenjskem gradu so v okviru festivala odprli razstavo z naslovom Citre.

Na Velenjskem gradu je na ogled več kot sto citer, poleg tega si je mogoče ogledati tudi citrarsko notno gradivo, strune, orodje in druge predmete iz obsežne zasebne zbirke Šoštanjčana Borisa Andreja Mlakarja. Ogledati si je mogoče tudi citre Velenjčana Frana Koruna Koželjskega, ki je leta 1895 izdal prvi učbenik o poučevanju tega glasbila na Slovenskem. Na razstavi so glasbila postavljena kronološko. »Predstavljaje-

nih je tudi nekaj glasbil, ki so razvojno pred citrami. Predstavljene so tudi t. i. bordunske citre, ki so jih ljudje izdelovali sami doma. Kasneje so imeli po domovih tovarniško izdelana glasbila, ki so jih izdelovali v Avstriji in Nemčiji,« je povedal sodelavec Muzeja Velenje Blaž Verbič.

Zlata doba citer je trajala od druge polovice 19. stoletja do konca druge svetovne vojne. Po besedah Blaža Verbiča so bile citre v tistem času v alpskih deželah skoraj v vsakem domu in vsaj nekdo iz družine je znal na njih tudi igrati. »Na njih so igrali ob raznih srečanjih v gostilnah, seveda so igrali tudi doma ob raznih družabnih dogodkih in daljših večerih. Citre so bile zaradi

polnega tona, ki ga dajo, samozadostne kot samostojno glasbilo, včasih pa so jih dopolnjevali še z drugimi glasbili v večjih zasedbah.«

Zanimanje za igranje na citre je upadlo po drugi svetovni vojni. »V zadnjih dvajsetih letih se je pouk tega malce pozabljenega glasbila vrnil v glasbene šole. Vedno več je festivalov, ki citram vračajo veljavo, ki so jo nekoč imele,« je še dodal Blaž Verbič. V velenjski glasbeni šoli mlade citrarje poučuje Peter Napret, ki je letos za svoje delo prejel priznanje Frana Gerbiča. V programu ob odprtju razstave je nastopila mlada velenjska citrarka Tanja Lončar.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: Blaž Verbič

Zaključni koncert letošnjega Glasbenega poletja v Podsredi je pripadel violončelistom.

Melodije po grajsko še vedno odmevajo

Končalo se je Glasbeno poletje na gradu Podsreda

Zaključni koncert slušateljsev seminarja za violončelo je prejšnjo nedeljo končal letošnje Glasbeno poletje na gradu Podsreda. Petih seminarjev – za trobento, flavto, klarinet, saksofon in violončelo – se je letos udeležilo rekordno število udeležencev iz Slovenije, Italije, s Hrvaške in iz Srbije, in sicer kar šestdeset.

Umetniški vodja glasbenega poletja na gradu Podsreda je bil že osmo leto zapored profesor Andrej Zupan, ki mu je ta izkušnja vsako leto v poseben izziv. »Vsako leto znova se trudim najti nekaj novega in slušateljsem seminarjev ponuditi nekaj, kar jim bo ostalo v trajnem spominu. Izkušnja jim bo pomagala pri nadaljnji glasbeni karieri.« Poleg Zupana, ki je v juliju vodil seminar za klarinet, so vlogo mentorjev prevzeli Jure Gradišnik s trobento, Nataša Paklar s flavto, Betka Bizjak Kotnik in Oskar Laznik s saksofonom ter Karmen Pečar z violončelom. »Vsi profesorji so že stari znanci Glasbenega poletja na gradu Podsreda. Pomembno se mi zdi predvsem to, da niso samo mednarodno uveljavljeni glasbeniki, ampak tudi izjemni pedagogi,« je dejal Zupan.

Bogat kulturni utrip Kozjanskega

Glasbeno poletje na gradu Podsreda ima sicer že zelo dolgo tradicijo, saj so ga pod okriljem zavoda Kozjanski park prvič organizirali pred 22 leti, in sicer leta 1995. Seminarji so namenjeni tako začetnikom, amaterjem iz pihalnih godb brez starostne omejitve in učencem nižjih kot tudi dijakom srednjih glasbenih šol ter študentom. »V praksi so udeleženci večinoma mladi, ki si želijo nadaljevati študij glasbila na konzervatoriju ali akademiji. Ker ima vsak glasbenik svoj ustvarjalen pogled, je na tej poti koristno zbrati čim več takšnih izkušenj in mnenj,« je še dodal Zupan. Glasbeno poletje na gradu Podsreda ni edinstvena izkušnja le za udeležence. Vsako leto znova z uvodnimi koncerti profesorjev in zaključnimi koncerti udeležencev obogati kulturni utrip Kozjanskega parka in tudi širšega območja v regiji. Koncertni cikel namreč združi vrhunske ustvarjalce s širokim glasbenim repertoarjem, v katerem vsakdo najde nekaj zase.

StO, foto: KP

Razstavljeno je tudi notno gradivo.

Dobra etiketa na pivu tudi umetniški izziv

Veliko zanimanje za razstavo pivovarskih etiket v Muzeju Laško

V Muzeju Laško je še do 31. avgusta na ogled razstava Zlatorog in njegova družina – razstava o pivovarskih etiketah. Dobra etiketa ni le izkaznica piva in pivovarne, ampak je lahko tudi velik izziv za oblikovalce.

V času Piva in cvetja Muzej Laško vsako leto pripravi razstavo, ki je povezana s Pivovarno Laško. »Glede na to, da smo lani predstavljali točilne naprave in točeno pivo, smo se letos odločili, da posvetimo pozornost pivu v steklenicah. Pomemben sestavni del je tudi etiketa,« je povedal **Tomaž Majcen**, strokovni sodelavec Muzeja Laško.

Kot pove že naslov razstave, Zlatorog in njegova družina, največji delež med razstavljenimi etiketami v Muzeju Laško zavzema tista, ki označuje najbolj priljubljen in razširjen izdelek Pivovarne Laško.

Zbiralci so se izkazali

»Imeli smo kar precej težav z iskanjem etiket, a so se na srečo izkazali zbiralci iz Laškega in drugih delov Slo-

Za razstavo Zlatorog in njegova družina je veliko zanimanje.

venije, ki so jih prispevali za razstavo. Tako nam je uspelo zbrati štiristo različnih etiket, na razstavi pa jih je predstavljenih približno 330,« je izbor predstavil Majcen.

Razstavili so namreč samo unikatne etikete, kar pomeni, da so na vsaki drugačni podatki. Najstarejše predsta-

vljene etikete so iz prvih let 20. stoletja, iz obdobja Pivovarne Simona Kukca.

Oblikovalski prijemi

»Pri etiketah gre zagotovo tudi za umetniški poudarek, za oblikovalsko umetnost, ki pritegne potrošnika k naku-

pu in uživanju piva. Seveda mora vsaka prava in dobra etiketa piva vključevati zakonsko določene podatke, če pa je še kakšen oblikovalski presežek, pa je to samo v prid proizvajalcu piva,« je zakonitosti priljubljenosti in uporabne vrednosti pivovarskih nalepk pojasnil Majcen.

Avtor razstave Tomaž Majcen

Kot je še povedal, je pri njeni postavitvi ugotovil, da so se pri oblikovanju etiket uveljavili različni slogi.

Trend enostavnost

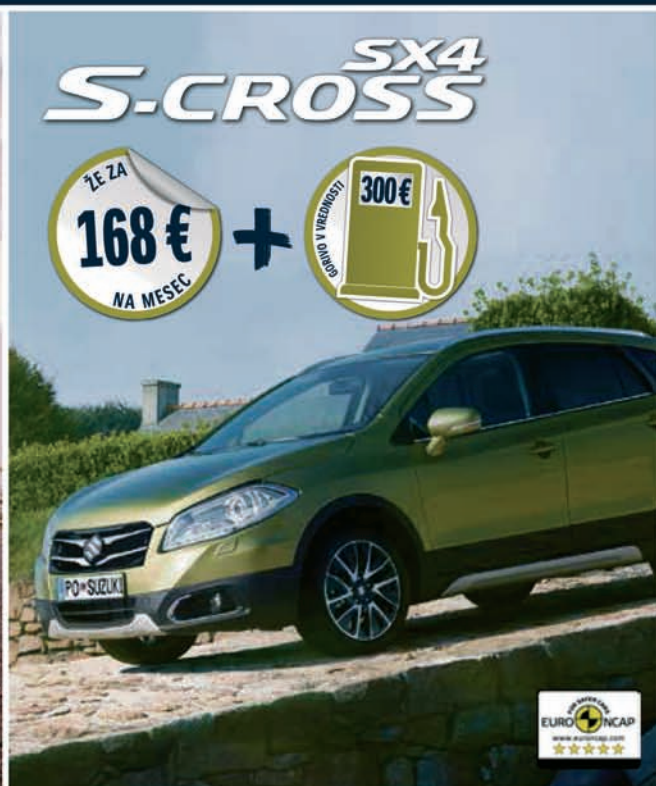
»V zadnjem času je tudi za pivovske etikete značilen minimalizem. Prvotno etikete in

tiste takoj po drug svetovni vojni so bile mogoče celo malo načičkane. Pri sedanjih etiketah pa so zelo izražene linije in enostavnost, ki vseeno zadosti vsem oblikovalskim trendom,« je še povedal Majcen.

ROBERT GORJANC

Foto: GrupA

SUZUPER FINANCIRANJE!

Kombinirana poraba goriva in izpusti CO₂: 4,0-7,3 l/100km in 98-221 g/km, emisijska stopnja: EURO5, EURO6, specifična emisija dušikovih oksidov (NO_x): 0,0024-0,158 g/km, trdi delci: 0,0005-0,00129 g/km, število delcev: 0,01-3,16 E11/km. Oglikov dioksid (CO₂) je najpomembnejši toplogredni plin, ki povzroča globalno segrevanje. Emisije onesnaževal zunanjega zraka iz prometa pomembno prispevajo k poslabšanju kakovosti zunanjega zraka. Prispevajo zlasti k čezmerno povišanim koncentracijam prizemnega ozona, delcev PM₁₀ in PM_{2,5} ter dušikovih oksidov. Vse nadaljnje informacije o specifični porabi goriva in specifičnih emisijah CO₂ iz novih osebnih vozil najdete v Priročniku o varčni porabi goriva in emisijah CO₂, ki ga lahko brezplačno pridobite pri pooblaščenem SUZUKI partnerju in na spletni strani www.suzuki.si. Slike so simbolične.

Reprezentativni primeri izračuna za vozila SUZUKI: CELERIO: • vrsta financiranja: finančni leasing • predračunska vrednost predmeta financiranja: € 8.599 • lastna udeležba (polog): € 2.305 • znesek financiranja: € 6.294 • število obrokov: 84 • mesečni obrok: € 95 • stroški odobritve: € 258 • skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: € 8.238 • letna obrestna mera: 7%, ki je spremenljiva in vezana na 3 mesečni Euribor • efektivna obrestna mera: 8,62% na dan 16.03.2016. SWIFT: • vrsta financiranja: finančni leasing • predračunska vrednost predmeta financiranja: € 9.999 • lastna udeležba (polog): € 2.844 • znesek financiranja: € 7.155 • število obrokov: 84 • mesečni obrok: € 108 • stroški odobritve: € 300 • skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: € 9.371 • letna obrestna mera: 7%, ki je spremenljiva in vezana na 3 mesečni Euribor • efektivna obrestna mera: 8,65% na dan 16.03.2016. VITARA: • vrsta financiranja: finančni leasing • predračunska vrednost predmeta financiranja: € 14.500 • lastna udeležba (polog): € 4.031 • znesek financiranja: € 10.469 • število obrokov: 84 • mesečni obrok: € 158 • stroški odobritve: € 435 • skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: € 13.707 • letna obrestna mera: 7%, ki je spremenljiva in vezana na 3 mesečni Euribor • efektivna obrestna mera: 8,64% na dan 16.03.2016. JIMNY: • vrsta financiranja: finančni leasing • predračunska vrednost predmeta financiranja: € 16.199 • lastna udeležba (polog): € 4.406 • znesek financiranja: € 11.793 • število obrokov: 84 • mesečni obrok: € 178 • stroški odobritve: € 486 • skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: € 15.437 • letna obrestna mera: 7%, ki je spremenljiva in vezana na 3 mesečni Euribor • efektivna obrestna mera: 8,63% na dan 16.03.2016. SX4 S-CROSS: • vrsta financiranja: finančni leasing • predračunska vrednost predmeta financiranja: € 15.800 • lastna udeležba (polog): € 4.669 • znesek financiranja: € 11.131 • število obrokov: 84 • mesečni obrok: € 168 • stroški odobritve: € 474 • skupni znesek za plačilo brez lastne udeležbe: € 14.586 • letna obrestna mera: 7%, ki je spremenljiva in vezana na 3 mesečni Euribor • efektivna obrestna mera: 8,68% na dan 29.03.2016.

Pooblaščen prodajalec in serviser vozil Suzuki
AC FRI-Mobil d.o.o., Dečkova cesta 43, 3000 Celje

TEL: 03 425 60 80
GSM: 031 744 048

www.suzuki.fri-mobil.si
suzuki@fri-mobil.si

»Čudež iz Celja« zdaj pozna ves svet

Celjski župan Bojan Šrot navdušen nad novima olimpijskima medaljama judoistk Sankakuja

»Zelo sem se razveselil novih uspehov celjskih judoistk, enako kot ostali prebivalci Celja in Slovenije, predvsem zato, ker vem, koliko garanja, truda in odrekanja je treba, že da se uvrstiš na olimpijske igre, kaj šele, da osvojiš medaljo,« je ob dosežkih Tine Trstenjak in Ane Velenšek v Riu de Janeiru povedal župan Mestne občine Celje Bojan Šrot.

»Iskreno čestitam obema dekletoma, Tini in Ani, ter seveda Marjanu Fabjanu in Urški Žolnir, pri čemer ne smemo pozabiti tudi odličnih fantov. Zlasti mi je bilo žal zaradi Adriana Gomboca, a tudi Rokija Dragšiča, ki mu mogoče ni šel najbolj na roko žreb, čeprav sem želel, da bi na letošnjih igrah kronal svojo dolgoletno uspešno kariero. Za Miho Žganka pa čas še prihaja in verjamem, da bodo celjske judoistke in judoisti navduševali tudi na prihodnjih olimpijskih igrah,« ni skrival navdušenja celjski župan, ki je velik ljubitelj in tudi poznavalec športa.

Skakal od veselja

Bojan Šrot je sicer odločilne boje Tine Trstenjak in Ane Velenšek spremljal doma. »Skakal sem od veselja. Sploh boj Ane je bil negotov, ker smo vedeli, da je poškodovana, ampak pri tistem končnem prijemu je Nemka postajala že kar modra v obraz in sem se že malo ustrašil, da se ne bo zgodilo kaj hujšega, ampak so sodniki le bili pravočasni,« je epski dvoboj podoživljal celjski župan.

Judoistke Sankakuja so doslej na olimpijskih igrah osvojile že pet kolajn, od tega dve zlati. »To je dokaz, da v klubu Z' deže-

Sankaku odlično delajo. Ne smemo pozabiti, da je bil Marjan Fabijan drugič proglašen za najboljšega evropskega trenerja. Fenomenalno je tudi to, da je zgolj en klub iz relativno majhnega mesta imel kar pet predstavnikov na olimpijskih igrah. Mislim, da nobenemu klubu na svetu to ni uspelo. To je neke vrste čudež in to vedo tudi drugi, zato pogosto prihajajo v Celje trenirat in si ogledovat, kako se v tem klubu dela in kako se kujejo šampioni,« je še povedal Šrot.

Velika promocija, a še premalo izkoriščena

In kaj takšni fantastični uspehi judoistov pomenijo za Celje? »To je zagotovo velika promocija za naše mesto. Mogoče te dosežke znamo še premalo izkoristiti. Ko prihajajo na ogled v klub Sankaku, so vsi navdušeni tudi nad Celjem in lepoto naše države. In to povedo judoisti, ki prepotujejo svet in se udeležujejo tekmovanj,« je poudaril Šrot. Ob tem je pripomnil, da je ta uspeh še dodaten dokaz, da Slovenci ne znamo ceniti tega, kar imamo, da ne znamo ustrezno poskrbeti za promocijo svoje čudovite dežele tudi v turističnem smislu.

»Žalostno je, da nam morajo obiskovalci, da ne rečem tujci povedati, v kako lep deželi in kako lepem mestu živimo. Celjani in tudi Slovenci pa smo velikokrat ne le kritični, ampak tudi kritizerski in radi poudarjamo zgolj tisto, kar ni v redu. Kje na svetu pa je vse redu?« je sklenil celjski župan Bojan Šrot.

ROBERT GORJANC

Celjski župan Bojan Šrot na sprejemu na Lopati v družbi predsednika Olimpijskega komiteja Slovenije Bogdana Gabrovca

»Kje drugje, če ne v Celju!«

Novi vrhunski rezultati celjskih judoistk velika spodbuda za prihodnjega generacije

Veličastnega sprejema na Lopati se je udeležil tudi Bogdan Gabrovec, predsednik Olimpijskega komiteja Slovenije, ki je bil dolga leta tudi predsednik Judo zveze Slovenije.

»Izjemno sem vesel novega velikega uspeha slovenskega juda na olimpijskih igrah, ki so ga dosegle judoistke celjskega Sankakuja pod trenerskim vodstvom Marjana Fabjana. To si zagotovo želi vsak šport v Sloveniji,« je na sprejemu na Lopati za našo medijsko hišo povedal Bogdan Gabrovec. Predsednik krovne športne organizacije je ob tem še povedal, da so ti uspehi dobra popotnica za vse športe in slovenski narod. »Govorijo o tem, da ne glede na to, kaj predstavljamo v globalnem svetu po številu prebivalcev, lahko posežemo po najboljših rezultatih, kar smo ponovno dokazali. Dve medalji z ene olimpijade pomenita takšen vrhunec, ki ga bo zelo težko ponoviti, vendar to ostaja izziv za prihodnje generacije,« je še poudaril predsednik OKS.

Bogdan Gabrovec tudi verjame, da bodi ti uspehi za slovenski judo in ostale športe velika spodbuda za naprej, tudi za mlajše trenerje, da je mogoče v vrhunskem športu uspeti ne glede na to, da smo majhen narod.

Predsednik OKS je tudi prepričan, da bi Celje s tolikšnim številom judoističnih olimpijskih medalj ter uspešnimi in številnimi olimpijci v zgodovini lahko dalo močnejši pečat svoji športni zgodovini, morda tudi kot del slovenskega športnega muzeja. »Vse je mogoče. Marjan Fabjan na primer že ima en del judoističnega muzeja. Ko bomo oblikoval pravi muzej športa v Sloveniji, zdaj ga namreč nimamo, ampak imamo le deponirane eksponate, je seveda mogoče, da bi bila ena od izpostav tega muzeja tudi v Celju. Zaradi doseženih rezultatov, kje drugje, če ne v Celju?« je še razmišljal Bogdan Gabrovec.

RG
Foto: RG

»Zgnesti nekoga umetnost«

»To odlično uspeva Zgodovinskega arh

Ob novih izjemnih uspehih celjskih judoistk na olimpijskih igrah v Riu de Janeiru je v teh dneh slavja smiselno na te dosežke pogledati tudi z nekoliko širše plati.

Uspeh celjskih judoistk poleg tekmovalnih presežkov odpira tudi druge vidike, ki segajo vse do slovenskega športnega značaja in zmagovalne miselnosti, brez kate-

re zagotovo ni velikih uspehov.

Zaradi česa športniki postanejo šampioni in zakaj imamo prav v Celju izjemne judoistke, ki so se na olimpijskih igrah okitile že s petimi medaljami? To smo želeli izvedeti v pogovoru z dr. Borutom Batageljem, strokovnjakom za slovensko športno zgodovino, ki je doktoriral iz teme Socialna zgodovina smučanja, na podlagi katere je izšla tudi istoimenska knjiga.

Kakšen pomen za nadaljnji razvoj vrhunškega in tudi množičnega športa v Celju imajo takšni izjemni uspehi in olimpijske medalje, ki jih osvajajo naše judoistke?

Vrhunski šport je vrh piramide in tako kot uspehi rastejo postopoma od spodnjih stranic iz baze, tako bleščeči uspehi na vrhu hkrati pospešujejo nov zagon dviga te baze k vrhu. Olimpijske medalje sporočajo športu in družbi, da se tudi iz celjske sredine da doseči svetovne vrhove.

Koliko otrok se ob takšnih uspehih judoistk lahko začne samodejno navduševati za to športno panogo in kako bi bilo smiselno izkoristiti ta veter v jadra za splošno oza-veščenost naroda o pomenu športne vzgoje in ukvarjanja s športom?

Športna vzgoja v sodobnem svetu pogosto nadomešča prej v zgodovini bolj izpostavljene druge metode vzgoje otrok. Šport je zgodovinsko gledano moderen izum družbe in je ob industrializaciji ter modernizaciji načina življenja postal zelo pomemben del vzgoje in kaljenja značaja posameznika,

»Navduševanje mladih nad judom ali katerim drugim športom je vredno vse podpore.«

Otroci v uspešnih športnikih vidijo tudi vzornike.

ANK

Anina bronasta medalja kot zlata

Obiskovalci o napetih bojih naših judoistk za kolajno na OI v Riu

Na praznični ponedeljkov večer je na Lopati na sprejemu za naši olimpijski junakini in njunega legendarnega trenerja Marjana Fabjana vladalo izjemno vzdušje in nepopisno navdušenje, ko sta se množici športnih privržencev s svojima medaljama predstavili zlata Tina Trstenjak in bronasta Ana Velenšek. Tri obiskovalce, ki so se udeležili veličastnega sprejema, smo povprašali, kako so doživeli olimpijske boje celjskih judoistk.

Janez Golouh, Ostrožno:
Glede na to, da je oče Ane Velenšek predsednik gasilske-

ga društva, jaz pa sem njegov član in ker smo doma blizu drug drugega, sem želel izka-

zati spoštovanje ob Aninem uspehu in seveda tudi Tininem. Zelo sem bil zaskrbljen, kako se bo končal Anin dvoboj, ker je bila v nekem trenutku že skoraj poražena, na koncu pa je le zmagala in si je popolnoma zaslužila bronasto odličje. Da je naša krajanka in prebivalka Celja prejela to žlahtno odličje, je velika promocija za Celje, s tem bo naše mesto zagotovo še bolj prepoznavno. Menim pa, da bi takšne uspehe naših športnikov lahko še bolje izkoristili.

Darja Verk, Celje:
Pri olimpijskih medaljah naših judoistk je bilo kar veliko

v šampiona je

Marjanu Fabjanu,« meni dr. Borut Batagelj, direktor
iva Celje in poznavalec slovenske športne zgodovine

»Pri Marjanu Fabjanu je vse posvečeno
doseganju cilja – vrhunskega rezultata.«

zato je navduševanje mladih
nad judom ali katerim drugim
športom vredno vse podpore.

**Kako gledate na fenomen
Marjana Fabjana in judoistk
Sankakuja? Na to, da je Lo-
pata pri Celju postala eno od
središč svetovnega juda?**

Morda se je danes neke
rodil otrok, ki ima vse predi-
spozicije za športnega šampi-
ona, a v njegovem okolju ne
bo mogoče, da bi postal vsaj
šolski prvak v kateremkoli
športu. Zaporedno osvajanje
medalj Fabjanovih varovancev
kaže na to, da je prav on tisti,
ki zna posameznika zgnesti v
šampiona. Če smo pozorni, to
tudi njegovi športniki izposta-

vijo v slehernem intervjuju.
Iz posameznikov, ki bi lahko
uspeali tudi v katerem drugem
športu, zna Fabjan v judu iz-
tisniti same meje človekovih
zmožnosti. Še več, uspehi so
celo doseženi preko teh meja,
na kar zgovorno kaže medalja
Velenškove, ki jo je dosegla po-
škodovana. Osredotočenost Fa-
bjanovih športnikov na končni
cilj je tako izrazito začrtana,
da se pravzaprav na tej poti ne
sprašuje ničesar. Vse je posve-
čeno cilju. V vrhunskem športu
se ta formula vedno bolj potr-
juje, opozoril pa bi, tudi glede
na prejšnje vprašanje, da se k
uspehu za vsako ceno nikakor
ni pametno zatekati, ko smo v
polju rekreativnega športa ali
športne vzgoje otrok.

**In kako vidite nasploh fe-
nomen celjskih olimpijcev,
saj športniki iz Celja pred-
stavljajo pomemben delež v
olimpijski ekspediciji za Rio
(judoisti, atleti, rokometasi)?**

V Celju smo na to lahko
res ponosni. Celjski športniki
so bili vedno pomemben del
prejšnjih jugoslovanskih olim-
pijskih odprav, v času sloven-
ske samostojne ere pa so z za-
porednim osvajanjem medalj
tradicijo še oplemenitili.

**Kako lahko Celje v druž-
benem, gospodarskem in še
katerem smislu izkoristi po-
tencial olimpijskega mesta?**

Zdi se mi, da kljub vzhiče-
nemu kolektivnemu prosla-
vljanju uspehi posameznih
športnikov z leti vedno bolj
postajajo razumljeni kot nji-
hovi osebni uspehi. Zato mi-
slim, da je na te uspehe morda
najbolje danes pogledati kot
na sporočilo, da se v tem oko-
lju da doseči svetovni vrh. To
še toliko bolj drži, ker je šport
danes nekakšna preslikava so-
dobne družbe in odraža hkrati
vse sodobne spremembe v
tem svetu.

ROBERT GORJANC
Foto: GrupA, SHERPA

ETA:

solza, še posebej pri Ani, ker
jo tudi osebno poznam. Bala
sem se, da ji po prvi uspešni
borbi poškodovano koleno ne
bo več zdržalo. Predstavljam
si, kaj je morala prestajati te
mesece s takšno poškodbo,
to, kar ji je uspelo ... Sem brez

besed. Zato je zame njena bro-
nasta medalja kot zlata. Seve-
da sem bila navdušena in v
solzah tudi ob Tininem zlatu,
tudi njo osebno poznam. Sicer
pa me veseli, da je, kar zadeva
slovenske olimpijske medalje,
judo že na drugem mestu,
tako za zimskimi športi. Za
Celje takšen uspeh judoistk
pomeni nekaj podobnega, kot
pomenijo za Koroško uspehi
Tine Maze.

Gašper Florjanc, Galicija:

Zelo sem vesel in ponosen
ob uspehu celjskih judoistk.
Ves čas sem spremljal boje,
zadnje na morju, kjer smo bili
na dopustu. Ob gledanju na-
stopov naših judoistk sem bil
zelo živčen, še posebej ko je
Ana nastopila proti Nemki. Ta
velik uspeh bo prinesel novo
navdušenje za judo med mla-

dimi, ki bodo postali člani klu-
ba, hkrati bo prispeval k večji
prepoznavnosti Celja. Takšne
izjemne dosežke bi morali še
bolje izkoristiti za promocijo
mesta.

RG
Foto: RG

Prenovljena spletna stran Novega tednika in Radia Celje

Olimpijske vsebine na spletu privabile naše bralce in poslušalce

Zlata Tina in bronasta Ana odmevata na naši spletni strani
in FB

Olimpijski medalji judoist-
tk celjskega Sankakuja Tine
Trstenjak in Ane Velenšek,
odzivi Marijana Fabijana in
navdušenih navijačev, ki
spremljajo nastope naših
olimpijcev v Braziliji, ter
ostale olimpijske vsebine
imajo velik odziv tudi na
spletni in Facebookovi strani
naše medijske hiše Novi
tednik in Radio Celje.

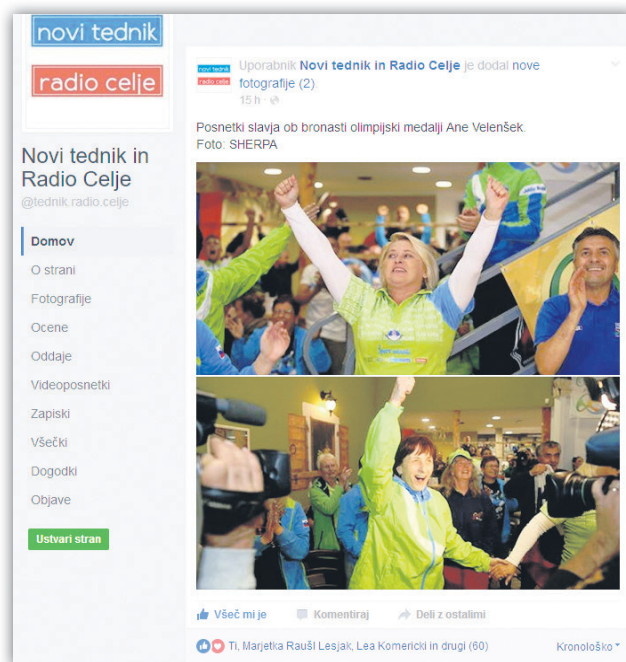
V prvem olimpijskem te-
dnu, od zlate medalje Tine
Trstenjak, se je obisk naše
pred kratkim prenovljene
spletne strani namreč zelo
povečal. Tako smo zabeležili
za 25 odstotkov večjo obiska-
nost. Podobno rast beležimo
tudi na FB-strani naše medijske
hiše NT&RC: obisk se je
povečal za 22 odstotkov.

Največ obiskovalcev naše
FB-strani so bile seveda dele-
žne novice takoj po zmagah

Vedno več obiskovalcev in sledilcev imamo tudi na našem Twitter računu.

Tine Trstenjak v boju za zla-
to medaljo in Ane Velenšek

Obisk na naši Facebook strani se je med Ol ob uspehih celjskih ju-
doistk zelo povečal.

v boju za bron. Skupno z no-
vicami, povezanimi s spreje-
mom na Lopati, si jih je na
FB ogledalo približno 40 ti-
soč uporabnikov Facebooka,
ki so ob tem v teh novicah
podelili približno tisoč všeč-
kov. Vedno bolj je obiskan
tudi naš Twitter račun, kjer
dobivamo nove sledilce.

Očitno torej je, da poslu-
šalci Radia Celje in bralci
Novega tednika do naše
olimpijske angažiranosti na
spremljajočih sodobnih ko-
munikacijskih kanalih, ki so
podpora našima temeljnima
medijema, radiu in časopisu,
niste ostali ravnodušni.

In da ste z zanimanjem in
pozorno spremljali naše spro-
tno poročanje o dogajanju v
Riu, tonske izjave naše zlate
Tine in bronaste Ane, trener-
ja Marijana Fabijana, odzive
številnih športnih navdušen-
cev na navijaških točkah ter
vtise in odmeve po vrnitvi
olimpijskih junakinj v Celje.

ROBERT GORJANC

Najsodobnejše vozilo že v garaži

Poklicna gasilska enota Celje je minuli teden nabavila novo kombinirano gasilsko vozilo, vredno kar petsto tisoč evrov. Gre za najsodobnejše tovrstno vozilo, ki ima popolno opremo za posredovanje v vseh primerih nesreč. Del denarja, namenjenega za nabavo vozila, je prispevala Mestna občina Celje, del tudi Uprava RS za zaščito in reševanje, velik del pa tudi poklicna gasilska enota.

Vozilo je tako prostorno, da se v njem poleg voznika in vodje posredovanja lahko prevaža še šest gasilcev, ki se že med vožnjo na kraj nesreče popolnoma opremijo. Medtem ko so do zdaj na nek nujen dogodek poklicni gasilci morali z dvema voziloma ali s tremi, bodo od zdaj lahko posredovali samo s tem, saj ima popolno opremo za vse vrste nesreč. To hkrati pomeni tudi racionalizacijo pri organizaciji dela.

Foto: SHERPA

Nova pridobitev bo zdaj v garaži zamenjala dvanajst let staro vozilo in kakovost ter hitrost posredovanja gasilcev dvignila še na višjo raven.

Povzročitelja vendarle izsledili

Celjski policisti so odvzeli prostost 29-letnemu povzročitelju hude prometne nesreče, ki se je zgodila pred približno štirinajstimi dnevi pri Šoštanju. 29-letnik je takrat brez voznškega dovoljenja in z neregistriranim avtomobilom trčil v drugo vozilo in pri tem poškodoval štiri osebe.

Ker je bil tudi sam poškodovan, so ga odpeljali v bolnišnico, ki jo je dan kasneje zapustil. Od takrat ga je policija iskala, da bi z njim opravila razgovor, a ga nikjer ni našla. Zato je bilo zoper njega odrejeno iskanje. Moškega so, zatem ko so ga vendarle našli, tudi pridržali. Gre za večkratnega kršitelja, za katerega obstaja tudi sum, da je vozil pod vplivom nedovoljenih substanc. Ovadili so ga zaradi kaznivega dejanja nevarne vožnje, za kar mu grozi do pet let zaporne kazni.

Audijski odpeljali iz garaže

Neznani storilci so v soboto ukradli osebno vozilo znamke Audi A6 svetlo sive barve. Odpeljali so ga iz garaže ob stanovanjski hiši v Miklavžu pri Taboru. Škode je za približno 20 tisoč evrov. Storitve policija še vedno išče.

Poškodoval kolesarja

V nedeljo zgodaj zjutraj se je v Zagradu pri Celju zgodila huda prometna nesreča. 29-letni voznik, ki je vozil iz smeri Celja proti Celjski koči, je v rahlem desnem preglednem ovinku zapeljal levo in trčil v 60-letnega kolesarja. Ta je vozil pravilno s Celjske koče. Kolesar je v trčenju padel in se huje poškodoval. S hudimi poškodbami se je končala tudi nesreča na območju Luč. Tam je 41-letni motorist, ki je vozil iz smeri Kranjskega Raka proti Kamniku, trčil v odbojno ograjo in nato pod ograjo zdrsl s ceste.

V torek so ogled pogorišča morali opraviti tudi celjski forenzični kriminalisti.

»Ta požar nas ne bo uničil«

Dvomilijonska škoda ne bo strla članov najstarejšega in najuspešnejšega aerokluba

Predsednik Aerokluba Celje Bojan Andrejaš: »Naslednje leto bomo praznovali 90-letnico kluba, ki je ne samo eden najstarejših, ampak tudi eden najuspešnejših v Sloveniji. Na državnih prvenstvih oziroma tekmovanjih v jadralnem letenju dosegamo najboljša mesta. Seveda nas ta požar ne bo uničil, saj bomo škodo odpravili in še naprej bomo ... najboljši!«

Dostop do pogorišča je bil zaradi policijske preiskave v torek onemogočen.

Fotografija je nastala tik pred koncem posredovanja gasilcev. Požar hangarja je bil viden več kilometrov stran. Foto: Tadej Zupan, GZ Žalec

Kar nekaj časa bo trajalo, da bodo v Aeroklubu Celje odpravili škodo, ki je nastala zaradi ponedeljkovega uničujočega požara na letališču v Levcu. Okoliški stanovalci so ob približno 19.30 slišali grozljiv pok in zvoke, podobne močnim žvižgom. Strela je takrat udarila v drevo, ki je od letališke stavbe, v kateri so trije hangarji in poleg njih še poslovni prostori, oddaljena kar nekaj metrov. Od tam so ognjeni zubli preskočili še na hangar. In takrat so se začele hude ure za levško letališče.

Po podatkih Policijske uprave Celje so v hangarju zgoreli tri jadrilice s pomožnimi motorji, dve klasični jadrilici, specialno jadralno letalo z motorjem in trinajst prikolic za prevoz jadrilic. Ogenj je uničil tudi poslovne prostore aerokluba. »Popolnoma so uničene tudi učilnica z vso elektroniko, pisarna in delavnice. Požar je zajel tudi garažo, v kateri sta bila dva avtomobila,« nam je dejal predsednik Aerokluba Celje **Bojan Andrejaš**. Sam ocenjuje škodo na kar dva milijona evrov.

Požrtvovalni gasilci

Hitremu in strokovnemu posredovanju prostovoljnih gasilcev, bilo jih je več kot dvesto, gre zahvala, da škoda ni še večja. Ogenj je iz prvega hangarja že uhal na streho drugega, a so drugi del stavbe ves čas polivali z vodo, da ne bi zagoreli. »Gasilci so uspeli preprečiti, da bi se ogenj še razširil. V drugem hangarju so bila vsa motorna letala, ki smo jih uspeli rešiti,« je še pojasnil Andrejaš, ki je gasilcem neizmerno hvaležen.

»Prvi so bili na kraju gasilci iz Levca, ki so začeli najprej gasiti. Opravili so izjemno delo,« je še dodal in izrazil zahvalo tudi članom aerokluba, ki so – zatem ko so slišali grozljivo novico o požaru – takoj prispeli na kraj in pomagali reševati. Da so gasilci opravili hvalevredno delo, kaže to, da so iz pisarn v goreči stavbi nosili tudi omare z dokumentacijo in tako rešili zelo pomemben del za poslovanje aerokluba in letalske stroke.

V hangarju, ki je popolnoma uničen, so bila letala, ki so

Dan po požaru. Vse, kar je ostalo od letal v pogorelem hangarju.

Požar je uničil tudi dva avtomobila.

ničil!«

a v Sloveniji

v lasti kluba ali v zasebni lasti članov Aerokluba Celje. Tudi letalo, s katerim sta se tri ure pred požarom z evropskega prvenstva v jadralnem letenju vrnila Erazem Polutnik in Sebastjan Ramšak, ki sta zasedla zavidljivo četrto mesto. Tudi njuno letalo je torej uničeno. Na letališču v času nastanka požara ni bilo nikogar, zadnji naj bi bil na tem območju član kluba, ki je pred hangarjem pustil dve prikolici, a ti v požaru nista zgoreli.

Nevarne eksplozije

Kako močna je bila strela, ki je udarila na območju letališča, kaže podatek, da je uničila strelodod in da so močan pok slišali vsi v okolici, tudi ponekod v Celju. Prvi je na 112 klical stanovalec v neposredni bližini letališča. Ognjeni zublji so se z veliko hitrostjo razplamteli, pravi vodja posredovanja **Jani Lupše** iz Prostovoljnega gasilskega društva Levec. »Prvi hangar je starejši, imel je leseno podkonstrukcijo, zato je prišlo tudi do hitrejšega izbruha ognja. Na začetku

posredovanja morda niti ni bilo znakov, ki bi kazali na hudo razsežnost ognja, nato se je razplamtel. Zato smo tudi posredovanje oziroma gašenje zasnovali na širšem območju. V Levcu je prav tako omejeno hidrantno omrežje, zato smo za oskrbo vode za gašenje potrebovali več vozil.«

Levško letališče je na meji s celjsko občino, dostop pa je možen samo z območja Levca, zato so bili tamkajšnji prostovoljni gasilci tudi prvi na kraju požara. Kot je dodal Lupše, v takšnem posredovanju meje niso pomembne, ampak je pomembna pomoč. Zato so levškim gasilcem na pomoč prišle enote iz celotne Gasilske zveze Žalec in Gasilske zveze Celje. Tudi celjski poklicni gasilci s svojo opremo, predvsem pa z dvizžno lestvijo, s katero so pomagali gasiti stavbo iz zraka.

Na srečo v požaru nihče ni bil poškodovan, čeprav ni veliko manjkalo. Po zraku so namreč leteli delci kisikove jeklenke. Ta je ob koncu posredovanja eksplodirala v hangarju. Sicer pa je bilo med posredovanjem mogoče

Gasilci so nesebično reševali stvari iz upravnih delov aerokluba in na varno odnašali pomembno dokumentacijo. Foto: Tadej Zupan, GZ Žalec

slišati več manjših eksplozij, saj je bilo v nekaterih letalih tudi gorivo. Gasilci so uspeli preprečiti, da bi se požar razširil tudi na fotovoltaič-

no streho, ki je nameščena na enem od dveh preostalih hangarjev.

SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

Strela je udarila v drevo, ki ga je popolnoma uničila. Njegove dele je odnašalo več metrov stran. Z drevesa je ogenj nato preskočil na stavbo aerokluba. Foto: Tadej Zupan, GZ Žalec

Predor najslabša zaščita voznika pred neurjem

... in najnevarnejša

Tudi na štajerski avtocesti je ob vsakem močnejšem neurju mogoče videti neodgovorne voznike, ki še vedno ustavljajo v predorih ali na odstavnih pasovih, da bi zaščitili svoja vozila pred morebitno točo. Tako je bilo tudi v ponedeljek, ko je močno deževje zajelo tudi del celjske regije.

Čeprav tako hudih prekrškov tokrat na Celjskem ni bilo, se je v preteklosti že dogajalo, da so nekateri vozniki celo obračali avtomobile na avtocesti in izstopali iz njih. S tem so ogrožali sebe in tudi druge udeležence v prometu, kar lahko to privede do zastojev ali nevarnih nalezov in prometnih nesreč.

Na odstavnem pasu avtoceste so popolnoma prepovedani vožnja, parkiranje ali ustavljanje, razen v sili. Prepovedana sta tudi obračanje ali vzvratna vožnja. Enako velja tudi za predore in nadvoze. Najboljša nasveta, če je voznik ravno v času neurja v prometu, sta previdna vožnja in prilagoditev hitrosti vožnje razmeram na cesti. Vozniki se na avtocesti lahko izključijo iz prometa na prvem primernem mestu, kar je počivališče ali izvoz, ne pa predor. Tudi uporaba zvočnih in svetlobnih signalov je dovoljena le takrat, ko je ogrožen voznik ali drug udeleženec v prometu, ne pa zaradi nepotrpežljivosti, ker vozilo pred nami morda vozi počasneje zaradi slabih voznih razmer.

Treba je vedeti še, da močan dež, nalivi in toča na vozišče nanesejo naplavine, ki jih z vozišča ne odstranijo takoj. Vozniki, še zlasti motoristi, morajo biti v takšnih primerih še posebej previdni. Predvsem na avtocesti je prvo pravilo varnosti tudi upoštevanje prometne signalizacije. Prižgana rdeča luč pred predori na primer vozniku prepoveduje, da bi zapeljal vanj.

VISOKA ŠOLA
ZA PROIZVODNO
INŽENIRSTVO

Znanje, ki ga boste
lahko uporabili!

Postani diplomirani inženir strojništva

Vabljeni k vpisu v visokošolski
strokovni študijski program
Sodobno proizvodno inženirstvo
(izredni študij)

Informativna dneva:

četrtek, 25. 8. 2016, ob 16. uri;

četrtek, 15. 9. 2016, ob 16. uri;

v prostorih Visoke šole za
proizvodno inženirstvo,
Mariborska c. 2, Celje,
1. nadstropje.

Zakaj se spleča študirati
pri nas, preveri na:

www.vspi.si · info@vspi.si

Odpeljal prikolico

Konec preteklega tedna je neznanec vlomil v eno od hiš v Velenju. V prostore je prišel skozi vrata na terasi. Policija še vedno ugotavlja, kaj vse je vlomilec odnesel, saj so bili lastniki v času vloma odsotni. V Florjanu, prav tako na območju Velenja, tatu ni uspelo priti v hišo. Poskušal je sicer vlomiti skozi stranska vrata stavbe, vendar ga je nekaj odvrnilo od namere. Brez vloma v hišo pa je plen odnesel tat, ki je »deloval« na Prekorju. S seboj je namreč odpeljal prikolico za vleko čolna.

Pijan kot žolna

Žalski policisti so minuli četrtek zaradi vožnje pod vlivom alkohola odredili pridržanje 35-letnega voznika osebnega vozila. Moškega, ki je sicer doma z območja Žalca, so ustavili v Šempetru v Savinjski dolini. Alkotest mu je pokazal kar 1,42 miligrama alkohola v litru izdihanega zraka.

»Finta v levo« je vžgala

Redko videna taktika Ane Velenšek in Marjana Fabjana

»Na koncu mi je sama nastavila vrat, da sem jo lahko zadavila.«

Po zlati medalji Tine Trstenjak je v Celju sledil vno-vičen izbruh veselja, novo slavlje, ki ga je spremljalo še več solz. Navijaška točka je bila v nabito polni piceriji na Dečkovi cesti. Judoistka celjskega kluba Z' dežele Sankaku Anamari Klementina Velenšek je na olimpijskih igrah v Riu osvojila bronasto kolajno v kategoriji do 78 kilogramov. Z močno poškodovanim kolenom ji je uspel izjemen podvig.

Redko videno taktiko sta skovala »policist« Marjan Fabjan in »vojakinja« Ana Velenšek. Najuspešnejša je zaenkrat na igrah Finančna uprava RS, z zaposlenima Tino Trstenjak (zlato) in Vasilijem Žbogarjem (srebro). Velenškova je postala del najbolj zanimivih olimpijskih zgodb v celotni zgodovini.

V španskem obmorskem mestu Castelldefelsu ste doživeli neljub pripetljaj, ki vam je skoraj uničil sanje.

Proti mladi Japonki, ki ni olimpijka, sem imela prevlado večino borbe in sem jo želela zaključiti. Nogo sem potisnila nazaj in jo stegnila, tekunica pa je dvignila nogo in me z njo s strani »pokosila«. Tedaj je počilo v kolenu.

Je bila njena poteza logična?

Bila je predvsem refleksna. Želela se je rešiti. Tudi sama bi najbrž storila isto, če bi se znašla v takšnem položaju. Akcijo je izvedla s strani namesto naravnost, a to se pri judu često dogaja. Ničesar ji ne očitam.

Ste takoj začutili, da je zadeva izjemno resna?

Ne, čeprav sem slišala pok. Zabolelo me je. Prepričevala sem se, da ni nič hudega. Koleno ni oteklo. Avstrijski fizioterapevt je po testu kolena podal prvo diagnozo, ki je bila, kar se je izkazalo kasneje, točna. Bila sem na robu obupa. Počakati sem morala še na magnetno resonanco. Bilo je jasno, da je strgana sprednja križna vez in natrgana notranja stranka vez. S trenerjem Fabjanom sva šla v Avstrijo k Mohamedu Khalihi, ki zdravi malce drugače, s posebno energijo, nato pa še k fizioterapevtu, ki mi je pokazal, kako naj si obvezujem koleno.

Kdaj ste se – po krikih in solzah – odločili, da ne boste popustili, da boste vztrajali, pa naj se zgodi karkoli?

Ni bilo takoj. Prvi dan po izvidih mi je vse »padlo dol«. Bi ali ne bi? Trener me je

»Želela sva, da bodo strokovni štabi tekmič načrtovali napade na levo koleno.«

Ana Velenšek s ponosno mamo Marjeto

prepričal, da ni še nič izgubljenega. Tudi domači so me podpirali in mi dejali, naj ne vržem stran toliko let truda. Dobila sem motiv in voljo za treninge. Sama sebe sem prepričala, da bo šlo. Prevzela me je neverjetna energija. Pet tednov pred igrami ni bilo časa za operacijo. Zamudila bi preveč treningov zaradi rehabilitacije. Krepila sem predvsem roke in levo nogo. Desna je počivala, da se ne bi stanje še poslabšalo.

Vaš podvig nas je spomnil na tistega od Petre Majdič z zlomljenim rebrom. Poškodovano je vaše desno koleno. Dopustili ste, da smo vas fotografirali na Ljubnem le nekaj dni pred odhodom v Rio. Toda bili smo šokirani, ko je sicer dobro podkovan televizijski reporter v uvodu borbe z Ukrajinko trdil, da imate poškodovano levo koleno. Saj tako je tudi izgledalo, saj ste po nasprotnici udrihali z desnim, kot da je zdravo, Turksova pa po vašem levem! Lahko to pojasnite?

S trenerjem sva se nemudoma po poškodbi dogovorila, da bova povsod omenjala, da je poškodovano levo koleno. Jasno je namreč bilo, da se bo glede moje poškodbe kmalu razvedelo v tujini. Želela sva pač, da bodo strokovni štabi tekmič načrtovali napade na levo koleno. V prvi borbi sem tudi zaradi pomoči protibolečinske injekcije napadala z desno nogo. Ko mi je koleno »obrnilo« v parterju, pa to ni bilo več možno.

Ugnali ste Turksovo v ize-nančenem boju, ko je tekmičica dobila eno kazen. Potem ste odšepali s prizorišča. Vas je koleno bolelo?

Čutila sem predvsem, da je nestabilno. Da se je nekaj spet zgodilo.

Med hojo ste, tako je dejala tudi vaša mama Marjeta, razkrili, da gre za desno koleno. To je opazil kubanski trener. Je to pomagalo Valenis Castillo, čeprav ste boj zaključili že po minuti?

Bolečina v kolenu se je stopnjevala, tudi zaradi Kubanke, ki me je pošteno obrcala. Bila je zelo agresivna, še pravočasno sem jo ujela na blazini. Glavna naloga je postala, da enostavno pozabim na bolečine.

Ste vi čutili, da je Kubanka zaploskala po blazini v znak predaje?

Ko sem prešla v vzvod, ko sem ji zgrabila roko, nisem ničesar videla. Slišala sem le sodnika, ki je prekinil boj.

Znašli ste se v polfinalu, v judu nehvaležnem, kajti dva poraza nato pomenita le peto mesto, kar je doletelo Adriana Gomboca. Nasproti je stala olimpijska prvakinja Kayla Harrison. Kakšen je bil dogovor s Fabjanom?

Boj na zmago, obenem pa popoln nadzor dogajanja. Če bo Harrisonova premočna

»Koleno ne boli pretirano. Grozno je, ker »plava«. Prve dni sem padala po prvem koraku, če nisem imela opore.«

in bo koleno v nevarnosti, moram popustiti, ne preveč očitno.

Preostala je borba za bronasto medaljo. Kako vam je uspelo Nemko Luise Mahlzahn tako spretno zvabiti na blazino, kjer ste dokazali vso svoje mojstrstvo?

Morala sem čakati na njeno akcijo in jo potisniti navzdol. Ko mi je to uspelo, mi je na vsak način skušala zbežati gor. Uspela sem jo zadržati, potem pa sem krožila okoli nje in iskala slabo točko. Na koncu mi je sama nastavila vrat, da sem jo lahko zadavila.

Pravite, da je »zaspala«!

Zmanjkalo ji je zraka. Obstajata dve vrsti davljenja pri judu. Pri prvi pritiskaš na žilo in zaustaviš dotok krvi in s tem kisika v glavo. Tekmec

se ne zave, kako pada v spatec. Druga varianta je pritisk na sapnik. To boli in seveda tekunica čuti, da ji zmanjkuje zraka, zato se pravočasno preda.

Vi ste uporabili prvo in drugo. Je bila Nemka preveč trdovratna ob vašem jeklenem prijemu?

Ne. Enostavno ni vedela, da bo zaspala. Obenem je upala, da bo sodnik prekinil borbo, saj sva bili dolgo v parterju. Na mojo srečo je ni.

Bi vi storili isto, če bi bili v njenem položaju?

Zagotovo. Šlo je za medaljo in tvegala bi tudi zlom roke!

Ste tudi vi že kdaj »zaspali«?

Enkrat na tekmi, enkrat na treningu. Saj ni nič strašnega. Vsakomur med nami se je to že zgodilo. Dvignejo ti nogi, malce si zmeden, a prideš kmalu k sebi.

Sledil je vaš širok nasmeš, nato ste čvrsto okoli vratu zgrabili še Marjana Fabjana. Je bilo v tistem trenutku kaj posebnega?

Videla sem, da se Fabi smej, zato solz nisem zmogla zadržati. Z močnim objemom sem mu skušala pokazati, kako sem mu hvaležna, da me je pripravil fizično in psihično ter mi omogočil, da sem prišla tako daleč.

Priznal je, da mu je bilo v Španiji zelo hudo, ko ste se poškodovali, potem ko je štiri leta, tako se je izrazil, tudi grdo ravnal z vami.

Mi tega ne čutimo tako. Zahteva pač od nas, da damo vse od sebe. Da gremo do konca svojih meja. Brez tega mi ne bi imeli takšnih uspehov. Tega se zavedamo.

Imate tri polsestre, Piko, Tinkaro in Klaro, ki vam

je pomagala tudi v Riu kot »sparing partnerica«. Tokrat je morala tudi paziti na vas, prej so bile bojda vajine borbe tudi vroče. Drži?

Na treningih je bilo včasih vse bolj podobno pretepu kot judu. Zadnje pol leta je vedela, da me ne sme poškodovati. Po moji poškodbi je še bolj pazila. Meni zelo koristi vadba z njo.

Tudi Klara je v kategoriji do 78 kilogramov. Boste morali njo še naprej premagovati ali bo prišlo do sprememb pri kateri v težnostni kategoriji?

Ne vem. Obstajale so zamisli, da bi Klara prestopila v najtežjo kategorijo. Toda enostavno nima dovolj kilogramov. Ostali bova v isti kategoriji. Videli bomo, kaj bo.

V Tokio lahko potuje zgolj ena, na evropskih in svetovnih prvenstvih pa sta lahko tudi dve v isti kategoriji. Slovenski finale?

To bi bila prava stvar, prvič videna glede naše države. In predvsem našega kluba. Ne poznam podobnega primera, da bi en klub prigaral toliko medalj.

Vas je vleklo tudi v druge športe?

V osnovni šoli sem rada igrala košarko. Na I. gimnaziji v Celju sem bila v športnem oddelku. Pogosto sem manjkala pri pouku. Profesorji so mi zelo pomagali, predvsem po zaslugi razrednika Antona Šepetavca. Zdaj zaključujem višješolski študij programa organizator socialne mreže. Trije izpiti so mi preostali.

Ste se v Riu znali izogniti vrvežu?

Olimpijske vasi nismo zapuščali. Z ostalimi slovenskimi športniki se nismo veliko srečevali. Z mano v sobi je bila Tina Trstenjak, v apartmaju še Urška Žolnir in Klara Apoteker. Kdo je bil v sosednjih sobah, sploh ne vem. Dvorana je bila oddaljena zgolj 15 minut vožnje z avtobusom.

V krajši karieri ste imeli nekaj nenavadnih pričesk. Zakaj zdaj »klasika«?

Poskusila sem marsikaj glede oblik in barv, od irokeze do paža. Zdaj ni več časa za »odbite« frizure.

Je bilo kaj preglavic, ko je šef kluba izvedel, da imate fanta?

Ja, vsekakor. Bilo je nekaj hude krvi. Trenerja je zmotilo dejstvo, da se je zgodilo pred olimpijskimi igrami v Londonu. Skušala sem mu dopovedati, da tega nisem storila namenoma. Da se je to enostavno pripetilo. Nisva prišla na zeleno vejo. Vztrajal je, da bi morala biti bolj osredotočena na olimpijske igre. Zdaj je vse v najlepšem redu. Fabjan je zdaj celo vesel, ker opaža, da me Tadej podpira pri mojih naporih in mi vse skozi stoji ob strani.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Ekipa 2006/07 na pripravah v Kranjski Gori. Z leve stojijo dr. Rudi Čajavec (zdravnik), Slavko Ivezić (športni direktor), Rado Petru (tehnični vodja), Miran Maksimovič (fizioterapevt), Sergej Harbok, Renato Sulić, Denis Špoljarić, Miladin Kozlina, Aca Stojanović, Mitja Lesjak, Herman Wirth (pomočnik trenerja), Tomaž Ocvirk (kondicijski trener) in Kasim Kamenica (trener), sedijo David Špiler, Jure Natek, Simon Razgor, Borut Ošlak, Dušan Podpečan, Gorazd Škof, Aljoša Rezar, Miha Gorenšek, Dragan Gajič, Matjaž Brumen in Eduard Kokšarov.

Vlado Privšek, sekretar in direktor kluba, je po tridesetih letih dela v klubu odšel v pokoj. Levo predsednik kluba in direktor Pivovarne Laško Tone Turnšek

Še zadnja boljša uvrstitev v ligi prvakov

Doma še vedno vodilni klub

V skupini D lige prvakov v sezoni 2005/06 so celjski rokometiši, še vedno pod taktirko trenerja Mira Požuna, osvojili prvo mesto z enim samim porazom, v Leonu pri španskem Ademarju (26:27).

Sledili sta dve tesni zmagi proti danskemu prvaku Koldingu (v gosteh 34:33 in doma 31:30), nato sta sledila v drugem in zadnjem četrtfinalu lige prvakov dva poraza s Ciudad Realom (v gosteh 27:34 in doma 28:33). V »tolajzbo« Celjanom je bilo, da je Ciudad Real na koncu osvojil svoj prvi naslov evropskega prvaka (2006), v njegovi ekipi pa sta pomembno vlogo odigrala tudi bivša celjska igralca Aleš Pajovič in Sergej Rutenka.

Pomemben statistični podatek je, da so celjski rokometiši v letih 1993–2007 (15 sezon) izgubili sedem dvobojev lige prvakov s kasnejšimi evropskimi prvaki v tisti sezoni, izjema je le Zagreb (1997/98). Z Barcelono so izgubili v sezonah 1996/97, 1998/99, 1999/00 in 2004/05

ter s Portland San Antoniem 2001/01 v polfinalih, v četrtfinalih pa z Magdeburgom v sezoni 2001/02 in s Ciudad Realom 2005/06. Vsaj podoben rezultat so Celjani sicer dosegli še v sezonah 2012/13 in 2013/14 lige prvakov, ko so v osmini finala izpadli v dvoboju s Hamburgom, evropskim prvacom 2013, in Flensburgom, evropskim prvacom 2014.

V državnem prvenstvu (2005/06) so celjski rokometiši kljub štirim porazom in dvema remijema po odigrani končnici šestih najboljših ekip suvereno osvojili svoj 14. naslov. Vrstni red: 1. Celje PL 41 točk, 2. Gorenje 32, 3. Gold Club 29 ... V finalu pokala RZS so se Gold Clubu maščevali za poraz pred letom in v Zlatorogu 9. aprila 2006 zmagali s 27:24 ter osvojili 12. pokalni naslov.

Nepričakovan izpad

Vodenje prve ekipe je v sezoni 2006/07 prevzel Kasim Kamenica, po odhodu Uroša Zormanja v Ciudad

Real pa so Celjane okrepili Rus Sergej Harbok (že v sezoni 2005/06), hrvaška reprezentanta Renato Sulić in Denis Špoljarić, Srb Aca Stojanović ter slovenska reprezentanta David Špiler in povratnik Dušan Podpečan. Kljub obetajočemu začetku sezone, ko so na pripravah v Kranjski Gori v finalu mednarodnega turnirja visoko premagali madžarskega prvaka Veszprém z Dejanom Perićem v голу, so Celjani v ligi prvakov nepričakovano izpadli že v osmini finala. V dvoboju s Flensburgom so kljub visoki zmagi na prvi tekmi v dvorani Zlatorog (41:31) izgubili z enako razliko v gosteh (26:36), vendar so izpadli zaradi manj danih golov v gosteh od Nemcev. Po sezonah 1994/95 in 1995/96 je bila to najslabša uvrstitev celjskih rokometišev v ligi prvakov.

Na koncu sezone so Celjani osvojili obe domači kroni (15. naslov državnih in 13. naslov pokalnih prvakov) in zmagali v novoustanovlje-

nem slovenskem superpokalu – v Velenju Celje – Gorenje 30:23. Med mlajšimi selekcijami so naslove državnih prvakov 2007 osvojili še sta-

rejši (trener Vlado Murko) in mlajši dečki (trener Klemen Luzar).

Po tridesetih letih dela v klubu (1976–2007) je v pokoj

odšel Vlado Privšek, prvi sekretar in direktor kluba.

Naslednjič: Prestižno priznanje EHF (30. del)

Foto: arhiv RK CPL

Ekipa v sezoni 2005/06. Z leve sedijo Krešo Ivanković, Eduard Kokšarov, Uroš Zorman, Gregor Lorger, Gorazd Škof, Aljoša Čudič, Miha Gorenšek, Dragan Gajič in Simon Razgor; stojijo v sredini Miran Maksimovič (fizioterapevt), dr. Rudi Čajavec (zdravnik), Boštjan Hribar, Herman Wirth (pomočnik trenerja), Miro Požun (trener), Slavko Ivezić (športni direktor), Aleš Muhovec, Miro Kocuvan (kondicijski trener) in Rado Petru (tehnični vodja), stojijo zgoraj Sašo Mikanovič, Jure Natek, Miladin Kozlina, Matjaž Brumen, Sergej Harbok, Matjaž Mlakar in Goran Kozomara.

DAL JIM JE VETRA
IN PRIJADRAL SREBRO.
ČESTITKE SIJAJNEMU
VASILIJU ŽBOGARJU!

POKAŽI SVOJ ZNAČAJ:
Z LAŠKIM NA OLIMPIJCE
ZA VEKOMAJ!

Velenjčani šokirali Olimpijo, Celjani razočarali

Oba kluba s Celjskega le za točko za Mariborom

Nogometaši Rudarja iz Velenja so v 5. krogu 1. slovenske lige pripravili prijetno presenečenje. Z goloma Anžeta Piška in Jeana Clauda Billonga so v Stožicah z 2:0 premagali Olimpijo. Celjani so razočarali, saj so pred domačimi gledalci z Radomljami le remizirali. Bilo je 0:0.

Na lestvici vodijo Domžale (11 točk), Olimpija zaostaja za točko, Gorica pa za dve. Celjani in Velenjčani so peti oziroma šesti (7 točk). Na petih tekmah so vpisali po dve zmagi, neodločen rezultat in dva poraza.

Zazibali trenerski stolček

Rudar je v Ljubljani prvič igral brez **Maria Babića**, ki bo kariero nadaljeval v Belgiji, pri Olimpiji pa je zaradi bolečin v gležnju manjkal glavni kreator igre, nekdanji član celjskega prvotigaša **Miha Zajc**. Velenjčani so bili v uvodu tekme v nekoliko podrejenem položaju, nato so postajali vedno nevarnejši. Povedli so v 23. minuti. Domači obrambi je uspelo izbiti žogo, vendar le do **Anžeta Piška**, ki je z roba kazenskega prostora poslal natančno odmerjen strel po tleh in premagal vratarja, Štorovčana **Aleksandra Šeligo**. Olimpija je nato pritiskala, a bila nenatančna. Večina strelav proti gostujočemu vratarju je zletela mimo vrat, po streli **Blessinga Elekeja** pa se stresel okvir gola. Sicer pa so gostitelji med tekmo enkrat zahtevali enajstmetrovko, kar nekajkrat pa so se upravičeno pritoževali nad kriterijem sodnika **Slavka Vinčiča** iz Maribora. Kazen je sledila v 82. minuti. Po natančni podaji iz kota je povsem neoviran z glavo v domačem kazenskem prostoru zadel branilec **Jean Claude Billong**, ki je v uvodnih krogih pokazal, da gre za izvrstno okrepitev v obrambi Rudarja. Domači

Trenerski Slobodan Krčmarević je posebne napotke namenil Stjepanu Babiću, na njegovega brata Maria pa ne more več računati.

gledalci so po tekmi trenerju **Rodolfu Vanoliju**, ki se mu zdaj še bolj daje trenerski stolček, ponovno namenili nekaj krepkih, potem ko so bili zelo razočarani. Jasno je, da Olimpija z Vanolijem nima prave igre, čeprav ima odlično moštvo.

Ostajajo trdno na tleh

Po tekmi v Stožicah so bili velenjski nogometaši deležni številnih čestitk, pohval ... Trenerski **Slobodan Krčmarević** je bil po vseh težavah in nesrečah v preteklih krogih tokrat pričakovano zelo zadovoljen. »To je super zmaga. Zadnja tekma proti Domžalam ni bila dobra, prej je bilo nekaj dobrih predstav, a nam sreča ni bila naklonjena. Tokrat smo zasluženo zmagali. V prvem polčasu smo bili boljši, v nadaljevanju pa zdržali pritisk domačih. Zmaga nam veliko pomeni in nam daje dodatno samozavest.« Velenjčani imajo pred sabo domačo tekmo z Gorico, zatem gostovanje pri Alumi-

niju, nakar bo po reprezentančnem premoru sledil Ob jezeru obračun s Celjem. Na papirju dokaj ugoden razpored, a Krčmarević poudarja: »Po zmagi nad Olimpijo ostajamo realni. Naša vloga nikakor ni, da se vmešamo v boj za najvišja mesta. Ostajamo trdno na tleh. Svoje priložnosti bomo iskali v vsaki tekmi.« Spregovoril je tudi pomočnik trenerja **Ramiz Smajlović**, ki je pokomentiral neugodno situacijo v Olimpiji, ki so jo le še »podžgali« Velenjčani: »Mi igramo zase, ne za druge. Kaj bo z Olimpijo, nas ne zanima. Mi smo potrebovali pozitiven rezultat, da se odlepimo od zadnjega dela lestvice. Tja po našem prepričanju ne sodimo.«

Tekma za takojšnjo pozabo

Celjani in Radomljani so kot edini v 5. krogu odigrali brez doseženega gola. V celjski Areni se je tokrat zbralo le približno 350 gledalcev, ki niso prišli na svoj račun. Domači so sicer imeli terensko

premoč, a kaj, ko so bili brez pravih idej. V 44. minuti je do strela z glavo prišel **Matej Podlogar**, ki pa je iz bližine zgrešil. Tudi gostje so nekajkrat zapretili. Po srečanju so bili Celjani pričakovano razočarani, potem ko se na takšnih tekmah izgubljajo pomembne točke v boju za zelena mesta na lestvici. Jasno je, da bo do konca prestopnega roka nujno potrebna še kakšna igralska okrepitev, saj bo v nasprotnem primeru celjski zasedbi med sezono še težje. Res je, da mladi domači nogometaši dobivajo priložnosti za dokazovanje, a nikakor še niso toliko zreli, da bi lahko trener **Robert Pevnik** močno računal na njih. Preostala moštva so ravno toliko kakovostna, da bi se lahko v primeru poškodb in prepovedi igranja zaradi kartonov celjska barka pošteno zazibala. Privrženci celjskih nogometašev so zdaj precej

bolj optimistični, ko je vlogo športnega direktorja prevzel **Spasoje Bulajić**.

Sledi neugoden razpored

»Sprva bi rad Radomljam čestital za točko. Mi smo odlično krenili v tekmo, ko smo imeli agresivnost in dinamiko. Nam je pa v zaključkih napadov zmanjkalo zbranosti. V drugem polčasu je bila tekma izenačena. Na koncu je delitev točk pravična. Ostati moramo mirni, delavni,« je po sedmi osvojeni točki dejal trener Celja **Robert Pevnik**. Po gostovanju v Celju so v Radomljah presenetljivo odpustili trenerja **Dejana Djuranovića**, ki je moštvo dvakrat popeljal v prvo ligo. Še bolj presenetljivo je, da ga je zamenjal **Jani Žilnik**, sicer prvo ime celjskega Šampiona. Pred Celjani je neugodno gostovanje v Krškem, kjer domači navijači venomer pripravijo peklensko vzdušje,

23-letni Kamerunec John Mary je v končnici tekme v Stožicah imel dve priložnosti za še višjo zmago Rudarja.

Tablica 1. SNL

DOMŽALE	5	3	2	0	9:3	11
OLIMPIJA	5	3	1	1	7:4	10
GORICA	5	3	0	2	6:4	9
MARIBOR	5	2	2	1	7:5	8
CELJE	5	2	1	2	6:5	7
RUDAR	5	2	1	2	5:5	7
LUKA KOPER	5	2	0	3	3:6	6
KRŠKO	5	1	2	2	4:8	5
ALUMINIJ	5	1	1	3	7:9	4
KALČER	5	0	2	3	3:8	2

Celje (4-2-3-1): Kotnik – Travner, D. Hadžić, Kous, Vidmajer – Šporn, Pungaršek – Glavaš, Čirjak, Podlogar – I. Hadžić. Igrali so še Lovrečič, Marcius, Križan.

Rudar (4-2-3-1): Radan – Jahić, Kašnik, Billong, Mužek – Pišek, Vručina – Lotrič, Trifković, Babić – Glavina. Igrali so še Grgić, Markovskyy, Mary.

prav vsaki ekipi pa je na stadionu Matije Gubca še kako težko. Celjani v prejšnji sezoni Krčanov niso premagali niti enkrat. Krško je po enkrat slavilo doma in v Celju, dvakrat je bilo neodločeno. Po gostovanju v Krškem v Celje prihaja Maribor. Zahteven razpored, ki lahko veliko prinese ali pa tik pred koncem prestopnega roka sproži alarm. »Ogledali smo si tekmo Aluminij – Krško. Verjamemo, da se bomo dobro pripravili na gostovanje in dali igralcem prepotrebne napotke na poti do zmage,« je pristavil Pevnik, ki je včeraj z ekipo odigral tekmo 1. kroga pokalnega tekmovanja. Nasprotnik je bil v gosteh NK Žiri. Rudar je igral v Lenartu, Šmarje pri Jelšah so gostile Koper.

MITJA KNEZ
Foto: Grupa

Presežek celjskega alpinista Lindiča

Aleš Česen in Luka Lindič na severnem vrhu Gašerbruma IV

Slovenska alpinista **Luka Lindič** (Alpinistični odsek PD Celje – Matica) in **Aleš Česen** (Alpski gorniški klub) sta v pogorju Karakorum v Pakistanu julija opravila vrhunska alpinistična vzpona. Najprej sta se kot edina alpinista letos povzpela na osemtisočaka **Broad Peak**, nato sta po severozahodnem grebenu dosegla severni vrh **Gašerbruma IV**, kar je šele četrti vzpon po tej tehnično zelo zahtevni smeri.

Česen in Lindič sta dobro uigrana naveza. Leta 2015 sta z Markom Prezljem prejela tudi ugledno alpinistično nagrado zlati cepin za prven-

stveni vzpon v severni steni Hagshuja. V Pakistan sta prišla 15. junija in dva tedna pozneje dosegla bazni tabor pod **Broad Peakom** (8.047 m). Opravila sta dve aklimatizacijski turi in se 12. julija kot za zdaj edina alpinista v letošnji sezoni povzpela na vrh **Broad Peak**, dvanajste najvišje gore na svetu. To je bila le priprava slovenske dvojice za vzpon, ki ga je podprla tudi Planinska zveza Slovenije, na **Gašerbrum IV** (7.925 m). Zaradi nenaklonjenih vremenskih razmer sta se Slovenca odločila za plezanje po severozahodnem grebenu na severni vrh **Gašerbruma**

IV (7.900 m), kar je bil šele četrti vzpon po tej smeri. Vzpon sta med 23. in 26. julijem opravila v alpskem slogu in brez uporabe dodatnega kisika ter se v bazni tabor ob močnemu sneženju varno vrnila 28. julija.

»Za vzpon v **Gašerbrumu IV** nama je bilo namenjeno najdaljše okno lepega vremena na celotni odpravi, dolgo dva dni in pol. Samo najina hitra odzivnost in motivacija sta nama omogočili, da sva lahko takšno turo izpeljala v tako kratkem obdobju. Celotno turo nama je največ težav povzročal nepredelani sneg, zaradi česar je bilo

treba veliko napornega gaženja. Bilo je že blizu, da bi se obrnila že pred severnim vrhom, saj je bilo vreme tako slabo. Neverjetno je to, da sva na severnem vrhu nekaj minut uživala v soncu, preden naju je na sestopu spet zajelo slabo vreme. Sestop je bil zelo zahteven, ves čas v zelo slabi vidljivosti in ob številnih klozastih plazovih. Mislim, da sva lahko ponosna, kako sva izpeljala odpravo v razmerah, ki sva jih imela,« je odpravo podoživel **Luka Lindič**. Alpinista sta se v Slovenijo vrnila 8. avgusta.

BGO
Foto: Aleš Česen

Iščete dober nakup ali odlično storitev?

POZOR!

Preglejte aktualno ponudbo

Poleti mislimo na zimo

V vročih poletnih dneh, ko smo v mislih že na dopustu, je čas za pripravo na zimo. Drva za kurjavo moramo pripraviti v času, ko nas prav nič ne spominja na nizke zimske temperature.

Da bi vam olajšali to zahtevno nalogo, vam v poletni akciji predstavljamo močne krožne žage blagovne znamke Lancman™ 700, ki jih proizvaja podjetje Gomark z Vranskega.

Krožno žago prilagodite svoji višini

Robustna krožna žaga tipa 700 ELD je konstrukcijsko močna (prašno barvana in cinkana kovina) in stabilna krožna žaga, znana kot »cirkularka« ali žaga s previsno mizo. Omogo-

ča enostaven, ekonomičen in učinkovit razrez polen ali drv. Primerna je tako za enostavne kot tudi zahtevnejše uporabnike. Ena njenih glavnih prednosti je nastavljalivost na delovno višino, kar zagotavlja prijaznost do uporabnika, saj ga varuje pred preobremenjenostjo telesa. Krožna žaga ima tudi serijsko vgrajen sistem za nastavitev dolžine reza polen ali drv, in sicer od 15 do 50 cm. S pomočjo izvlečnega podpornega vodila lahko samostojno nastavite dolžino reza.

Varnost uporabnika na prvem mestu

Seveda mora vsak uporabnik žage dobro poznati delovanje stroja in se ustrezno zaščititi z oblačili, ki preprečujejo poškodbe pri delu. Tiha in kompaktna Lancmanova krožna žaga je izdelana po EU-standardih in izpolnjuje najvišje varnostne ter zdravstvene zahteve. Prav tako so ustrezno zaščiteni gibljivi deli stroja in žagnega lista Widia, kar omogoča dodatno varnost pri delu. Zagotovljena je tudi najvišja varnost vklopa po EU-standardih.

Enostavna za prevažanje, hrambo in vzdrževanje

Mere Lancmanove krožne žage so 80x120cm. Žage tehtajo približno 135 do 200 kg, zato so precej enostavne za hrambo in prevažanje. Opremljene so s kolesi in transportnimi ročkami, kar še poenostavi spremembo mesta delovanja. Podjetje zagotavlja vsem kupcem servis in dodatne dele za stroje.

Razvito in proizvedeno v Sloveniji

Lancmanove krožne žage razvija in proizvaja podjetje Gomark z Vranskega. Na voljo je več različnih tipov znotraj modela. Garancija za stroj je dve leti. Več informacij o krožni

LANCMAN™
by
GOMARK

Enostavna priključitev na elektriko ali traktor

Žaga za pogon uporablja kardan traktorja ali električni priključek – 5P 16A, kar je odvisno od modela žage.

Promocijsko besedilo

V ponudbi so naslednji tipi krožnih žag:

LANCMAN™ 700 ELD 400V/5,5 KW/DIR/LIST 700

- teža: 137,00 KG
- motor: 5.5 KW/400 V,
- električni priključek: 5P 16A,
- žagni list: Widia ali navaden

LANCMAN™ 700 C /CV 700

- teža: 205,00 KG
- pogon: kardanski
- prenos: preko jermena,
- potrebna moč traktorja: MIN 15 KW,
- žagni list: Widia ali navaden

LANCMAN™ 700 EL 400V/5,5 KW/CV 700

- teža: 195,00 KG
- motor: 5.5 KW/400 V,
- el. priključek: 5P 16A,
- prenos: preko jermena,
- žagni list: Widia ali navaden

LANCMAN™ 700 EL 400V/7,5 KW/CV 700

- teža: 195,00 KG
- motor: 7.5 KW/400 V,
- el. priključek: 5P 16A,
- prenos: preko jermena,
- žagni list: Widia ali navaden

KMET STROJ
Podkrajšek Anton s.p.
Ponikva 12b, 3232 Ponikva

TEL.: 041 693 394
PRODAJA IN SERVIS TRAKTORJEV
LAMBORGHINI IN PASQUALI

GRADBENA TRGOVINA

TRGOVINA G7 D.O.O.,
Spodnje stranice 16, Stranice

Tel: 03/57-62-377
GSM: 051-612-666
tomaz.gorsek@trgovina-g7.com
www.trgovina-g7.com

AKCIJSKA PONUDBA
20.99€
kamen, m²

BIROSERVIS
ALEŠ ŽOLNIR s.p.

Cesta Talcev 2, 3212 Vojnik
Tel/fax: 03 54 71 127, gsm: 070 33 66 77
e-mail: info@biroservis-zolnir.si, splet: www.biroservis-zolnir.si

Znižujemo stroške tiskanja
Najem, servis, prodaja tiskalnikov in MF naprav

INSTALACIJE VERHOVŠEK

INSTALACIJE VERHOVŠEK
GSM: 051 429 138 (Roman)
Tel.fax.: 03 577 13 97
E mail: instalacije.verhovsek@gmail.com
www.instalacije-verhovsek.si

Ponosni sponzor
KK Tajfun našega državnega prvaka.

OPTIKA Terian
MARJAN TERŽAN, s.p.

Mariborska 54
p.p. 1013, 3102 CELJE
Tel.: 03/491-38-00, Fax: 03/491-38-01

DELOVNI ČAS: delavniki od 8.00-18.00, sobota od 8.00-12.00

10% popust ob nakupu korekcijskih in sončnih očal
POPUSTI SE NE SEŠTEVAJO

ASFALT KOVAČ

ASFALT KOVAČ D.O.O.,
PLANINA PRI SEVNICI 47 A,
3225 PLANINA PRI SEVNICI

T: +386 3 7491 031
F: +386 3 7491 032
E: ASFALT.KOVAC@SIOL.NET

VULKANIZACIJA MULEJ AVTOPRALNICA

KARTON ZVESTOBE: 10. PRANJE ZASTONJ

ŠIVILJSKI SERVIS FLIKCA

Ul. M. Grevenbroich 9,
Nova vas, 3000 Celje
www.siviljskiservisflicka.com

KRAJŠANJE HLAČ že od 5 EUR dalje
"EKSPRES" POPRAVILA

POPOLNI SERVIS TEKSTILNIH IN USN JENIH OBLAČIL
NOVO: Pe Laško
tel.: 031 288 908

DELOVNI ČAS: pon. - pet.: od 8. do 18. ure; sob.: od 8. do 13. ure

novatel

NOV MOBILNI OPERATER

paketi že od **€4,99**

082 800 820
www.novatel.si

Obiščite nas na spletu!

Novi tednik in Radio Celje s prenovljeno podobo:

www.novitednik.com
www.radiocelje.com

Najpomembnejše informacije iz regije za vas!

novi tednik

Naročniki Novega tednika boste lahko naročniške ugodnosti za leto 2016 – 4 male oglase v Novem tedniku do 10 besed in 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celju – izkoristili izključno s svojo naročniško kartico ali naročniško položnico in s svojim osebnim dokumentom.

Naročniške bonitete, ki niso prenosljive, lahko koristijo samo naročniki Novega tednika, ki imajo poravnane svoje obveznosti.

Neizkoriščene ugodnosti se v naslednje leto ne prenašajo.

Uredništvo NT&RC

BONAFIN

Gotovinska posojila do 1000 eur na osnovi osebnega dohodka in pokojnine.

PE Celje, Ul. XIV. Divizije 14, 03 / 425 70 00.

Bonafin ena d.o.o., Slovenska 27, 1000 Ljubljana.

MOTORNA VOZILA

PRODAM

PEUGEOT 106, dobro ohranjen, drugi avto, ugodno prodam. Telefon 041 347-715. 1786

MOTORNO kolo Honda 125 cbr, registrirano do 7. 7. 2017, lepo ohranjeno, prevoženih 2.600 km, prodam. Telefon 070 707-365, Tona. 1838

KUPIM

MOTOR Tomos APN, lahko v okvari, kupim. Telefon 041 415-846. 1799

STROJI

PRODAM

MLIN za sadje prodam. Telefon 041 818-899, popoldan. 1809

OBRAČALNIK pajek na dve vreteni prodam. Telefon 031 596-722, po 17. uri. 1827

STROJ za gnetenje testa in mesa ugodno prodam. Telefon 051 809-658. 1836

TRAKTOR Antonio Carraro, toge izvedbe, s hidravličnim volanom, in električni mešalnik gnojevke prodam. Telefon 031 480-510. 1831

POSEST

PRODAM

ŠMARTNO v Rožni dolini. Prodaj bivalni vikend, 90 m² uporabne površine, na 950 m² zemljišča, elektrika, centralno ogrevanje, energetska izkaznica, prodam za 55.000 EUR. Telefon 070 183-505. 1728

V LEPEM, mirnem predelu Celja prodamo dobro vzdrževano medetažno družinsko hišo. Cena po dogovoru. Telefon (03) 548-5424. 1465

VSE IZ INOXA NUDI

Ramainoks d.o.o., Kopaljska 3, Kidričevo

Ograje, ograjni elementi, okovje za sanitarne kabine, cevi, pločevina, vijaki, dimniki.

Obiščite jih!

Tel.: 02/780 99 26

www.ramainox.si

DVE lepi gradbeni parceli, približno 600 m², voda, elektrika na parceli, plin oddaljen 20 m, prodam. Telefon 031 766-217. 58

HIŠO, delno obnovljeno in manjše gospodarsko poslopje s 1.050 m² zemlje v okolici Štor prodamo. Cena po dogovoru. Telefon 070 308-100. 1829

KUPIM

HIŠO ali kmetijo v Laškem oziroma okolici kupim. Telefon 051 758-280. 1667

STANOVANJE

KUPIM

STANOVANJE ali vikend v Celju oziroma okolici, za do 35.000 EUR, kupim. Telefon 070 561-473. 1602

ODDAM

V PRITLIČJU oddam enosobno opremljeno stanovanje blizu mesta. Telefon 041 213-601. 1745

STANOVANJE, Bevkova ulica 12, Žalec, 58 m², oddam. Telefon 031 383-658. 1785

V LEVCU oddamo prenovljeno manjše stanovanje v stanovanjski hiši. Stanovanje ima lasten vhod, parkirno mesto in vrt. Telefon 031 616-082. 1828

VEČJI del opremljeno stanovanje oddam prijaznemu paru v bližini Celja. Ostalo po dogovoru. Telefon 070 707-365, Tona. 1838

DVO SOBNO stanovanje na Otoku v Celju, lahko tudi študentje in dijaki, oddam v najem. Stanovanje je v pritličju. Informacije po telefonu 041 506-844. 1946

ŽIVALI

PRODAM

KOKOŠI nesnice jarkice, rjave, črne in grahaste barve, pred nesnostjo, prodamo, pripeljemo na dom. Telefon 070 545-481. p

PRAŠIČE, od 30 do 250 kg, domača hrana, možna dostava, prodam. Telefon 031 311-476. p

KOKOŠI nesnice, mlade, grahaste, rjave, črne, štajerke, prodamo. Nakup 10 nesnic – petelin brezplačno. Kmetija Winter-Lešar, Lopata 55, Celje, telefon 031 461-798, 041 582-119, 070 270-438, (03) 5471-244, 041 763-800, (03) 5472-070. p

PRAŠIČE, težke od 100 do 150 kg, prodamo. Telefon 031 832-520. 1744

PRAŠIČE, domače vzreje, za zakol ali nadaljnjo rejo, težke od 30 kg naprej, prodam. Možna dostava. Andrejeva kmetija iz Jazbin, telefon 031 509-061. 1792

EKOLOŠKO vzrejene jarkice, s certifikatom, na začetku nesnosti, prodajamo v avgustu na farmi Roje pri Šempetru. Telefonski (03) 7001-446. 1691

NESNICE rjave, grahaste, črne, pred nesnostjo, prodamo. Brezplačna dostava na dom. Perutinarstvo, Vzreja nesnic Tibaut, telefon (02) 582-1401. n

DVE telički simentalci prodam ali menjam za dva bikca simentalca. Prvi lastnik, cena po dogovoru. Telefon 031 251-435, po 14. uri. 1788

TELIČKO simentalca, staro 3 mesece in bikca simentalca, starega 10 dni, prodam. Telefon 031 840-282. 1793

JARKICE nesnice, rjave, pred nesnostjo, cepljene, vam preko celega leta nudi Kmetijska zadruga Laško. Telefon 041 375-677. n

DVE telički limuzin, od 130 do 160 kg, prodam. Telefon 041 547-769. 57

BIKCA, 190 kg, brez številke in teličko, 190 kg, prodam. Telefon 041 248-889. 1803

PUJSKE, težke od 20 do 35 kg in dva prašiča, 100 do 150 kg, lahko prevoz ali zakol, prodam. Telefon 041 295-239. 1815

GORDANA astrologinja

jasnovidnost GSM 041 404 935

BIOTERAPIJE

Dr. Gordana Kramar, Šempetrska 7, Celje

BIKCA limuzin, starega 7 mesecev, težkega 260 kg, prodam. Telefon 070 403-057, Celje. 1823

MIRNO brejo telico simentalca prodam. Telefon 031 766-527. 1833

BIKCA, čb, starega tri tedne, prodam. Telefon 031 703-799. 1830

HIDRAVLIČNI CEPILNIKI DRV LANCMAN™
POVEZOVALNIK DRV LANCMAN™
KROŽNE ŽAGE S TRAKOM LANCMAN™

- NOVI MODELI CEPILNIKOV!
- V MARCU AKCIJA, PREVERITE PRI VAŠEM PRODAJALCU!

Zahtevajte brezplačen katalog:
03 828 16 11

LANCMAN™

www.lancman.si

GOMARK trgovina in proizvodnja d.o.o.
GOMARK d.o.o., ČEPLJE 22, SI-3300 VRANSKO

KOZO z mladičko prodam. Telefon 031 553-769. 1834

KRAVO z bikcem, dva bikca, dve telički 180 kg, prodam. Telefon 781-0536. 1837

TELICO limuzin, težko približno 600 kg, prodam. Telefon 041 431-026. 1844

TELIČKI simentalci, težki 140 in 220 kg, prodam. Telefon 041 661-767. 1843

DOLORES astrologinja

090 64 30

Niki Franjo Keder s.p.

cena pogovora za minuto je 1,99 EUR oz. po cenu vašega operaterja

KUPIM

DEBELE, suhe, krave in telice kupujem. Plačilo takoj + davek. Telefon 041 653-286. 55

PITANE krave in telice za zakol kupim po širši Štajerski. Plačilo takoj + davek. Telefon 040 647-223. p

KMETIJSKI PRIDELKI

PRODAM

VINO modra frankinja, belo, rdeče, odlično ocenjeno, ugodno prodamo. Možna dostava. Telefon 041 382-735. p

KROMPIR za ozimnico, sorte krka in bistra, zelo okusen, po 0,40 EUR/kg, za večje količine možna dostava, prodam. Telefon 040 745-968. 1789

BEL domač krompir za ozimnico prodam. Možna dostava na vaš dom. Telefon 051 628-677. 1794

VINO modra frankinja prodam. Cena 1,5 EUR/l. Telefon 041 403-266. 1822

KAKOVOSTNO belo in rdeče vino žametna črnina prodam. Telefon 031 336-110. 1835

KOCKE sena in mešano rdeče vino prodam. Cena po dogovoru. Telefon 031 801-960. L 171

DOMAČE vino z brajde, jurka, kvinton, 80 l, cena 0,60 EUR/l, prodam. Telefon 041 994-512. 1826

MEŠANO rdeče vino prodam. Telefon 031 480-510. 1831

OSTALO

PRODAM

JARKICE na začetku nesnosti, rjave in bele, enoletne kokoši in vse vrste perutninske krme, prodajamo na Farmi Roje pri Šempetru, vsak dalavnik. Sprejemamo tudi naročila za enodnevne in 5-tedenske piščance za dopitjanje. Telefon (03) 7001-446. 1633

SUHA drva prodam. Telefon 041 520-588. 1810

PRODAJA ŽAGOVINE

041 420 111 50%
041 954 206 popust

Aida d.o.o., Prekopa 3, Vransko

BRZOPARILNIKE (alfe) prodam. Telefon 030 929-205. 1821

AYGOVA NAGRADNA FOTOGRAFIJA

Ekipa Novega tednika in Radia Celje je avto Toyota Aygo odpeljala v eno od avtomobilskih delavnic. Kam?

- a) na menjavo pnevmatik

b) na pregled stekel

c) na pregled podvozja

☐ sem naročnik

☐ sem občasni bralec Novega tednika

Ime in priimek:

Naslov:

Telefonska številka:

Obkrožite pravilni odgovor in nam ga do 22. avgusta pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje. Izžrebanega nagradjenca bomo razglasili 25. avgusta. Nagrado podarja podjetje Carglass, Mariborska 166, Celje.

Udeležence dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

VTV - Vaša televizija, Žarova cesta 10, 3320 Velenje, t.: 03 898 60 00, www.vtvstudio.com, vtv.studio@siol.net, www.facebook.com/vtvstudioslo

NOVO!

Glasujte za vaše najljubše narodnozabavne in zabavne videospote

Vsaki dan, 5x na dan na programu VTV – Vaše televizije NA KONCU POLETJA VAS ČAKAJO TUDI NAGRADE!

astro center

vedeževanje in astrologija

090 77 77

Z vami v živo, tudi na vaši najljubši televiziji

ARNA TV, RTV, SLOKATV, VESELIJAK

POKLIČITE ZDAJ IN IZVEJTE SVOJO PRIHODNOST

Zakupite minute in se z vedeževalkami pogovarjajte ceneje.

Brez klica na 090!

070 44 44 22

Kako bi dihal rad,
poslušal, gledal,
sedel med vami,
katero vmes povedal,
pa me tišči teptan nad
mano grob preran.
(O. Župančič)

ZAHVALA

Zapustil nas je dragi ata, dedek in tast

VLADO RUDOLF

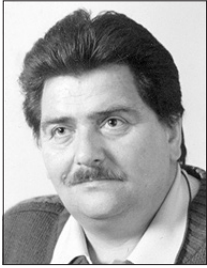
(28. 6. 1940 – 7. 8. 2016)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem sorodnikom, prijateljem, znancem in sodelavcem za izražena ustna in pisna sožalja ter podarjene sveče in cvetje. Zahvaljujemo se SB Celje, celotnemu gastro oddelku in domu starejših Laško, kjer je preživel svoje zadnje dni. Hvala gospodu župniku Milanu Strmšku za lepo opravljen obred, gospodu Milanu Reberniku za govor, pevcem moškega zbora Dobrna za odpete pesmi, trobentaču za odigrano Tišino in pogrebni službi Usar.

Še enkrat iskrena hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ste ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Žalujemo njegovi najdražji

1832

Konec je trpljenja,
dela in skrbi,
povsod so ostale
tvojih pridnih rok sledi.
Zdaj ne trpiš več,
zdaj te nič več ne boli,
zdaj mirno spiš,
za vso dobroto velika hvala ti.

ZAHVALA

Še nebo je jokalo, ko smo se v globoki žalosti poslavljali od dragega sina, brata in strica

KARLA DRAGA
HORJAKA

iz Obrežja pri Radečah
(29. 7. 1942 – 27. 7. 2016)

Iskrena hvala sorodnikom, prijateljem in znancem, ki ste ga pospremili k večnemu počitku. Hvala za izrečene besede sožalja ter darovane sveče in cvetje. Hvala pogrebni službi Komunale Radeče, cvetličarni Zelena pika, gospodu župniku Miru Berglju za lepo opravljen obred, praporščakom, pevcem in govorniku ČD Laško Francu Šolarju za lep govor slovesa.

Vsi tvoji najbližji

1824

Ko tvoje zaželim
si bližine,
gremo tja,
v ta mirni kraj tišine,
tam srce se tiho zjoče,
saj verjeti noče,
da te več med nami ni.
Čeprav tvoj glas
se več ne sliši,
beseda tvoja v nas živi,
povsod te čutimo mi vsi ...
Med nami si!

ZAHVALA

Zapustil nas je dragi ati, dedi in pradedi

VINCENC PETEK

iz Svetega Lovrenca pri Preboldu
(30. 12. 1933 – 5. 8. 2016)

Ob boleči izgubi se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh težkih trenutkih stali ob strani, nam izrekli besede tolažbe, darovali sveče ter namenili dar za obnovo cerkve.

Posebna zahvala vsem sorodnikom, predvsem družini Vinder in prijateljem za nesebično pomoč v času njegove boleznin ter žilno kirurškemu oddelku bolnišnice Celje za zdravstveno oskrbo.

Hvala vsem, ki ste ga imeli radi in ga pospremili na njegovi zadnji poti.

Dragi ati, dedi in pradedi, zelo te bomo pogrešali!

Žalujemo vsi njegovi

1825

MALO rabljene hrastove sode za vino,
200, 100 in 60 l, ugodno prodam.
Telefon 041 228-537. 1816

MEŠANO belo vino, po 1 EUR/l in dva
kubika desk, prodam. Telefon 031
426-897, 041 794-204. 1818

DRVA, bukova, po 40 EUR/m³, prodam.
Telefon 041 941-881. L 174

SKRINJO, zamrzovalno, 250 l, peč ku-
ppersbusch, peč za centralno, na trda
goriva in vinske sode, prodam. Telefon
051 631-218. 1845

NOVO žensko kolo za 100 EUR in jogi
dormeo, 160 x 200 cm, prodam za
80 EUR. Telefon 041 970-075. 1841

ODKUP HRASTOVE
HLODOVINE
041 420 111 • 041 954 206
Aida d.o.o., Prekopa 3, Vransko

BIKCA, starega 3 mesece, rjave pasme,
in kostanjeve kole za pašnik prodam.
Telefon 070 744-487. p

ZMENKI

IŠČEM upokojenca vdovca močnejše
postave, starega od 60 do 65 let, z
avtomobilom. Alkoholiki in avanturisti
izključeni. Pisne ponudbe pošljite na
Novi tednik pod šifro SREČA ZA OBA. 1790

Ženitna posredovalnica
ZAUPANJE
Zanimive ponudbe različnih
starosti iz vse države
031 836 378
www.zau.si

VDOVEC srednjih let grem živet k družini
ali samski ženski za pomoč v gospo-
dinjstvu. Telefon 041 651-166, Jože. 1839

novi tednik
radio celje

ZAPOSILITEV

ZAPOSILIMO dva voznika v mednarodnem
prometu s C, E-kategorijo. Telefon 041
667-308, Drago Cvetič, s. p., Globoko
pri Šmarju 13, Šmarje pri Jelšah. n

AIDA SPECIALIST
Cesta na Žago 21, 3311 Šempeter
objavlja prosto delovno mesto
avtomehanika
Od vas pričakujemo delovne izkušnje.
Zaposlitev na lokaciji Šempeter v Sav. dolini.
Polni delovni čas, z enozmenskimi del. ča-
som, možnostjo zaposlitve za nedoločen čas.
Tel.: 041 799 214

RAZNO

PRIHRANEK pri ogrevanju. Neizolirane
cevi po nepotrebnem izgubljajo toplotno
energijo. Nudim vam ugodno in
strokovno izoliranje cevi, ki vam bodo
zadrževale in ohranile toploto. S tem
boste privarčevali pri ogrevanju. Miran
Polajžar, s. p., Teharska cesta 116, Cel-
lje, telefon 041 775-355. 1811

Poroke

Laško
Poročili so se: Mojca PI-
ŠOTEK in Jernej DEŽELAK
iz Spodnje Rečice, Lilijana
MAILI in Marko KLENOV-
ŠEK iz Lokovca, Bernarda
SAVŠEK in Klemen KNEZ iz
Zagorja ob Savi.
Šentjur pri Celju
Poročili so se: Martina
KOSABER in Miha GRIL iz
Žegra, Mateja HORJAK iz La-

Na podlagi sklepa Sveta Vrtca Šentjur,
Gajstova pot 2a, 3230 Šentjur, z dne 26. 5. 2016,

Svet Vrtca Šentjur,

Gajstova pot 2a, 3230 Šentjur,

razpisuje delovno mesto

ravnatelj/ravnateljice

Kandidat/-ka mora za imenovanje na funkcijo ravnatelj/-ice izpolnjevati pogoje v skladu z Zakonom o organizaciji in financiranju vzgoje in izobraževanja (Ur. l. RS, št. 16/07 – uradno prečiščeno besedilo, 36/08, 58/09, 64/09 – popr., 65/09 – popr., 20/11, 40/12 – ZUJF, 57/12 – ZPCP-2D, 2/15 Odl. US: U-I-269/12-24 in 47/15; v nadaljevanjem besedilu: ZOFVI). Kandidat/-ka mora imeti pedagoške, vodstvene, organizacijske in druge sposobnosti za uspešno vodenje zavoda.

Predvideni začetek dela bo dne 1. 1. 2017.

Izbrani/-a kandidat/-ka bo imenovan/-a za dobo 5 let. Za čas mandata bo z njim/njo sklenjena pogodba o zaposlitvi na delovnem mestu ravnatelj/-ice za polni delovni čas.

Pisne prijave z dokazili o izpolnjevanju zahtevanih pogojev (dokazila o: izobrazbi, nazivu, opravljenem strokovnem izpitu, opravljenem ravnateljskem izpitu, dosedanjih delovnih izkušnjah v vzgoji in izobraževanju, potrdilo o nekaznovanosti in potrdilo sodišča, da kandidat/-ka ni v kazenskem postopku) pošljite v 8 dneh po objavi razpisa na naslov:

Svet Vrtca Šentjur, Gajstova pot 2a, 3230 Šentjur,
z oznako »Prijava na razpis za ravnatelj/-ico«.

Kandidat/-ka mora k prijavi priložiti program vodenja zavoda za mandatno obdobje, lahko pa predloži tudi kratek življenjepis.

Kandidati/-ke bodo pisno obvestilo o imenovanju prejeli/-e v zakonitem roku.

Delo tvojih rok ostaja,
dvorišče prazno je,
živina se tu in tam oglašča,
da tebe spet uzre.
Tiho, mirno si živel,
še bolj tiho si od
nas odšel, k njemu,
ki te od nas je vzel.

ZAHVALA

Ob nenadni, tragični izgubi dragega brata, svaka, strica, nečaka in dobrega soseda in prijatelja

STANISLAVA
ŠVENTA

Vršnšekovega Stanka
iz Gotovelj
(1953 – 2016)

se iskreno zahvaljujemo vsem, ki ste nam v teh izjemno težkih trenutkih stali ob strani, vsem, ki ste nam pomagali, izrazili ustno in pisno sočutje ter vsem, ki ste in še nosite bolečino žalosti. Hvala vsem za darovane svete maše, sveče in cvetje. Hvala duhovnikom gospodu Janku Strašku kanoniku mariborske nadškofije, gospodu Viktorju Arhu iz Žalca in domačemu gospodu Branku Zemljaku. Hvala gospodu govorniku za sočutne besede ob slovesu, MPZ iz Gotovelj in gospodu Viliju Ograjenšku za odigrano Tišino. Iskrena hvala Hmezd Kmetijski zadrugi Gotovlje in vsem, ki ste se prišli od našega Stanka posloviti in ga pospremit k prezgodnjemu grobu od blizu in daleč.

V globoki žalosti: vsi tvoji

1840

novi tednik
NAROČILNICA

Ime in priimek:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Datum rojstva:

Telefonska številka:

Podpis:

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejema vse posebne izdaje Novega tednika, 4 male oglase v Novem tedniku (do 10 besed) In 2 čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje. Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov: Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje.

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

žiš in Peter ROBIČ iz Planine pri Sevnici.

Žalec

Poročili so se: Eva ROVANŠEK in Aleš KUCHAR iz Domžal, Mateja SUKLAN iz Kopra in Matija OSET iz Šentjurja, Tadeja PLESEC in Jernej OTAVNIK iz Marija Reke.

Velenje

Poročila sta se: Metka SOTLER in Alojz KRAJNC iz Velenja.

Smrti

Celje

Umrli so: Terezija KREŽE iz Kaplje vasi, 64 let, Drago-ljub RADOVANOVIČ iz Celja,

65 let, Hermina MENCINGER iz Celja, 80 let, Vincenc DEUČMAN iz Rogaške Slatine, 87 let, Marija POKELŠEK iz Celja, 88 let, Marija GRACNER iz Straže na Gori, 79 let, Vincenc PETEK iz Prebolda, 83 let, Olga LANCNER iz Šentjurja, 85 let, Stanislava KEBLIČ iz Celja, 85 let, Feliks PIRŠ iz Celja, 80 let, Pavla ŠTEPIHAR iz Nove Cerkev, 98 let, Vida ŠKODIČ iz Celja, 82 let, Ana PREPROTNIK iz Robanovega Kota, 87 let.

Laško

Umrli so: Alojz JANČIČ iz Laškega, 96 let, Angela FUNTEK iz Luč, 89 let, Jožef KNEZ iz Malih Grahov, 87 let.

radio celje

90.6 | 95.1 | 95.9 | 100.3 MHz

TEDENSKI SPORED RADIA CELJE

ČETRTEK, 18. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Aygova minutka, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Odmev**, 14.00 Regijske novice, **14.10 Kalejdoskop**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Odmev – ponovitev, 19.00 Novice, 19.15 Kalejdoskop – ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

PETEK, 19. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30

20 vročih Radia Celje

- TUJA LESTVICA

1. MAJOR LAZER FEAT JUSTIN. BIEBER & MO - COLD WATER (2)

2. ZHU - GENERATIONWHY (4)

3. RED HOT CHILI PEPPERS - DARK NECESSITIES (6)

4. MAGICI - RED DRESS (3)

5. LOST FREQUENCIES FEAT. SANDRO CAVAZZA - BEAUTIFUL LIFE (6)

6. KING ELLE - GOOD GIRLS (1)

7. BRITNEY SPEARS FEAT. G-EAZY - MAKE ME (4)

8. CHRISTINA AGUILERA - CHANGE (3)

9. MR. PROBZ - FINE ASS MESS (2)

10. IMANI WILLIAMS FEAT. SIGALA & BLONDE - DON'T NEED NO MONEY (1)
- DOMAČA LESTVICA

1. ANU - BREZ BESED (4)

2. RAIVEN - NOV PLANET (7)

3. TABU - PRVI ZADNJI (3)

4. ZLATKO - VOZM SE (2)

5. ALYA - SRCE ZA SRCE (5)

6. OMAR NABER - ZGODBA BREZ NAPAKE (4)

7. RINA K. - ŽIVLJENJE JE PRESTIŽ(1)

8. BOL - MUZA (3)

9. ANZHE - POZITIVEN SONG (2)

10. STENDBAJ - OBLAČEN POGLED (1)

PREDLOGA ZA TUJO LESTVICO:
ENRIQUE IGLESIAS FEAT. TINASHE AND JAVADA - DUELE EL CORAZON ONEREPUBLIC - KIDS

PREDLOGA ZA DOMAČO LESTVICO:
ŽAN SERČIČ - POLETNA ZGODBA ALJA KRUŠIČ - FANTAZIJA

Lestvico 20 vročih lahko poslušate vsako soboto ob 18. uri. Za svoje najljubše skladbe lahko glasujete na spletni strani www.radiocelje.com.

Aygova minutka, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, 10.15 Aygo na obisku, **11.15 Radi ste jih poslušali**, 12.00 Novice, **12.15 Od petka do petka**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Pogledje v zvezde z Gordano in Dolores**, 19.00 Novice, **19.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana**, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

SOBOTA, 20. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.15 Otroški radio**, 10.00 Novice, 11.00 Kulturni mozaik, 11.20 Kuhajmo skupaj, ponovitev, 12.00 Novice, **12.15 Tedenski osir**, 14.00 Regijske novice, 14.15 Gostimo gostoljubnega glasbenega gurmana, ponovitev, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja),**18.00 Lestvica - 20 vročih Radia Celje**, 19.00 Novice, 24.00 SNOP (Radio Velenje)

NEDELJA, 21. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **9.10 Luč sveti v temi**, 10.00 Novice, **10.10 Znanci pred mikrofonom**, 11.15 Tedenski osir – ponovitev, 12.00 Novice, **13.00 Čestitke in pozdravi**, **18.00 Pesem slovenske dežele**, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

PONEDELJEK, 22. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Aygova minutka, 7.00

2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Predstavitev skladb za melodije tedna, 10.00 Novice, **10.15 Ponedeljkovo športno dopoldne**, 12.00 Novice, **12.15 Vaš zakaj, naš zato**, 13.00 Kulturni mozaik, **13.15 Izbiramo skladbe tedna**, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Znanci pred mikrofonom, ponovitev, 19.00 Novice, **19.15 Katrca**, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

TOREK, 23. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Aygova minutka, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, 9.15 Stoskop, 10.00 Novice, 12.00 Novice, **12.15 Male živali, velike ljubezni**, 13.00 Kulturni mozaik, 14.00 Regijske novice, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), **18.00 Strokovnjak svetuje**, 19.00 Novice, 19.15 Male živali, velike ljubezni, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Slovenske gorice)

SREDA, 24. avgust

5.00 Začetek jutranjega programa, 5.20 Ena po domače, 5.30 Horoskop, 5.40 Domača melodija tedna, 6.00 Novice in poročilo OKC, 6.15 Časoplov, 6.30 Aygova minutka, 7.00 2. jutranja kronika RaSlo, **8.00 Poročila**, 8.40 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 8.45 Poročilo PU Celje, **10.00 Novice**, **10.15 Kuhajmo skupaj**, **12.00 Novice**, **13.00 Kulturni mozaik**, 13.20 Mali O – pošta, 13.30 Mali O – klici, **14.00 Regijske novice**, 15.00 Šport danes, 15.30 Dogodki in odmevi RaSlo, 16.20 Filmsko platno, **17.00 Kronika**, 17.45 Melodiji tedna (slovenska, tuja), 18.00 Pop čvek, **19.00 Novice**, 19.15 Vaš zakaj, naš zato, ponovitev, 24.00 SNOP (Radio Murski val)

Kino
CINEPLEXX

Sporod od 18. 8. do 24. 8.
Kinematografi si pridržujejo pravico do spremembe programa.
Iskanje pozabljive Dory – animirani sobota, nedelja: 13.45
Jason Bourne – akcijski triler četrtek, petek, sobota, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 16.00, 18.25, 20.10
Kako najti zmenek za poroko – komedija petek, sobota: 22.35
Kavarniška gospoda – komična drama četrtek, petek, sobota, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 16.50, 21.20
Ledena doba: Veliki trik – animirani, komedija, sinh. četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 16.00, 18.00 sobota, nedelja: 14.00, 16.00, 18.00
Ledena doba: Veliki trik – animirani, komedija, 3D, sinh. sobota, nedelja: 14.50
Nevarnost iz globine – triler, grozljivka četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 16.30, 18.30, 20.30 petek, sobota: 16.30, 18.30, 20.30, 22.20
Ordred odpisanih – fantazijska pustolovščina četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 17.45, 20.00 sobota, nedelja: 15.20, 17.45, 20.00
Ordred odpisanih – fantazijska pustolovščina, 3D četrtek, petek, sobota, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 21.00
Si upaš – triler četrtek, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 15.30, 17.30, 20.50 petek, sobota: 15.30, 17.30, 20.50, 22.25
Skrivno življenje hišnih ljubljencev – animirana komična pustolovščina, sinh četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 18.50, 20.15 sobota, nedelja: 14.20, 18.50, 20.15
The Secret Life of Pets – animirana komična pustolovščina, originalna verzija četrtek, petek, sobota, nedelja, ponedeljek, torek, sredo: 19.30
Skrivno življenje hišnih ljubljencev – animirana komična pustolovščina, sinh, 3D četrtek, petek, ponedeljek, torek, sredo: 16.30, 18.20 sobota, nedelja: 14.30, 16.30, 18.20
Vojni psi – komična vojna drama četrtek, ponedeljek, torek, sredo: 18.45, 20.15, 21.10 petek: 18.45, 20.15, 21.10, 22.30 sobota: 14.15, 18.45, 20.15, 21.10, 22.30 nedelja: 14.15, 18.45, 20.15, 21.10

metropol

ČETRTEK
18.00 Kavarniška gospoda – komična drama PETEK
18.00 Skrivno življenje hišnih ljubljencev – animirana komična pustolovščina
20.00 Kavarniška gospoda – komična drama SOBOTA
18.00 Skrivno življenje hišnih ljubljencev – animirana komična pustolovščina
20.00 Kavarniška gospoda – komična drama NEDELJA
18.00 Skrivno življenje hišnih ljubljencev – animirana komična pustolovščina
20.00 Kavarniška gospoda – komična drama SREDA
20.00 Kavarniška gospoda – komična drama

KINO VELENJE

PETEK
19.00 Skrivno življenje hišnih ljubljencev– animirana pustolovščina, sinh.
19.30 Maggie ima načrt – romantična komedija
21.00 Julieta – drama
23.00 Jason Bourne – akcijski triler SOBOTA
19.00 Zvezdne steze: Onkraj – ZF akcijska pustolovščina
21.00 Maggie ima načrt – romantična komedija
21.15 Nevarnost iz globine – triler, grozljivka NEDELJA
16.00 Skrivno življenje hišnih ljubljencev– animirana pustolovščina, sinh., 3D
18.00 Nevarnost iz globine – triler, grozljivka
19.00 Maggie ima načrt – romantična komedija
20.00 Julieta – drama

ZVEZDE POD ZVEZDAMI

na ploščadi ob Domu kulture Velenje (vstopnine ni)
PONEDELJEK
21.00 Victoria – triler
V primeru slabega vremena v mali dvorani Kina Velenje.

Kulturne prireditve

ČETRTEK, 18. 8.
10.00 Muzej novejše zgodovine Celje
Počitniško druženje v Hermanovem brlogu voden ogled razstav Brlog igrač in Herman Lisjak vodi po vodi

17.00 Pokrajinski muzej Celje
Alma M. Karlin: Poti javno vodstvo po razstavi

19.00 Vila Bianca Velenje
Citrarski festival Prešmentane citre Karmen Zidar Kos, citre

19.00 Park pri gradu Dobrna
Noč pod kostanji nastopajo: Poskočni muzikanti, ansambel Valovi

20.00 Šotor ob župnijskem domu v Libojah
Skupina M. J. A. V. z gosti koncert ob prazniku KS Griže

21.00 Pred OŠ Dobrna
Noč pod kostanji jugo večer z Natašo Bekvalac

PETEK, 19. 8.
19.00 Dom kulture Svoboda Griže
Odprtje likovne razstave ob prazniku KS Griže

19.00 Vila Bianca Velenje
Citrarski festival Prešmentane citre koncert mladih citrark, nagrajenek tekmovalnj Svirel in Temsing

19.00 Park pri gradu Dobrna
Noč pod kostanji nastopajo: ansambel Stil in ansambel Moment

20.00 Šlandrov trg Žalec
Poletje v Žalcu: nastop ansambla Igor in Zlati zvoki vstop prost

20.00 Galerija eMČe plac Velenje
Saudades odprtje razstave Nee Likar

OSREDNJA Knjižnica Celje

foto: Rajko Vodišek

SEZNAM DOGODKOV MED 18. IN 25. AVGUSTOM

JULIJ KREKOV TRG
AVGUST Stare razglednice Celja Razstava ob 70-letnici knjižnice

SREDA, 24. avgust, ob 10. uri KNJIŽNICA PRI MIŠKU KNJIŽKU Poletna ustvarjalna delavnica Mentorica Nada Mlinarevič Za otroke od 3. leta dalje

NE VPIS V U3O
SPEGLEJTE Vpis v U3O za šolsko leto 2016/2017 bo potekal od 5. do 23. septembra 2016

NE Poletno branje
SPEGLEJTE Izposojevalni rok gradiv je v poletnih mesecih 1 mesec z možnostjo podaljšave

NE Počitnice v Knjižnici pri Mišku Knjižku
SPEGLEJTE Likovna šola, glasbene in ustvarjalne delavnice Prijave in več informacij na 03 426 17 66

NE Razstava ob 20-letnici Veronikine nagrade
SPEGLEJTE Portreti slovenskega Parnasa Na ogled do 31. avgusta

NE Razstava Krožišča Celja in okolice
SPEGLEJTE Avtor je celjski fotograf Franci Horvat Na ogled do 31. avgusta

NE Razstava na Krekovem trgu
SPEGLEJTE Stare razglednice Celja Na ogled do 31. avgusta

NE DELOVNI ČAS
SPEGLEJTE ponedeljek-petek od 8. do 19. ure sobota od 8.-13. ure

novi tednik

FRI MOBIL
A V T O C E N T E R

radio celje

KDO BO ODPELJAL TOYOTA AYGO?

ŠE IMATE MOŽNOST, DA STE TO PRAV VI!

Nagradna igra Naroči in odpelji se končuje. 17. septembra bomo med vsemi naročniki Novega tednika, ki ste izpolnili in poslali kupon za sodelovanje v tej nagradni igri, izžrebali srečnega dobitnika novega vozila TOYOTA AYGO, ki ga podarjamo skupaj z družbo AC FRI MOBIL, d. o. o., iz Celja.

Še je čas, da sodelujete tudi vi. Ker sreča ne počiva, morda obišče prav vas! Izpolnite kupon, ki ga najdete v Novem tedniku (lahko jih izpolnite tudi več), in nam ga pošljite na naš naslov do 12. septembra 2016.

Srečo lahko delite s svojimi prijatelji in jih povabite, da se naročijo na časopis Novi tednik. Vas in novega naročnika (oba morata biti navedena na spodnji naročilnici) bomo peljali na IZLET PRESENEČENJA.

novi tednik N A R O Č I L N I C A ✂

Ime in priimek naročnika:

Naslov naročnika:

IZPOLNI NOVI NAROČNIK

Ime in priimek novega naročnika:

Naslov, kraj:

E-poštni naslov:

Datum rojstva:

Telefonska številka:

Podpis:

Udeleženec dovoli organizatorju in soorganizatorju (AC Fri-Mobil d. o. o. Celje) zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov v skladu z Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

Ostale ugodnosti za naročnike: brezplačno prejemajo vse posebne izdaje Novega tednika, štiri male oglase v Novem tedniku (do deset besed), dve čestitki s 50-odstotnim popustom na Radiu Celje in dobijo kartico ugodnosti.

Izpolnjeno naročilnico pošljite na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje.

»Dan, ko kmetje pustijo skrb doma«

str. 30

Foto: SHERPA

Užitek ob ravnih njivah

str. 32

Pekoča vrtnarska poslastica

str. 42

Na enem najslikovitejših gradov v Avstriji

str. 45

»Ves čas poroke sem na pre

Intervju z Matjažem Očkom, ki romantiko lovi na svoje fotografije

»Čutim veliko odgovornost do svojih naročnikov, saj sem zelo hvaležen strankam, da si me izberejo za svojega fotografa. To delo jemljem zelo resno.«

Komaj 35-letni Celjan ima že bogate fotografske izkušnje, ki jih je med drugim pridobil tudi v modni prestolnici Milanu. Večina ga pozna predvsem po poročni, portretni in modni fotografiji. Zadnje čase mu je predvsem izziv boudoir fotografija, ki združuje modno fotografijo, akt in portret. Ženske v spodnjem perilu želi prikazati v najlepši možni luči, večinoma le z uporabo naravne svetlobe, v nekem intimnem okolju in sproščenem vzdušju. »Veliko strank mi reče, da so moje fotografije takšne, kot bi jih naredila ženska, in to mi je kompliment.«

Najbolj vas poznamo po portretni, modni in poročni fotografiji. Mogoče najprej opišete, kaj točno vsaka od teh zvrsti pomeni.

Pri modni fotografiji je najbolj pomembna obleka. S pomočjo fotografije promoviramo oblačila in modne dodatke na živem modelu. Ni toliko pomembna impresija modela, ampak predvsem predstavitev oblačil. Pomembni so zgodba in občutki, ki jih zbuja fotografija, ko jo gledamo. Pri modi je najpomembnejša prodaja oblačil. Pri portretni fotografiji je pomembno, da pride v ospredje oseba in s pomočjo fotografije se pove, s čim se ukvarja, kakšna je v osebnem življenju. Pri poročni fotografiji, ki je pri meni zmes reportažne in modne fotografije, rad poskrbim, da so ljudje prikazani v najlepši možni luči. Da potegnem največ iz njih in celotnega vzdušja.

Leta 2009 ste na svojem blogu zapisali: »Poročne fotografije se ne branim več, saj združuje modo in reportažno fotografijo.« Zdaj, sedem let kasneje, ste eden najbolj znanih poročnih fotografov.

(smeh). Zanimivo, kam te pripeljeta čas in strast do dela. Tudi sam kdaj preberem stare zapiske na blogu, ki mi včasih delajo škodo, saj ljudje mislijo, da je moja zadnja objava, ki je stara nekaj let, moje zadnje delo.

A za nas novinarje so takšne objave dober vir informacij.

Poročna fotografija je zvrst, ki človeka zelo »potegne vase«. Cel dan je toliko dogajanja. Nisem eden od fotografov, ki bi poročni dan oziroma svoj delovni dan vzel na »vizi«, veliko mojih kolegov gre vmes na cigareto ali kavičo. Zame je to stresen dan, čeprav uživam v tem, kar počnem, pri čemer ne želim napraviti niti sekunde, posnetka, ki bi se mi izmuznil. Čutim veliko odgovornost do svojih naročnikov, saj sem zelo hvaležen strankam, da si me izberejo za svojega fotografa. To delo jemljem zelo resno.

Koliko fotografij potem nastane v enem poročnem dnevu?

Opažam, da zadnja leta vedno več. Namreč na vsaki poroki naredim več fotografij kot na prejšnji. Zadnje čase je to povezano z opremo, saj fotoaparati ni tako zanesljiv pri fokusiranju, kot obljublja proizvajalec, in potem naredim relativno več fotografij, kot bi jih bilo dovolj. Drugo je, da opažam vedno več strasti pri tem delu in iz samega užitka naredim toliko več fotografij, da si naredim več dela tudi v postprodukciji. Na povprečni deseturni poroki nastane približno šest tisoč fotografij, ki jih je potem treba pregledati in narediti selekcijo. Tako sem na koncu ves teden za računalnikom. V poročni sezoni mi ne preostane nič časa za druge projekte. Ljudje namreč pogosto zmotno mislijo, da ko prideš po poroki domov, malce pogledaš fotografije, potem spustiš en filter čez njih, jih shraniš in greš na pivo.

A to ni tako.

Seveda ne. Gre za ves teden sedenja v temi in za pregledovanje fotografij, ki jih naredim, nato sledita selekcija in obdelava.

In kaj pomeni obdelava fotografij?

V mojem prepoznavnem stilu fotografiranja so barve moj prepoznavni znak. Obdelava je zelo specifična za vsakega fotografa in po njej se med sabo razlikujemo. To je ključni del, ko oddaš svoj material. Barvni produkciji posvetim dan ali dva. Pobaram celotno poroko,

tako dolgo sedim pred računalnikom, da se oči navadijo na barve, potem grem na sprehod in ponavadi, ko pridem nazaj, me skoraj kap, ker vidim, da to ni to.

In potem se vaja ponovi?

Tako je.

Koliko fotografij oddate strankam?

Po koncu deseturne poroke oddam od šeststo do osemsto fotografij. Teh ne zadržujem pri sebi. Paru oddam dovolj materiala, da si lahko izbere svoje najboljše portrete.

So stranke vedno navdušene nad vašim delom?

Odziv je zelo pomemben. Ker se iz tega veliko naučim, od hvale raste samo ego, nič pa se ne naučiš. Pomembno mi je, da dobim povratno informacijo, da vidim, kaj bi lahko še izboljšal. Ko gledam ženina in nevesto, ko pregledujeta fotografije, spremljam njun odziv. Moj moto je biti vedno boljši, zato se mi zdi pomembno, da dobim na poroki čim boljši material, saj je še vedno prostor za izboljšave.

Kadar se pogovarjam z različnimi fotografi, opazim, da gledajo na poročno fotografijo malce zviška, ker je to delo, ki ga pač vzameš, saj je dobro plačano. Drugače je reportažna fotografija veliko bolj cenjena. Poročna fotografija je mišljena kot drugorazredna, a po vašem delu sodeč, ni tako.

To je dobro vprašanje. Poročni fotografi se razlikujemo, nekateri so izrecno reportažni, drugi so stara šola, kjer je vse »zelo nastavljeno«, a na srečo to izumira. Ne maram, da se postavlja nekoga v položaj, ki ni njegov naravni. Primer: želiš, da se ženina za dobro fotografijo obesi na drevo, a tega ne mara ali je v zasebnem življenju mirna in statična oseba. Potem smo fotografi, ki smo nekje vmes, med romantično in reportažno fotografijo. Ničesar ne naredimo na silo, ampak nek trenutek prikažemo v najlepši luči. Veš čas moraš biti na preži, da ne zamudiš najboljših trenutkov.

Se pravi, da na porokah ne »težite« povablencem, da se morajo postaviti tako in tako, da morajo stopiti tja in tja. Samo iščete najboljše trenutke?

Da se morata mladoporočenca nastaviti za dobro fotografijo, ni več modno. Trudim se, da ljudem nisem v napoto, da se jim ni treba odmikati, da jih ne motim. Nevestina babica je prišla v gneči ljudi do neveste in ji dala poljub ter ji nekaj lepega povedala. Moje delo je bilo, da sem trenutek ujel, moral sem to predvidevati. Kajti če bi ji rekel, naj to ponovi, ne bi bila več dobra fotografija. Moje delo je, da ujamem čim bolj pristno dogajanje. Ljudje so si veliko bolj všeč na fotografijah, na katerih so pristni. Skrbim, da je pozitivna nota v celotni galeriji in da imata mladoporočenca lep spomin na poročni dan.

Verjetno je zelo pomembno, da sem med vami in fotografirancem vzpostavi zaupanje in da ne gledate zviška vanj ali on na vas. Če ni dobrega razmerja, se to odraža.

Marsikdaj se fotografi srečamo s tem, da nas par ne navdušuje. Zato so potrebni sestanki pred poroko, da se spoznamo. Marsikdaj se zgodi, da vzajemno ugotovimo, da nismo najboljša kombinacija. Težko bi fotografiral poroko, ki je neskladna z mojimi načeli. Prav je, da se naredi selekcija, saj ne moreš vzeti vsakega dela. Na koncu gre le za umetnost, okusi pa so zelo različni.

Omenili ste, da je fotografija umetnost. Kakšno ceno ima ta umetnost? Znamo v Sloveniji ceniti te vrste umetniško delo?

Obstajata dva pola strank. So ljudje, ki zelo cenijo, kar delamo, in takšne imamo zelo radi. A so tudi ljudje, ki potrebujejo zgolj fotografa, ki v objektiv ujame poročni dan. Takšnih strank se rad izogibam. Všeč mi je, če me stranka najame zaradi mojega dela in ji je všeč moj stil, in ne, ker imam čas in sodim v njen proračun. So ljudje, ki vedo, kaj bi radi, zato se jim moj strošek ne zdi visok. Če pa nekdo potrebuje zgolj fotografa in gleda zgolj končno ceno, se mu bo moj strošek zdel visok. Bolj mi je všeč, če se dva poročita iz ljubezni in imata omejen proračun za poroko, kot so mi všeč stranke, ki jim denar ni problem in ga vržejo

ži za najboljšimi trenutki«

na mizo ter s tem razvrednotijo vse moje delo. Na koncu sem poplačan materialno, vendar ni zadoščenja. Veliko boljši je občutek, ko delam za ljudi, ki so hvaležni, da sem bil z njimi in naredil fotografije, ki so vsem všeč.

Poletje ste imeli naporno, saj je vaša sezona. Boste imeli tudi kaj dopusta?

Po najinem pogovoru bova z najboljšim prijateljem, s katerim skupaj fotografirava poroke, odšla za nekaj dni v prestižno kočo nad Tolminom. To je območje brez signala, zgolj poslušanje glasbe in branje knjig. Potrebujem počitek, ker sem res že malce »skurjen«.

Kaj poleg porok še radi fotografirate?

Najljubši mi je trenutno boudoir. To je zvrst fotografije, podobna glamurju. Gre za relativno seksi fotografije žensk, običajno v spodnjem perilu. Držim se načela, da ne prekoračim meje seksi zapeljivo, ker je ta meja tanka in hitro preide v vulgarno. Všeč mi je estetika, da so si ženske všeč, pri čemer naredim čutne, nežne in senzualne fotografije. Veliko strank mi reče, da so moje fotografije takšne, kot bi jih naredila ženska, in to mi je kompliment.

Kdo je naročnik takšnih fotografij?

Zadnje čase so to neveste pred poroko za presenečenje možu ali ženske ob prvi obletnici poroke. Včasih so to mamice pri približno štiridesetih letih, ki želijo svojemu partnerju pokloniti fotografije v smislu, »da nisi pozabil, kako lepa je tvoja žena«, kot tudi samske ženske, ki si želijo pred tridesetim letom fotografije, na katerih se bo videlo, če jih citiram: »Kako sem bila huda pri tridesetih.«

Med vama, tukaj mislim z naročnico, mora biti dobro razpoloženje, da lahko nastanejo tako intimne fotografije. Kako ustvarite takšno razpoloženje?

Nikoli nisem imel težav s tem. Ženske se v moji družbi hitro sprostijo, poskušam biti naraven in malce se tudi pošalim. Vse skupaj mora biti sproščeno in počasi stopnjuješ odkrivanje telesa. Imam srečo, da nimam problematičnih strank. Največji problem ni telesnega značaja, je bolj psihološkega. So ženske, ki imajo telo kot iz revije, a so zelo nezadovoljne same s sabo. Res se potrudim, da so si ženske všeč na fotografijah.

Ali ste že kdaj dobili ponudbo, da bi fotografirali za Playboy? Vas to fotografiranje sploh zanima?

To je spet nekaj drugega. Pred leti so me poklicali iz hrvaškega Playboya, če bi delal z njimi, ampak mi to ni všeč. Bolj mi je všeč, če so ženske oblečene oziroma če je paket še malce zavit. Ni mi izziv fotografiranje golih žensk.

Vaša prva asociacija na Milano?

Uh. To je bilo že dolgo nazaj. Same lepe asociacije. V zelo kratkem času sem nabral veliko izkušenj, ki mi še vedno pomagajo pri delu. Vesel sem, da sva se z nekdanjo ženo odločila, da greva. Izkušnje mi vedno pridejo prav na vsakem modnem snemanju, ki ga imam danes.

Zakaj sta se odločila, da gresta prav v Milano?

Verjetno zato, ker sva želela napredovati, saj se Slovenija prehitro nasiči z lokacijami in modeli. Želela sva več.

Tam sta srečala manekenke najvišjega kova. Ali je svet manekenstva tako glamurozen, kot se nam predstavlja v modnih revijah?

Milano je mesto, posvečeno delu, zelo profesionalno in nič glamurozno. Modeli so zelo profesionalni. Agencije in modeli so bili zelo navdušeni nad mojim delom in še zdaj dobivam klice, če pridem nazaj, da me pogrešajo.

In kaj potem odgovorite na te klice?

Moj odgovor je zaenkrat ne. Milano je trikrat dražji od Ljubljane in sama pot tja in nazaj nima toliko smisla. Moral bi se preseliti vsaj za dva meseca, da bi kaj pametnega naredil.

Ste tam delali tudi z znanimi imeni?

To so imena, ki so znana v modni fotografiji in ne komercialno gledano. To so modeli, ki so bili na naslovnica revije Vogue, in ljudje iz modnega sveta jih poznajo. Ko je prišlo nekoč neko dekle domov k nama z ženo na ličenje in urejanje, mi njeno ime ni bilo posebej znano. Ko pa sem z njo hodil po ulici in jo fotografiral, sem videl, da jo ljudje prepoznavajo, kot da je iz sveta politike. In ko se je ustavil japonski avtobus in so se ljudje želeli z njo fotografirati, sem ugotovil, da je malce bolj znana oseba. Vsa dekleta so bila zelo profesionalna, preprosta in visoko izobražena, kar me je najbolj presenetilo. Dekleta z dvema diplomama ali s tremi, ogromno je psihologinj in zdravnic. Opazil sem manekenko na tednu

mode v Milanu, ki je med urejanjem pričeske bralo Žiškovo knjigo. Bil sem presečen, saj bi klišejsko gledano pričakoval, da bo brala revijo Elle. Ko ugotoviš, kako so dekleta izobražena in razgledana, potem veliko bolj ceniš njihovo delo.

Ko sem se pogovarjala z Bernardo Marovt, s katero sodelujete tudi vi, je rekla, da je za mlada dekleta svet mode velika preizkušnja. Veliko si jih ne predstavlja, kako trdo je delo in koliko je situacij, ki jih ne poznajo.

Ljudje, ki gledajo zgolj filme, mislijo, da so to dekleta, ki nič ne jedo in se samo gledajo v ogledalu. V bistvu pa so to dekleta, ki na dan naredijo vsaj petkrat toliko kilometrov kot običajen človek. Ves dan namreč skačejo od avdicije do avdicije, se pravi po izborih za fotografiranje za modne revije. Na dan obiščejo po osem avdicij, ki so razkropljene po mestu. Milano je veliko mesto, na dan prehodi po petnajst kilometrov. Zjutraj imajo

zato močne zajtrke, saj morajo zaužiti veliko kalorij, da zdržijo takšen dan. Avdicije pa so videti kot čakanje v koloni v kakšnem uradu. Če povzameš delo modela, je to tekanje od ene avdicije do druge in čakanje ter poziranje pred fotografi ter ogromno zavračanj. Če imaš recimo deset avdicij na dan, je velika verjetnost, da boš na vseh zavržen, kar pomeni, da lahko desetkrat na dan slišiš, kako si neprimeren za delo, čeprav si zanj zelo garal. To res ni delo za vsakogar. Zato se dogaja, da nekateri hitro obupajo.

Kaj je vaš fotografski izziv?

Vsakršno boudoir fotografiranje mi je izziv. Včasih se želi fotografirati ženska, ki tega ni navajena in obstaja velika verjetnost, da še nikoli ni bila profesionalno naličena in takšna se mora v določenem trenutku prepustiti fotografu v oblačilih, ki so ponavadi namenjena le njenemu partnerju. Se pravi v spodnjem perilu. Izziv je osebo sprostiti in jo fotografirati na način, da si bo čim bolj všeč, da izpostaviš najlepše attribute njene osebnosti in telesa. In da paziš na to, da je ona še vedno ona.

BARBARA GRADIČ OSET
Foto: SHERPA

»Pri poročni fotografiji, ki je pri meni zmes reportažne in modne fotografije, rad poskrbim, da so ljudje prikazani v najlepši možni luči. Da potegnem največ iz njih in celotnega vzdušja.«

»Opazil sem manekenko na tednu mode v Milanu, ki je med urejanjem pričeske brala Žiškovo knjigo. Bil sem presečen, saj bi klišejsko gledano pričakoval, da bo brala revijo Elle. Ko ugotoviš, kako so dekleta izobražena in razgledana, potem veliko bolj ceniš njihovo delo.«

Drenjalo se je staro in mlado, kriki navdušenja so valovili v šotoru.

Najlepše je bilo čakati na podelitev medalj.

»Sveta trojica« na dan Marijinega vnebovzetja

Trenutek, ko je sodnik prekinil dvoboj med Ano Velenšek in Nemko Malzhin in je v piceriji na Dečkovi cesti »eksplozirala« Anina mama Marjeta.

»Ko bomo veliki, bomo tudi mi na odru.«

Sprejem, kot ga še ni bilo

»Mina Tina« in »Ana Copacabana« – Junakinji olimpijskih iger sprejeti z vikom in krikom

Kdo bi si mislil, da se bo v šotor na Lopati nagnetlo tisoč ljudi ali celo več. Recept je bil sicer preverjen: dve olimpijski medalji, še trije borci, ki so bili v Riu, odlična trenerja in najbolj priljubljena glasbena skupina daleč naokoli.

Razigrani so bili navijači in ljubitelji športa ter otroci, bodoči vrhunski športniki. Predstavniki medijev so celo osupnili s svojo številnostjo. Med zastavami kamere, fotoaparati, troblje in vzkliki, ki so vabili na oder Tino, Ano, Fabija.

Utišala dvorano

»Moram priznati, da nisem pričakovala takšnega sprejema. Hvala vsem, ki ste navijali za nas!« je dejala skromna in redkobesedna Tina Trstenjak, olimpijska zmagovalka v kategoriji do 63 kilogramov. Je še aktualna svetovna in evropska prvakinja! »Psihološki pritisk je zaradi vodilnega položaja

na svetovni lestvici obstajal, a na igrah ga nisem več čutila. Da sem bila pred štirimi leti v Londonu, mi je zelo koristilo. Na lastne oči sem namreč videla, kako se osvoji zlato.« Nasledila je Urško Žolnir, čeprav je imela nemalo težav z bolečim rebrom na levi strani prsnega koša. »Poškodba se mi vleče že zelo dolgo, po zadnjem prejetem udarcu je rebro močno izbočeno. Morala sem paziti med kontaktno borbo. Znova sem bila trda v uvodnem boju. Ne vem, če sem se dotaknila noge Italijanke Gwend. Posnetka si še nisem ogledala,« je pripovedovala Tina. Potem ji je steklo kot po maslu, s tremi iponi, tudi v polfinalu proti Brazilki. »Vedela sem, da je celotna dvorana na njeni strani, toda občinstva enostavno nisem slišala. Zaupala sem trenerjevi taktiki.«

Moral bo na pot

Marjan Fabjan, dvakrat proglašen za najboljšega

»A to ti častiš?« sem vprašal Borisa Trstenjaka. »Da, res je. Pred letom in mesecem sem Tini obljubil, da ji bodo kot olimpijski prvakinja igrali Modrijani!« Borisu je v zaodru pomagal Anin oče Sandi. Nosila sta hrano, pijačo, vmes pospravljala.

»Uspelo nam je! (spet)« je pisalo na torti, ki so jo prinesli na oder. V trenutku je bila obkrožena s fotografii. V kaotičnih razmerah se nikomur iz kluba ni uspelo prebiti do nje, da bi jo razrezal, Modrijani pa so trepetali za svoja glasbila. A se je srečno razpletlo.

trenerja v Evropi – za nas je nedvomno najboljši na svetu – ni mogel mimo dogodka iz pred leta. »V Izoli smo prejeli obvestilo, da Tina obljubljeni službe ne bo dobila. Nekaj dni ni vadila in je celo razmišljala, da bi izpustila nastop na svetovnem prvenstvu. Zdaj pa ... Si je zaslužila službo, kajne?« In sledil je bučen aplavz. Ko je omenil službo, je tako zagrmelo, da se je zatresel oder. Od marca ima Tina službo na Finančni upravi RS. Glede Ane je bil še bolj ogorčen: »Štiri leta jo pripravljáš, tudi grdo ravnaš z njo, potem se poškoduje. In se vprašaš, kaj si storil. Zelo mi je bilo hudo za Ano ...« Toda storil je vse, prav vse, kar je bilo v njegovi moči, da jo je usposobil, telesno in predvsem »v glavi«. Dotaknil se je tistih, ki ostajajo v ozadju: »V Urško Žolnir, Lucijo Polavder ter Tino Trstenjak in Ano Velenšek so verjeli predvsem njihovi starši. Hvala jim!« Izrekel pa je nekaj, sprva Urški, za kar mu

je morda žal. »Če Ana osvoji medaljo, grem peš na Brezje.« In se je razvedelo. »Lahko je reči, težje izpolniti,« se zaveda Fabi, ki je na odru izzval salve smeha. »Po dveh Aninih zmagah sem se začel spraševati: »A sem res to rekel? Nato še: »A sem rekel morda s kolegom, z avtom morebiti?« Po Aninem bronu me je Urška pobarala, če se spomnim, kaj sem obljubil. Tri dni sem v olimpijski vasi tuhtal, kako bom izpolnil nalogo ... Pot bom prehodil v treh, štirih etapah.« Nato je zastal in za finale dodal: »Upam, da bom uspel nagovoriti predsednika olimpijskega komiteja Bogdana Gabrovca, da bo pešalil z mano ...« Iskriv Fabi ne more in ne more pozabiti, da je Gabrovec pred dvanajstimi leti, tedaj še v vlogi predsednika Judo zveze Slovenije, napovedal, da se bo v primeru osvojitve judoistične medalje iz Aten vrnil domov peš. Pozneje nam je Fabjan zaupal: »Moram izpolniti obljubo, da

Za Silvo in Borisom so silno naporni dnevi. Stežka sta dočakala svojo Tino.

Solz sreče se ni dalo ustaviti. V ozadju (levo) je Anin oče Sandi.

Urška Žolnir s svojimi varovanci Rokom Drakšičem, Mihaelom Žgankom in Adrianom Gombocem

Ko se zberejo najboljši, so zraven Modrijani.

»Podpis, podpis, prosim!«

se ne bo začela nabirati negativna energija.«

Urška jezna na vse

Vsem petim olimpijcem in še posebej nosilkama odličij ter Fabjanu in Žolnirjevi, ki sta ju trenirala, je čestital celjski župan **Bojan Šrot**: »Marjanu sem rekel, naj mi pove, kdaj bo šel na Brez-

je, da grem zraven. Če bom imel čas ...« Trenerka **Urška Žolnir** ni več olimpijska prvakinja. Tako prikupna še ni bila, a ob tatamijih ima divji pogled. Na koga od fantov je bila najbolj jezna: »Na vse tri enako!« Po smehu in gromkem ploskanju občinstva je nadaljevala: »Po drugi strani smo ponosni na vse tri,

da so se uvrstili na olimpijske igre. Toliko moških naš klub še ni imel na največjem športnem tekmovanju. To je velik korak. Le malo je manjkalo, pa bi si odličje priboril Adrian.« **Mihael Žgank** ni bil videti razočaran: »To so bile moje prve olimpijske igre, prepričan sem, da niso bile zadnje.« Z dodatnim nasto-

pom je zagotovil olimpijsko vizo **Adrianu Gombocu**: »Obljubil sem mu pico, kupil sem mu tri. Po sanjskem začetku nisem šel do konca. Čeprav nisem osvojil medalje, sem z rezultatom zadovoljen.« Malce otožen je bil nekdanji evropski prvak **Rok Drakšič**: »Potrudil sem se po svojih najboljših močeh, a ni

šlo. Najprej dopust, Tokio je daleč.« V Riu sta bila še dva pomembna člana. Polsestri je kot »sparing partnerica« pomagala **Klara Apotekar**: »Ana je spisala komaj verjetno zgodbo.« Trener **Igor Trbovc** se je »do zadnjega« boril s Tino.

DEAN ŠUSTER
Foto: SHERPA

Olimpijcem iz Judo kluba Z'dežele Sankaku Celje sta čestitala tudi predsednik JZS Darko Mušič in direktor Celjskih mesnin Izidor Krivec: »Ponosni smo, da smo pokrovitelji najboljšega judo kluba na svetu. Upam, da bo čez štiri leta tukaj enako veselo.«

Ekipo za progo Lopata-Brezje: z leve Bogdan Gabrovec, Marjan Fabjan in Bojan Šrot

Prva je od dobitnic medalj postala mamica Lucija Polavder. Na sliki s sinčkom Valom Luko.

z'dežele
celjske mesnine

PONOSNI POKROVITELJ JUDO KLUBA Z'DEŽELE SANKAKU & TINE TRSTENJAK.
ZA IZJEMNE DOSEŽKE ČESTITAMO g. MARJANU FABJANU,
TINI TRSTENJAK, ANAMARIJI VELENŠEK IN VSEM JUDOISTOM
NAJBOLJŠEGA JUDO KLUBA NA SVETU .

Jaka Šorn iz Lahovne je na blagoslov pripeljal svojega obnovljenega »steierja«, letnik 1953. Obnavljal ga je štiri leta, saj so deli originalni in zato predstavljajo tudi finančni zalogaj. Za delo na njivi Jaka uporablja drug traktor, ta 63-letni lepoteč je samo za »nedeljske« vožnje. Na fotografiji je skupaj s hčerko Evo in z njenim fantom Gašperjem.

»Dan, ko kmetje pustijo skrbi doma«

Kmečki praznik na Dobrovi

V nedeljo se je na Črepinškovi domačiji na Dobrovi zgodil že 20. tradicionalni kmečki praznik, ki ga organizirata govedorejsko društvo in Kmetijsko-gozdarski zavod Celje.

Dogajanje se je začelo že dopoldne, ko se je sedem tekmovalcev pomerilo v košnji z BCS-kosilnicami. Zmagal je Anton Kuzman, ki je najbolje obvladal kosilnico in se uspešno spopadel tudi z oviro – štorom – na sredini polja, ki so ga morali tekmovalci obkositi, kar je bila tudi letošnja novost tekmovanja, ki je sicer bilo že petič.

Sledil je blagoslov traktorjev, ki ga je opravil župnik Srečko Hren, nato so sledile tradicionalne kmečke igre. Razdeljene so bile v tri kategorije: košenje, grabljenje in zabavna igra na koncu. »Kmečki praznik je dan, ko tudi kmetje pustijo skrbi doma. Se družijo in pogovorijo,« je povedal Mitja Dimec, sodelavec kmetijsko-gozdarskega zavoda in strokovni tajnik govedorejskega društva.

KLARA PODERGAJS
Foto: SHERPA

Iz malega zraste veliko.

Naj »žegen« drži in se nikomur nič ne zgodi!

Večina tekmovalcev v košnji je bila iz mlajše generacije. Dokaz, da mladi še znajo delati.

Preverjanje kos pred začetkom tekmovanja koscev. Kosa mora biti pravilno pritrjena in dobro nabrušena.

Po koscih so na vrsto prišle grabljice, ki so se trudile narediti čim lepšo kopico in čim bolj na čisto pograbit travnik.

»Bog mi daje moč za življenje«

Tako pravi 104-letna sestra Mara

Dobre volje in nasmejana je sestra Mara prejšnji četrtek sprejela goste, ki so ji prišli voščit za častitljiva 104 leta. O njej smo že pisali, vendar je še veliko za povedati, saj redko srečaš človeka, ki je tako poln veselja in življenjskih modrosti kot ona.

Sestra Mara je članica redovne skupnosti Marijinih misijonark v župniji svete Cecilije na Bregu pri Celju. Tja se je pri 99 letih preselila leta 2011. Najprej ji je bilo hudo, saj je prišla v tuje okolje in med neznane ljudi. »Dobro sem se navadila na Celje. Ljudje so dobri in prijazni,« je povedala. Odkar je v Celju, je z drugimi sestrami obiskala mestno središče, se fotografirala s kipom Alme M. Karlin. Uživala je tudi na Starem gradu, na katerega ima pogled tudi iz samostana. Med popotovanjem po Celju in okolici sta se s predstojnico sestro Mojco ustavili tudi na Dobrni, kjer sta zaplavali. Sestra Mara se z nasmehom na obrazu spominja tega posebnega doživljanja. Po zelenem parku in okolici Dobrne se sestre večkrat tudi sprehodijo, saj jim je vseh svež in čistejši zrak.

Tricetr stoletja rodovniškega poklica

A 104 v letu 2016 ni edina visoka številka, ki jo sestra Mara praznuje. Junija je namreč praznovala 75 let redovniškega poklica. Na slovesni maši je sama prebrala berilo in na glas obnovila svoje svete zaobljube, s katerimi je davnega leta 1941 pri 29 letih v italijanskem mestu Grottaferatta posvetila svoje življenje Bogu. »Moj najlepši dogodek v življenju je bil, ko sem bila ob zaobljubah oblečena v belo obleko,« se spominja sestra Mara. Redovniški poklic je izpopolnjevala s pomočjo ubogim. V Italiji je preživela kar 38 let. »Ko sem delala v pralnici v vrtcu, mi je bilo všeč, ko sem videla kopico nasmejanih otrok,« je povedala sestra Mara, ki je dolga leta delala tudi v ku-

»Predvsem zdravja, veselja in vedno takšen lep nasmeh,« je sestri Mari zaželel predsednik KS Pod gradom Vladimir Ljubek.

hinji. Pri 85 letih je odšla v Bosno in Hercegovino in tam pomagala vzpostaviti zatočišče za begunce. S sestrami so razdeljevale pomoč vsem, ki so jo potrebovali. Tako se je s pomočjo ubogim sestra Mara izpopolnjevala v redovniškem poklicu.

Spretni prsti

V letu, od enega rojstnega dneva do drugega, sestra

Mara prizadevno kvačka prtičke, ki jih po zahvalni maši tudi prodajo. Letos jih je izdelala približno trideset. Zbran denar bo podarila za obnovo cerkve sv. Cecilije na Bregu, ki naj bi bila končana do praznika zavetnice, 22. novembra. »Sestra Mara kvačka z izredno natančnostjo. Če vidi napako, prtiček razdre in začne od začetka,« je povedala predstojnica sestra Mojca.

Sestra Mara združuje

Nad spretnostjo in dobro voljo sestre Mare so bili navdušeni tudi obiskovalci, ki so ji prišli voščit. Predsednik KS Pod gradom Vladimir Ljubek pravi, da sta krajevna skupnost in župnija tesno povezani in dobro sodelujeta. Lani je sestri Mari obljubil, da ji bo uresničil željo izpred dvajsetih let, in sicer polet z balonom. Vendar je Mara ob ponovnem vprašanju, če si še vedno želi videti celjske strehe, odločno odgovorila, da ne, saj je očitno ta želja izzvenela. Zamenjale so jo druge, ki se bolj držijo tal. Voščili sta ji tudi predstavnici župnijske karitas in krajevne organizacije Rdečega križa. Z obiskom je sestra Maro počastil tudi župan Mestne občine Celje Bojan Šrot. Sestra Mara je polna življenjske modrosti. Vsem fantom in dekletom, ki se še odločajo za duhovniški in redovniški poklic, pa sporoča: »Zaupajte Bogu. Če čutite v sebi, da je ta poklic za vas, temu sledite, saj boste tako tudi srečni.«

KLARA PODERGAJS
Foto: SHERPA

Tudi župan Mestne občine Celje Bojan Šrot je z nasmehom stisnil roko verjetno najstarejši Celjanki.

Sestra Mara v kapelici, kjer vsak dan moli.

Letos je sestra Mara nazdravljala tudi 75 letom redovniškega življenja.

Skvačkani prtički sestre Mare na razstavi. Ob njih stoji Marina sosestra Marija iz Avstrije. Letos jih je naredila približno trideset. Po zahvalni maši so jih prodali in zbran denar bo sestra Mara dala za obnovo župnijske cerkve sv. Cecilije.

Bližnjo okolico jezera obdaja neokrnjena narava. V tamkajšnjem ptičjem rezervatu domuje približno 130 različnih vrst ptic.

Užitek ob ravnih njivah

Naravni kotiček za pobeg, sladkanje ali klepet – Ramna plaža ob Slivniškem jezeru

Blizu kraja Gorica pri Slivnici, iz smeri Šentjurja proti Kozjemu, leži umetno Slivniško jezero, ki mu nekateri rečejo kar kozjansko morje. Na njegovih brežinah že ves čas domujejo ribiči. V zadnjih letih življenje ob jezeru barvata še kultura in sladka kulinarika.

Slivniško jezero je začelo novo poglavje pisati leta 2011, ko je dolgoletni turistični delavec **Dušan Polenšek** po upoko-jitvi iskal nove življenjske izzive. Ker je bil ves čas prepričan, da je Slivniško jezero biser šentjurske občine, ki ga nobena občinska politika ne zna izkoristiti za razvoj turizma, je bil odločen, da bo stvari sam premaknil z mrtve točke. Leta 2011 je ob umetnem jezeru, ki so ga do takrat uporabljali večinoma ribiči, kupil parcelo in začel snovati projekt gostinske ponudbe. »Sprva je bilo kar nekaj težav, a smo z lokalnim vodstvom hitro našli skupen jezik in tako se je začel ponoven turističen razvoj,« pove **Luka**, Dušanov sin, ki danes vodi izjemno priljubljen lokal Ramna plaža. »Na območju jezera so bile nekoč ravne njive, ki so jim ljudje v narečju rekli »ramne njive,« razlaga Luka o imenu, ki so ga nadedli sprva manjšemu premičnemu objektu za strežbo pijač.

Domačnost in pestra ponudba

Danes na tem mestu stoji prijetna lese-na hiša, ki obiskovalca takoj navdahne z domačnostjo. »Verjetno tudi zato, ker smo večino stvari naredili sami,« pove mlad vodja. Ker je izvrsten glasbenik, ki se je glasbi zapisal že kot majhen fant, ne čudi, da je z očetom gostinski program vsako leto nadgrajeval z najrazličnejšimi glasbenimi dogodki. Najodmevnejša sta za zdaj džez in rok festival. »Odpri smo za vse glasbene zvrsti in nasploh za vse oblike kulturnega izražanja. Pri nas tako dobijo

Luka Polenšek bo konec leta dopolnil trideset let. S pomočjo očeta uspešno vodi lokal, ki je v zadnjih letih postal priljubljena izletniška točka med domačini, vedno bolj pa je Ramna plaža znana tudi pri tujih gostih. Za ponudbo skrbi sam, pri odločitvah, kaj ponuditi gostom, pa mu pomaga vsa družina.

lokalni kulturniki možnost predstaviti svoje delo, hkrati damo domačim obiskovalcem možnost, da v živo slišijo glasbene skupine ali si ogledajo gledališke igre, ki si jih drugače morda ne bi,« pove Luka o pestrosti dogajanja.

V zadnjih letih je Ramna plaža postala izjemno priljubljena točka med domačini, predvsem pa je Luka vesel vedno večjega obiska tujih gostov. »Nekateri potujejo po Sloveniji in jih pot povsem slučajno zanese k nam, spet drugi vidijo kakšen oglas,« razlaga vodja lokala, ki je vesel tudi vedno pogostejšega obiska gostov okoliških zdravilišč. Ker želi gostom vselej ponuditi kaj novega, že razmišlja o izboljšavah in širitvi ponudbe, morda bo v bližini kdaj v prihodnosti tudi postaja za avtodome.

Sladko povezovanje

Turistični delavci vedo, da je treba gosta vselej razvajati. In redki so tisti, ki jim ne prija kakšna sladka razvada, ki je obenem tudi paša za oči. Prav tako turistični delavci vedo, da se je za uspeh treba povezovati. Luka ima v svojem očetu, ki je idejni vodja tega projekta, odločnega učitelja in mentorja. Nenazadnje Dušan Polenšek od leta 2012 vodi tudi Turistično društvo Gorica pri Slivnici. Tako se je Luka pred časom povezal s Šentjurčanko, ki izdeluje slaščice in domač sladoled. Ramnine sladkosti so že postale pravi hit in ni jih malo, ki se do Slivniškega jezera pripeljejo zgolj na kepico sladoleda. »Okusi niso povsem navadni, so nekoliko drugačni. Doma se veliko pogovarjamo, kaj ponuditi gostom, da se jih bo dotaknilo. Ideje predstavimo Alenki Pisanec, ki za nas pripravlja slaščice, ona pa te ideje prenese v prakso. Ponujamo tisto, kar nam je všeč,« pravi Luka.

LEA KOMERIČKI, foto: SHERPA, GrupA, Ramna plaža

Dušan Polenšek je tisti, ki je zadolžen za žar.

Domač sladoled in vsak dan sveže torte so razlog več za postanek.

Če so zadovoljni otroci, so zadovoljni tudi starši. Na Ramni plaži so prisluhnili potrebam gostov in uredili prijetno igrišče za otroke.

Možnost bogatega ulova somov, skuš, krapov in smučev je razlog, da se ribiči radi vračajo.

Aygo

na obisku ...

Aygo je za en dan postal gasilec

Malček se je med velikani dobro znašel

Že nekaj mesecev je naš aygo želel na obisk k celjskim poklicnim gasilcem. Čisto resno. Kadarkoli smo se z njim vozili mimo njihovega gasilskega doma, je skoraj sam zavil tja. Med drugim so ga pregledali že zdravniki in policisti, torej so manjkali samo še gasilci. Zato smo mu željo izpolnili. Ko bi bralci le lahko videli to veselje!

Pravzaprav je bilo veselje obojestransko. Gasilci so ga

sprejeli, kot da je aygo njihovo službeno vozilo. Direktor PGE Celje **Janko Požežnik** se ni mogel upreti želji, da bi sedel vanj. »To je fantastično vozilo. Majhno, a prostorno in tehnično dovršeno. Z njim se lahko zapelješ kamorkoli, primerno je tudi za mestno vožnjo,« je bil navdušen.

Bi aygo lahko bil gasilsko vozilo?

Javnost zelo dobro ve, da

celjski poklicni gasilci dajo zelo veliko na sodobno opremljena službena gasilska vozila, ker želijo dvigniti raven posredovanja ob nesrečah in dogodkih, v katerih pomagajo. V zadnjem letu so nabavili gasilsko vozilo za svojo potapljaško ekipo in pred dnevi celo petsto tisoč evrov vredno gasilsko vozilo za vse vrste posredovanj.

»Od devetnajstih vozil imamo deset mercedesov, ne zaradi znamke, ampak zaradi funkcionalnosti, dobrih motorjev, zdržljivega podvozja in lažjega dostopa na težke terene. Potrebujemo močna, robustna, a hkrati okretna vozila, ki morajo imeti dovolj prostora za vso opremo, ki jo pri delu potrebujemo,« je še dodal Požežnik. In glej, takrat je aygo nekoliko ljubosumno zastrigel s smerniki. »No, tudi v ayga bi šlo nekaj gasilske opreme in bi lahko z njim posredovali v manjših primerih,« je tuhtal Požežnik. »Zagotovo pa bi z njim lažje prišli na kraj nesreče v marsikatero ulico,« je še dodal z nasmehom.

Čprav je prvi mož celjskih poklicnih gasilcev navajen nekoliko večjih vozil, je

Požežnik je takoj preveril obseg avtomobila in kakšna je možnost njegovega gašenja v primeru, če bi zagorelo.

bil ob vožnji našega malčka resnično prijetno presenečen. »Pomembno je, da je avto varen in da se voznik v njem tudi tako počuti ter da se lahko z njim v določeni prometni situaciji odzove dovolj hitro in previdno. Vse to aygo ima,« je sklenil in glede na svojo profesionalnost dodal, da priporoča za varno vožnjo in udeležbo v prometu v vozilu tudi gasilni aparat. »Velikokrat se je v praksi izkazalo, da z gasilnikom, četudi je manjši, a zmogljiv, pravočasno preprečimo požar, ki bi lahko povzročil veliko škodo tudi na avtomobilu.«

Ko je prišel čas odhoda iz poklicne enote, aygu ni bilo vseeno. Je bil

»Fantastično!« Kratek in jasan komentar direktorja Poklicne gasilske enote Celje Janka Požežnika. Mu pristaja tale avto, a ne?

To je bil trenutek, ko smo ostali brez sape, saj smo se z bali za ayga, čeprav mu ni bilo hudega. Simpatični fantje iz PGE Celje so ga takole strokovno prijeli in ga pretipali. »Lahko ga tudi odnesemo, če želite,« so dejali. »Neeeeee,« smo jih prosili. Čeprav bi mali modrec najraje res ostal kar tam.

pa ponosen, da je bil tam in da je spoznal službene kolege. »Mislim, da bo novi lastnik ayga tako ponosen nanj, kot smo mi v poklicni gasilski enoti ponosni na svoj poklic in poslanstvo. Naj ga lastnik dobro varuje in obratno,« je še zaželel Požežnik. In aygu pomahal v slovo. SIMONA ŠOLINIČ
Foto: SHERPA

NAGRADNA IGRA

Naroči in odpelji!

novi tednik

Zakaj Novi tednik?

- najbolj verodostojne informacije o dogajanju v regiji
- poglobljene teme
- odlični intervjuji
- nepozabne reportaže

Ker je prvi v regiji!

Sodelujte v nagradni igri Novega tednika in Radia Celje in postanite novi lastnik osebnega avtomobila Toyota Aygo. Avto vam bomo podarili v trajno last! Izpolnite kupon in nam ga pošljite najkasneje do 10. 9. 2016!

Ime in priimek:

Naslov:

Telefon:

E-pošta:

V nagradni igri lahko sodelujejo naročniki Novega tednika. Pravila za sodelovanje v nagradni igri so objavljena na spletni strani www.nt-rc.si.

☐ sem naročnik Novega tednika

☐ naročam Novi tednik do preklica

Žrebanje bo 17. 9. 2016

Kupon pošljite na: Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje

Po mir in svežino v Mozirski gaj

V Mozirskem gaju nikogar ne podijo z zelenic. Še več, Božo Plesec pravi, da so namenjene prav temu, da lahko hodimo po njih: »Angleži pravijo, če je trava dobra, lahko tudi hodiš po njej. Če je slaba, res ne moreš.«

Največ obiskovalcev med tujci je Rusov, Nizozemcev in Belgijcev.

Cvetje in etnografska razstava na obrežju Savinje vabijo tudi poleti

Če iščete kotichek, kjer se boste lahko v teh vročih poletnih dneh naužili lepote rož, spoznali kanček življenja prednikov, lenarili na lepi zelenici ali se zgolj predali miru ob žuborenju vode in ptičjem petju, je Mozirski gaj kot nalašč za vas.

Letošnja pomlad temu koščku raja v Mozirju ni bila naklonjena, pravi Božo Plesec iz ekološko-hortikulturenega društva, ki upravlja z Mozirskim gajem. Obisk med prvomajskimi prazniki sta povsem oklestila najprej dež in za njim še dolgotrajno deževje. Zato so pa v teh dneh v Mozirskem gaju veseli vseh obiskovalcev. Večina jih je tujcev. Ti so nastanjeni v Zgornji in Spodnji Savinjski dolini, nekaj jih pride na podlagi sodelovanja s turističnimi agencijami.

MRL
Foto: GrupA

Letos so ob svetovnem dnevu joge v Mozirskem gaju gostili jogiste iz cele Evrope.

Arhitektura celotnega parka je zasnovana tako, da omogoča dostop z otroškimi in invalidskimi vozički.

Na sedmih hektarjih urejene površine je na ogled veliko etnografskih stavb in prikazov, kakšno je bilo življenje naših prednikov na tem ozemlju.

Številni pari izberejo Mozirski gaj za kraj, kjer dahnejo usodni »da«.

Za vzdrževanje stavb in lepega okolja je treba veliko truda.

Uživanje v tišini narave, umirjanje telesa in duha ...

Z razglednega stolpa si lahko iz ptičje perspektive ogledate, kako so razporejene zasaditve. Zadnji dve leti lahko z višine občudujete tudi značilne mandale.

Trg Leicester – območje gledališč. Na sporedu je Harry Potter.

Še ena s sejma v Camden Townu

Temza

Ponudba kruha na Portobello Marketu

Iz Camden Towna: Welcome!

Razprodaja

V Londonu najdete trgovine in restavracije s ponudbo iz celega sveta.

Če imate čas: le dve uri iz Londona stoji Salisbury, katedrala, kopijo Magne Carte v Angliji (od štirih obstoječih).

London – kot nadvs

Stojim pred zemljevidom najstarejše podzemne železnice na svetu in se skušam odločiti, kam naj grem. Avtomat pred mano ne sprejema bankovcev, kioskom tam zadaj pa je prepovedano menjati bankovce v drobiž. Indijski uslužbenec podzemne me od daleč vidi, kako kažem na avtomat, priklama in dvigne palec, češ da razume, in odide stran. Rasheed izbere prav ta trenutek, da me pokliče in preveri, kje sem, pri čemer razmišljam, če se sploh smem javiti, ker ne vem, koliko denarja še imam na mobli računu. In odtočiti bi moral prav v tem trenutku, a seveda nimam pojma, kje je strnišče. Postaja Victoria, vsi dirjajo okoli mene. Če sem v Nanningu na južnem Kitajskem kot Spidi Gonzales v primerjavi s počasnostjo tamkajšnjih ljudi, sem tukaj v primerjavi z Londončani kot najpočasnejši prebivalec v zgodovini Nanninga. Arrghhhh!

A če se spomnim še za nazaj, je London vedno najprej name vplival takole – kaos.

Naj grem po vrsti. Rasheed je iz Nigerije in živi v Londonu že dvajset let; njegov naglas premore le malo pojoče afrikanščine. Čakal me je, ker sva se povezala na Airbnb, internetni strani, preko katere lahko posamezniki oddajajo svoje sobe. Ne vem, če so vsi gostitelji na Airbnb tako skrbni, toda Rasheed je tudi kasneje dnevno preverjal, če sem v redu. Lahko pa tudi, da sem tisti prvi dan izgledal tako izrazito zmeden, da je čutil, da me ne more kar zapustiti. Ko sva se z Rasheedom končno srečala, ko mi je dal ključ, ko sem kupil kartico Oyster in ko sem se odpravil na avtobus v njegovo stanovanje ..., je govoril: »Blizu je, ne skrbi« ... Ob tem sem

pravzaprav postajal vedno bolj zaskrbljen in utrujen. »Blizu?« Peljem se pol ure in menda bi moral zamenjati še en avtobus. Zaznal naj bi Barclay's banko na desni kot znak za izstopanje. Omenjena banka se srednjeveško senči v vsaki drugi ulici! V redu, bom pač izstopil tu, kjerkoli že je. Kockanje na potovanjih je moje srednje ime.

O številu semaforjev

Med selilci nepremičnin je možakar z golo glavo, ki je morda začutil bratskost z mojo pobrito glavo. Nasmeje se, ko ga vprašam po navodilih za ulico, v kateri živi Rasheed. Začne razlagati: dva, pet, osem semaforjev ... Jaz zijam kot bivol, ki ga želijo molsti. Kdo si bo to zapomnil? Kolega ga prekine: »Ne, saj lahko gre tudi tam naokoli, je lažje, tam je semaforjev le, čakaj, ena, tri, pet ...« Začneta razpravljati o številu semaforjev. Potem se spet v smehu ustavita. »Čakaj, pa on lahko gre le tu nazaj, samo naravnost mora hoditi ...« »Da, pozabi na semaforje,« se strinjata. Bilo je eno najbolj smešnih in najmanj pomembnih napotkov za najdenje nečesa, kar sem jih kdaj slišal (če ne štejem zadnjega dela). Še zdaj nisem prepričan, če se nista norčevala iz mene.

Pravilo številka ena: Angleži niso le prijazni. Pravzaprav niso zares prijazni, malce so prijateljsko zlobni. Še pomembneje: interaktivni so. Hočejo biti del stvari, del sveta, del zgodbe. Vmešati se hočejo, slišati in videti odzive. To velja za povsod razen morda za pube, kjer lahko na začetku dobiš občutek, da si stopil v nekogaršnji dom in si si pozabil otreči čevlje na predpražniku.

Kakorkoli, Rasheedovo stanovanje sem nazadnje našel brez večjih težav. Soba je bila majh-

na, a čudovita. Zasebnost. In presenečenje: to je ne. Na balkonih so afriške z odmeva soul petje. Iz av jih vozijo zlato okrašeni glasba. In tako naprej.

Rasheed pravi, da ljubim in ker je – svoje besede p – London kot izredno vi strinjam se. Če je moj z kot da me kaos Londona čen vtis. Ljubim ga. Po p dan – sem dojel osnovna

Koristne podro

Preberite si pravila A donu v lepi sobi spal mogoče je še ceneje. (h

Brez Oyster Card v I živeli. Denarja pri pre denar je treba naložiti v Urbana), razlika je v treh voznjah na dan v (Vsaka cona in prevoz Kartico lahko, ko odha te in vrnilo vam bodo c neumni, vrnite jo. Velik Londonu je, da Transpo ga last je Oyster, trenut 223 milijonih funtov, z njih karticah.

Sobotna gneča na Portobello Marketu

Ulični perfomans je izredno živ.

se vibracijska glasba

post je bila zagotovljena. ke vrste afriška soseska. astave. Iz bližnje cerkve tomobilov brez streh, ki rtemnopolti, se sliši rap

London, ker ljubi glasbo ostavljam v njegova usta bracijska glasba. Res je, apis na začetku zvenel, ubija, sem ustvaril napa-rvem šoku – že naslednji pravila in začel uživati v

bnosti:

irbnb. Sam sem v Lon-za 30 evrov na noč, a tps://www.airbnb.co) Londonu ne boste pre-vozihi ne uporabljajo, na kartico (nekako kot m, da se tam po recimo con 1 vozite zastoni. z imata svoja pravila.) jate iz Londona, vrne-denar zanjo. Ne bodite ka pravkaršnja novica v ort For London, katere-no temelji na približno apuščenih na nevnrje-

izzivu, ki mi ga je nudilo mesto. V resnici kaos in multikulturnost Londona le malokaj opiše bolje kot sejmišče.

Sejma Portobello in Camden

Številka ena. Portobello je na Notting Hillu, tam, kjer je Julia Roberts priznala svojo neumrljivo superzvezdniško ljubezen Hughu Grantu. »Le navadno dekle sem, ki si želi slišati, da jo imaš rad.« Navajam iz spomina. In moram pripomniti: oprosti, Julia. Nisi navadno dekle. Ne govori neumnosti.

Vsako soboto dopoldne se na Notting Hillu odpre velika tržnica, raztegnjena čez več ulic. Tržnice so odprte vsak dan, a sobote so poglavitna stvar. Prodaja se vse, kar si lahko predstavljate, a poudarek je na starinah. Portobello Market je star sto petdeset let.

Številka dve. Prodajalni cirkus Camden Towna. Tu je doma alter scena. Tu so doma umetniki. Iz sten hiš izstopajo figure gigantskih prodajanih artiklov. Del sejma je v nekdanjih konjskih hlevih. Tja lahko pridete kupovat karkoli – a verjetno boste zelo navdušeni nad umetniškimi spominki in oblekami.

Najdete in srečate vse. Črne burke in obritoglavce. Šestdesetletni istospolno usmerjeni se sprehajajo z roko v roki. Dedek z meter dolgimi dredri. Babica z vijolično-zelenimi lasmi. Debeluške z minikami in raztrganimi mrežnatimi nogavicami ter dekolteji do pol prsi. Štiridesetletni panker s črnimi hlačami do pol zadnjice kliče mamo, da ji je vendar povedal, da ga ne bo na večerjo. Popirsani tetoviranci poljubljajo dame, ki si sicer očitno delijo jezdne konje z vojvodami.

Resnične barve

Takšen bi svet moral biti. Tu ne le da ljudje lahko živijo v skladu s svojim življenjskim stilom, ampak to očitno počnejo že precejšen del življenja.

In to ni vse. Noben prostor na svetu nima toliko lokacij, ki ponosno kričijo nate: »Pridi, sedi (in zapravljaj).« Podružnične pekarnice se mešajo s prečudovitimi starinskimi lokali. Pubi v starem londonskem stilu (s sarkastičnimi zapisi o zgodovini) nudijo neopisljivo zbirko piva (ale ali cider?). Restavracije dežel, za katere sem pozabil, da obstajajo – perzijske, libanonske (z obveznim kajenjem šiš zunaj), turške, indijske, pakistanske, španske ...

Kar hočem povedati, je: London zame predstavlja pravljico sobivanja. Povsem očitno slabe korenine te pravljice prav zdaj rijejo na plano in pretijo, da bodo uničile verjetno eno najboljših epoh, ki so jo doživele ravno naše generacije. Na žalost predvsem zahodnjakov; toda na srečo, ne le nas. Nikakor ne le nas.

London kaže barve v ljudeh. London pokaže, kako si v resnici majhen – toda obenem ti daje možnost, da pokažeš, kdo si. True Colors, bi rekla Cindy Lauper.

Mestu vladajo te veličastne zgodovinske stavbe – ponos nad preteklostjo – večinoma postavljene po požaru tristo let nazaj, in nove kristalne super zgradbe, ki so videti kot nekaj, kar je prišlo iz filma Michela Baya. Da, to mesto je »transformer«. V več pomenih besede.

PETER ZUPANC

Raznolikost na londonskih ulicah

In če imate še malo več časa: štirideset minut od Salisburyja je prazgodovinski Stonehenge.

ala z največjim stolpom v Angliji in med drugim najboljšo

Harrods. Samo še ena velika stavba v Londonu. Kupovanje nas združuje.

Šiš vseh barv in velikosti

ZGODBE IZ DOMOZNANSKE KAMRE

www.kamra.si

Rubriko pripravlja
Osrednja knjižnica Celje

Sedem desetletij s celjskimi Žabami ... (5)

Pod Kapusovo in Goršičevo taktirko, 1977–1991

Za Edvardom Goršičem, ki je orkester vodil od ponovne oživitve leta 1971, je taktirko leta 1977 prevzel Franc Kapus in Žabe vodil do leta 1984. V času njegovega vodenja orkestra so se še bolj uveljavili že tradicionalni »žabji« plesi in postali nepogrešljiv del družabnega življenja v Celju.

Orkester je igral tudi na drugih pomembnih prireditvah – na 30-letnici roketnega kluba leta 1977, na maturantskih plesih, zaključku Trimiger in leta 1977 na 30-letnici ŽPD Franceta Prešerna. Orkester je največkrat nastopil v celjskem Narodnem domu, gostoval v Portorožu, Novi Gorici, Velenju, Radencih, v ljubljanskem hotelu Slon ... Leta

1980 so se Žabe prvič podale na daljšo pot v Novi Sad, kjer so 24. septembra nastopile kot edini amaterski big band v tedanji Jugoslaviji na festivalu »Dani džeza«. Leta 1981 so igrale v Ljubljani na plesu Zelena noč Olimpije, v Žireh na reviji amaterskih plesnih orkestrrov, proslavile 35-letnico delovanja in ob tem izdale jubilejno publikacijo.

Leta 1984 je celjski big band ponovno prevzel Edvard Goršič in ga vodil do osamosvojitve Slovenije leta 1991. Skupaj je imel tako pri Žabah štirinajst let delovne dobe, kar je absolutni rekord med dirigenti orkestra.

Edvard Goršič je na plesih, poleg tega da je vodil orkester, poskrbel tudi za dobro voljo v dvorani. Izza dirigentskega pulsta je zbijal šale, vodil družabne igre med plesi in med premori ter tudi s sodelovanjem vseh prisotnih plesalcev ustvaril takšno prešerno vzdušje, da se ob koncu plesne prireditve nikomur ni mudilo domov. Običajno je takrat Goršič začel na klavirju sam kot pianist preigravati razne melodije, ob tem se mu je večkrat pridružil kdo od kolegov s trobento in zabava se je nadaljevala.

Leta 1986 je orkester ob 40-letnici nastopil v televizijski oddaji TV-kavarna, ki so jo posneli v ljubljanskem Nebotičniku. V tem obdobju so Žabe začele sodelovati na skupnih koncertih s Celjskim godalnim orkestrom in Celjskim pevskim

Edvard Goršič (1937–2002) - Pri orkestru je sodeloval že od 1955 in mu dirigiral v letih od 1971–1977 ter v obdobju 1984–1991.

društvom, igrale so na tradicionalnih novoletnih koncertih, ki so se s takratnimi družbenimi

spremembami preimenovali v božične koncerte, in Žabjih plesih ter v mnogih krajih po Sloveniji. V letu 1989 so se Žabe prvič v zgodovini odpravile v tujino in nastopile v celjskem partnerskem mestu Grevenbroich v Nemčiji. V letu 1990, ko so gostovale v prostorih Gimnazije Celje – Center, je Žabe doletela druga poplava v njihovi zgodovini. Urednik publikacije ob 50-letnici Drago Medved je v poročilu o tem dogodku zapisal: »Kakšna ironija! Žabe sovražijo vodo!« Nastala je neprecenljiva škoda. Uničen je bil ves arhiv (samo

kompletnih aranžmajev je bilo več kot petsto) in poškodovani so bili instrumenti in ozvočenje. Orkestru je ob poplavi priskočil na pomoč Jože Privšek, ki je dovolil uporabo svojih aranžmajev.

Se nadaljuje.

SREČKO MAČEK

Viri:

35 let Celjskega plesnega orkestra Žabe, 1981; 45 let Zabavnega orkestra Žabe, 1991; 50 let Celjskega plesnega orkestra Žabe, 1996; 55-letnica Celjskega plesnega orkestra Žabe, 2001; 60 let Celjskega plesnega orkestra Žabe, 2006

Leta 1990 je na Gimnaziji Celje – Center, ki je takrat orkestru omogočala prostore za delovanje, Žabe doletela druga poplava v njihovi zgodovini.

Zabavni orkester Žabe in dirigent Franc Kapus, 1980.

Popravek

V drugem nadaljevanju podlistka Sedem desetletij s celjskimi Žabami je bila v 30. št. na str. 43 (28. 7. 2016) pri predstavitvi Noberta Drugoviča, mlajšega, enega izmed ustanovnih članov orkestra Žabe, navedena napačna letnica smrti. Pravilno: Nobert Drugovič – Puba (1931-2000). Za napako se iskreno opravičujemo.

Safiya Hussaini Tungar Tudu in Raffaele Masto: Jaz, Safiya

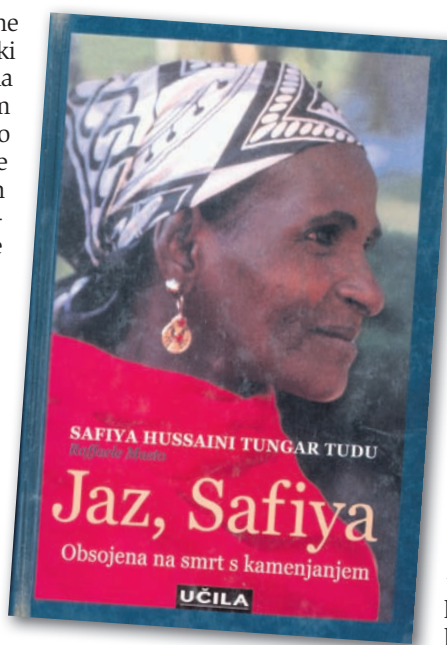
Obsojena na smrt s kamenjanjem

Knjiga je povzetek resnične zgodbe ženske iz nigerijske pokrajine, v kateri vlada islamski fundamentalizem. Njeno zgodbo, ko je bila zaradi izvenzakonskega razmerja obsojena na smrt s kamenjanjem, je leta 2001 spremljal domala ves zahodni svet. Safiya verjetno danes ne bi več živel, če takrat njene zgodbe ne bi posnel nigerijski novinar za BBC. Gre za pripoved, pisano v prvi osebi, pri zapisovanju je mladi ženski pomagal Raffaele Masto, italijanski novinar.

Safiya, ki pomeni »mirna, spokojna, čista«, se je rodila v Sokotu, eni od muslimanskih zveznih držav na severu Nigerije na robu Sahela. Bila je ena od štirih otrok očeta, ki je bil

vaški brivec in učitelj lokalne islamske šole, in mame, ki je znala biti dobra, pravična in muslimanskim načelom zvesta ženska. Safiya je do trinajstega leta, ko se je poročila z veliko starejšim moškim, hodila tudi v islamsko šolo. Poročila se je z moškim, ki je razumel, da je pri svojih rosnih letih pravzaprav še otrok, zato tudi ni takoj zahteval potomcev. Kasneje mu je rodila štiri otroke. Zanje je skrbela sama, saj je on z drugimi moškimi iz vasi hodil delat v južne pokrajine države in ji je od tam pošiljal denar za življenje.

Ko sta zaradi noric umrla dva otroka in ko

mož ni več zaslužil toliko kot prej, so se razmere zanj spreminile. Denar za preživetje si je sposojala tudi od svojih staršev. Ko je obiskala družino svojega moža, da bi jo prosila za dovoljenje, ali sme na vrnitev moža počakati v hiši svojih staršev, so jo moževi starši v imenu njenega moža odslovili. Obe preživeli hčeri sta ostali pri njegovi družini. Kasneje se je morala v skladu s pravili tamkajšnje vere še nekajkrat poročiti, vsakč je bila odslovljena. Med temi zakoni so bili tudi takšni, kjer se je primožila kot tretja žena.

Ko je bila ponovno odslovljena, se je zanj začel zanimati moški iz sosednje vasi, ki ji je obljubljal, da jo bo omožil. Zato je sčasoma popustila njegovemu dvorjenju. Kljub temu da ga je v njegovi hiši večkrat obiskala, ta moški ni držal svoje obljube in njenega očeta ni zaprosil za njeno roko. Niti takrat, ko mu je povedala, da je zanosila. Še več, napotil jo je, naj opravi splav, kar je bilo za Safiyo nesprejemljivo. V tamkajšnjih razmerah namreč ni nujno, da bi ta poseg, ki ga ne opravljajo zdravniki, sploh preživel.

Da je noseča, je opazil Safiyin brat, ki je postal privrženec islamskega fundamentalizma. Ovadil jo je oblastem, te pa so jo obsodile na smrt s kamenjanjem. Moški, ki jo je zapeljal, je na sodišču sicer sprva priznal, da sta imela razmerje, a je kasneje to priznanje preklcal. Ko je bila obsodba znana, je Safiya z majhno deklico, ki se je medtem že

rodila, pobegnila v Savano. Po treh dneh na begu je spoznala, da ne bo preživela nobena od njiju, če se ne bo vrnila domov. K vrnitvi v očetovo hišo jo je nagovoril tudi stric. Celotna razširjena družina ji je ponudila finančno pomoč, da je lahko najela odvetnika. Ta jo je tudi prepričal, da je sodelovala v intervjuju za BBC, ki je predstavljal prelomen zanj. Po objavi tega so se namreč za zgodbo začele zanimati tudi druge evropske in ameriške medijske hiše. Nedvomno je bil prav medijski pritisk tisti, ki je prepričal sodnike v Sokotu, da so Safiyo opustili.

Zgodba o Safiyi ni zgolj literarni bonbonček, ki ga prebereš tako rekoč na mah, ampak je tudi zgodba o tem, kako se politična kopja dveh vej ene religije lomijo na plečih navadnega človeka. In je prepričljiv vpogled v življenje v svetu, ki se nam z rekami beguncev vedno bolj približuje.

MRL

ALBUM S CELJSKEGA

Žalski šolarji v času obiranja hmelja leta 1954

V času, ko na savinjskih hmeljiščih še ni bilo obiralnih strojev, smo morali zadnje tedne poletja hmeljne kobilice smukati tudi tamkajšnji osnovnošolci. Za štirinajstdnevno tudi zelo naporno delo nismo prejeli nikakršnega plačila.

Fotografija je nastala v fotografski delavnici v okviru fotokrožka v žalski osnovni šoli, kjer sem se že kot osemletnik veliko naučil o fotografiranju.

Prispeval: Valentin Steblovnik (Celje)

Rubriko pripravlja: Domoznanski oddelek Osrednje knjižnice Celje

info: 03-426-17-36 (Srečko Maček). **Medijski pokrovitelj:** Novi tednik

Vir: www.kamra.si, Album Slovenije – osebni spomini 20. st.

Koral na Dunaju

Na povabilo slovenske skupnosti na Dunaju, kjer delujejo tudi Jera Petriček Hrastnik, Iztok in Krištof Hrastnik, smo se člani Mešanega pevskega zbora Koral konec maja odpeljali proti glavnemu mestu sosednje dežele.

Pri slovesni sv. maši, ki jo je daroval slovenski duhovnik Matija Tratnjek, smo ob praznovanju župnijskega praznika srca Jezusovega prepevali s člani njihovega zbora. Spremljal nas je orkester pod dirigentsko palico Jere Petriček Hrastnik, ki je napisala tudi vse priredbe in izvedla korepeticije s »koralčani«¹ že

pred gostovanjem. Orkester sestavljajo slovenski glasbeniki, ki delujejo ali študirajo na Dunaju. Tako sta daritev sv. maše res obogatila prelepa inštrumentalna glasba in ubrano petje v akustični cerkvi. Po slovesnosti smo se zbrali na skupnem kosilu na vrtu, ki je omamno dišal po cvetočih vrtnicah. Poklepitali smo, uživali v lepem vremenu in zapeli še nekaj pesmi z našega repertoarja, ki ga skrbno izbira naša zborovodkinja Lara Hrastnik. Zaslišal se je tudi glas harmonike, ki se ji je pridružil Iztok s kontrabasom.

Ob slovesu smo si obljubili, da se bomo kmalu spet rnili,

saj nam je v družbi prijaznih in gostoljubnih Slovencev, ki živijo, delajo ali študirajo na Dunaju, vedno lepo. V tem prestižnem mestu ohranjajo slovensko srčno kulturo, ki je velika dragocenost in dar vsakega človeka. To še posebej cenimo, ko prebivamo v tujini.

»Koralčani«¹ smo si popoldne ogledali še Schönbrunn, ki nas je očaral z razcvetelimi vrtnicami in mnogimi gredicami, ozaljšanimi s cvetjem. Prijeten vetrič je hladil vroč dan in nas spremljal, ko smo se sprehajali od ene do druge palače. Prostor je tako mogočen in prostran, da kar kliče po glasbi. Tudi pevci smo pogumno zapeli ob spomenikih in vodomelih. Poslušalcev in snemalcev s sodobnimi napravami ni manjkalo, prav tako ne obču-

dovalcev in navdušenih aplavzov. Predstavljali smo si, kako mora biti v tem parku lepo, ko zadoni koncert v izvedbi Dunajskih filharmonikov.

Razpoloženje je bilo tudi ravno pravo, da smo se podali v preteklost in si v domišljiji naslikali, kako je teklo življenje v tem velikem vrtu in v palači pred stoletji – gospe v lepih oblekah, s pahljačami, vožnja s kočijami, plesi, romantični sprehodi. Zagotovo so takrat uživali to lepoto le redki, danes pa se na tem mestu sprehajajo množice obiskovalcev in občudovalcev.

Pozno popoldne smo se odpravili nazaj domov z željo, da še kdaj poramemo v ta lep kraj in si ogledamo še kakšno znamenitost, ki jih je v tem mestu res veliko.

MAGDALENA HRASTNIK

Svetovni čipkarski kongres

Letošnja gostiteljica svetovnega čipkarskega kongresa je bila Ljubljana. V četrtek, 23. junija, na kresni večer, je bil na mestnih ulicah v okviru kongresa organiziran dogodek Čipka na ulici.

Zbrale smo se klekljarice iz cele Slovenije, in sicer pri Mesarskem mostu, ter v sprevodu odšle na mesto prireditve na Prešernov trg in v Stritarjevo ulico. Sprevod so spremljali godba na pihala Godbenega društva rudarjev Idrija in mažoretke iz društva Trg Sevnica.

Z našega območja smo se prireditve udeležile klekljarice iz Laškega, Celja, Šentjurja, Rimskih Toplic, Radeč, Sevnice, Hrastnika, Trbovelj, Zagorja in Litije. Izdelovale smo različne vrste klekljanih in šivanih čipk.

Dogodek so si ogledali naključni obiskovalci in številni predstavniki ter predstavnice čipkarskega kongresa iz držav celega sveta.

V tem času potekajo številne prireditve in razstave po vsej Slovenji. Pošta Slovenije je v okviru tega dogodka izdala znamko.

MILENA ŽOHAR

IZPRAZNIMO PRODAJALNO IN PRIPRAVIMO PROSTOR ZA NOVO!

INTERSPORT CELJE

19. - 27. 8. 2016

-50% 70%

Ponudba velja od 19. do 27. 8. 2016 za izbrane in posebej označene izdelke v zalogi prodajalne INTERSPORT Celje. Na znižane izdelke ni mogoče uveljavljati drugih popustov in ugodnosti. Popust se obračuna na blagajni.

SPORT TO THE PEOPLE

INTERSPORT®

S kolesom od gasilskega do gasilskega doma

Na praznični dan, v soboto, 25. junija, je PGD Lokarje organiziralo že deseti, jubilejni kolesarski maraton Od gasilskega do gasilskega doma. Pot je vodila med domovi Gasilske zveze Šentjur.

Maraton ima rekreativni značaj, udeležiti se ga lahko vsak, ki ima rad kolesarjenje. Od 140 udeleženi kolesarjev jih je bilo približno 35 članov gasilske organizacije. Maraton ima dve progi. Daljša poteka mimo vseh 12 gasilskih domov v občinah Šentjur in Dobje in je dolga 100 km. Treba je premagati približno 1.900 višinskih metrov. Kolesarska pot se začne pred gasilskim domom PGD Lokarje in se nadaljuje skozi Dramlje, Lutrije, Dolgo Goro, Ponikvo, Zg. Selce, Završe, Grobelno, Slivnico, Loko pri Žusmu, Dobrino, Žegar, Prevorje, Lesično, Planino, Dobje, Kalobje, Jakob, Šentjur, nato udeležence privede nazaj do Gasilskega doma Lokarje. Na daljšo progo se je podalo približno 75 kolesarjev. Na tej trasi so bili najboljši amaterski kolesarji celjske regije, ki so jo premagali v treh urah in pol.

Letošnji najhitrejši čas je nekoliko daljši zaradi zelo hude vročine.

Dve uri kasneje so se podali na progo kolesarji z manj telesne kondicije. Dolžina krajše proge je 50 km, treba

je bilo premagati 717 višinskih metrov. Na krajšo pot se je podalo 65 kolesarjev, med njimi tudi župan Občine Šentjur mag. Marko Diaci. Kolesarska pot poteka do Slivnice po isti poti kot daljša, le da

se odcepi proti Kalobju, gre naprej skozi Jakob in nazaj do GD Lokarje.

V času maratona so bili odprti vsi gasilski domovi v GZ Šentjur. Kolesarji so se lahko okrepčali s hladnimi napitki,

sadjem, pecivom in z drugimi dobrotami.

Zahtevne priprave

Organizacija in priprave na kolesarsko prireditev so vedno bolj zahtevne zaradi predpi-

sov in zakonodaje. Za takšno prireditev je treba pridobiti vsa ustrezna dovoljenja za uporabo cest, pripraviti elaborat varovanja, zagotoviti nujno medicinsko pomoč in rediteljska mesta na kritičnih odsekih cestišč.

Na koncu sta sledili analiza kolesarjenja in gasilska malica s srečelovom, za katerega so dobitke prispevali sponzorji in donatorji. Ob desetem, jubilejnem kolesarskem maratonu je sledilo tudi odpiranje penečih vin, ki so jih prejeli vsi najbolj zaslužni gasilci, prijatelji in najhitrejši kolesar na daljši progi. Vsi kolesarji so prejeli tudi spominske majice. Zahvala vsem gasilskim društvom, ki so sodelovala v vlogi rediteljske službe, enoti nujne medicinske pomoči, Policijski postaji Šentjur, vsem donatorjem in Javnemu komunalnemu podjetju Šentjur, ki je očistilo cestišče. V projektu je sodelovalo več kot 50 rediteljev in vsaj 20 ostalih, ki so pomagali prostovoljno. Organizacijo maratona bomo nadaljevali tudi prihodnje leto, ko bo že enajsti po vrsti, na kar se že pripravljamo.

JANKO PUŠNIK

Uspeh na poklicni maturi

V Srednji zdravstveni šoli Celje je od vseh programov (zdravstvena nega, kozmetični tehnik in poklicno-tehniško izobraževanje) k poklicni maturi pristopilo 217 rednih dijakov, od tega jo je opravilo 209, kar znaša 96,3 odstotka.

Uspešni dijaki so pridobili naziv srednje medicinske sestre/srednjega zdravstvenika ali kozmetične tehnice/kozmetičnega tehnika.

Šest dijakinj je poklicno maturo opravilo z izjemnim učnim uspehom, z doseženimi 22 točkami. Te dijakinje so iz 4.a Nika Kovač in Alja Tovornik, iz 4.c Petra Sedminek in iz 4.e Ana Berdnik, Mirjam Golež in Teja Kocbek.

Dijakinja 4.a Timeja Tešić pa je dosegla vseh 23 točk.

PETRA MRZDOVNİK

Z leve razredničarka 4.e Urška Zakošek, dijakinja 4.e Teja Kocbek, razredničarka 4.a Smilja Pevec, dijakinje 4.a Timeja Tešić (z vsemi 23 točkami), Alja Tovornik in Nika Kovač, razredničarka 4.c Tanja Leskovšek, ravnateljica Katja Pogelšek Žilavec (prva z desne)

Zlata Frančiška in Franc Jelen

V poročni dvorani gradu Komenda na Polzeli je bil obred zlate poroke ob petdesetletnici skupnega življenja Frančiške in Franca Jelena. Obred je opravil polzelski župan Jože Kužnik, ki je ob koncu zlatoporočencema izročil darilo in listino za petdeset let poroke.

Frančiška Jelen, z dekliškim priimkom Rozman, se je rodila 1937. leta v Gorici pri Šmartnem v Rožni dolini kot drugi otrok očetu Francu in mami Mariji. Osnovno šolo je obiskovala v Šmartnem v Rožni dolini, nižjo gimnazijo v Vojniku in učiteljsko od leta 1960 v Celju. Dve leti je službovala v Višnji Gori, nato se je leta 1962 zaposlila kot predmetna učiteljica matematike in fizike v OŠ Polzela, kjer je v letu 1992 tudi dočakala upokojitev.

Franc Jelen se je rodil leta 1939 v Andražu nad Polzelo kot zadnji otrok (in edini sin) očetu Francu in mami Antoniji. Osnovno šolo je obiskoval v Andražu nad Polzelo, nižjo gimnazijo pa na Polzeli, nato se je vpisal v vojaško gim-

nazijo, jo dokončal in v vojski pustil še nekaj najlepših let svojega življenja. Po demobilizaciji se je vrnil v Slovenijo, kjer je najprej služboval v Smarju pri Jelšah, nato je – z vmesnim osemletnim političnim udejstvovanjem – v letu 1994 dočakal upokojitev v Tovarni nogavic Polzela.

V zakonu sta se zlatoporočencema rodila hči Nevenka in sin Matej. Zlatoporočenca sta ponosna babica in dedek štirim vnukom: Ani, Luku, Urhu in Uli. Sanje o lastni hiši so se jima uresničile. Zdaj z užitkom urejata okolico in pridelujeta – praviloma preveč – vrtnin, s katerimi potem oskrbujeta svoje najbližje. Franc še vedno rad bere tako dnevno časopisje kot tudi knjige, vedenje o dnevnem dogajanju doma in po svetu pa »dopolnjuje« z gledanjem televizije. Drugi sodobni mediji – računalniki – ga niso zasvojili. Še vedno bi težko našli križanko, ki ji ne bi bil kos. Frančiška svoje sive celice krepi z reševanjem sudokujev, pri čemer tudi ona rada bere.

TT

Zlatoporočenca Frančiška in Franc Jelen

Mladi ekologi iz 6.b-razreda

Na razpis za natečaj Komunale Laško za univerzalni zbiralnik baterij iz odpadne embalaže so se prijavili vsi učenci iz 6.a- in 6.b-razreda matične šole iz Laškega, saj se zavedajo, kako pomembno je ohranjanje čistega okolja za prihodnost.

Komisija je v začetku maja izbrala tri najboljše izdelke, ki so ustrezali razpisnim pogojem. Prvo nagrado je dobil Dominik Medved iz 6.b-razreda za zbiralnik v obliki cvetoče lončnice, drugo Dominik Klezin iz 6.a-razreda in tretjo Žiga Belež iz 6.b-razreda za robota.

Vsi zbiralniki so morali biti funkcionalni, estetski in izdelani iz odpadne embalaže. 6.b-razred, iz katerega je učenec zmagovalnega izdelka, je do-

bil možnosta, da si prisluži denarno nagrado, in sicer za izdelavo dvajsetih lončnic.

Učenci so se lotili zahtevnega projekta. Za lončke je bilo treba zbrati ustrezne odpadne plastične posode različnih velikosti, rolice od papirnatih brisač in straniščnega papirja za stebila ter liste in karton za cvetove. Sledili so rezanje, kaširanje, barvanje, lepljenje in sestavljanje unikatnih lončnic.

V petek, 24. junija, se je projekt končal s povabilom v Komunalo Laško. Sprejela sta nas direktor Tomaž Novak in vodja sektorja za ločeno zbiranje odpadkov Andrej Ilijevec. Predali smo zbiralnike, ki jih bodo razdelili po podjetjih v občini. Želimo si, da bi služili svojemu

namenu. Predstavila sta nam podjetje, spregovorila o pomenu ločevanja odpadkov, pohvalila učence za njihov trud in jih povabila še h kateri skupni akciji.

Srečanje je bilo zelo prisrčno, pisarna gospoda Novaka se je spremenila v pisano vrt unikatnih lončnic in razigranih ekologov. Ob sladoledu in sproščenem pogovoru smo na prijeten način končali šolsko leto.

Zahvaljujemo se vodstvu komunale za prijetno druženje. Počitniškim dogodivščinam naproti smo odšli z lepimi občutki. Ne le da so si učenci prislužili nagrado, naredili so dobro delo za naravo.

Razredničarka in mentorica
MAJDA PODBEVŠEK

Od Rima do Londona

Simpatizerji olimpizma in ljubitelji športa v vedno večjem številu obiskujejo olimpijske igre. Mednje sodi nekdanji atlet Ludvik Jerčič z Mute, ki si je z bratom Jožetom leta 1960 ogledal olimpijske igre v Rimu.

Leta 1972 in 2004 je bil s soprogo Marjano, prav tako nekdanjo uspešno atletinjo, članico AK Kladivar, na ogledu olimpijskih iger v Münchnu in Atenah, leta 2000 je potoval v Peking, z vnukom pa si je igre ogledal leta 2012 v Londonu. Leta 1984 je bil na zimskih olimpijskih igrah v Sarajevu.

Ludvik se je atletiki zapisal po vrnitvi iz JLA kot armadni prvak. Nekaj let je treniral pri mariborskem Braniku, od tekov pa se še vedno ni poslovil, saj še tekmuje na srednjih progah in se udeležuje veteranskih prvenstev in tekmovanj v domovini in tujini.

»Kljub 78 letom še ne misli opustiti tekmovanj, saj mu predstavljajo izziv za treninge in ohranjanje telesne vzdržljivosti,« je ob začetku olimpijskih iger v Rio de Janeiru povedala Marjana Jerčič, ki bo v času iger spremljala soproga na dveh tekih v Avstriji.

Ludvik ni bil le aktiven atlet, temveč tudi organizator in pobudnik tekov, med katere lahko prištevamo že 52. taborniški tek na Muti.

HJ

Ludvik Jerčič v Novem mestu, kjer je letos osvojil tretje mesto na državnem veteranskem prvenstvu.

Slike za pomoč otrokom

Na povabilo društva veteranov hrvaške koprivniško-križevske županije sva se likovnika iz Šentjurja Martin Čater in Dragan Podovac odzvala na mednarodno humanitarno akcijo za pomoč hrvaškim otrokom.

Dela bodo prodali na dražbi, ves denar pa bo namenjen za nakup invalidskih vozičkov, opreme in za hrano ter potrebščine za otroke. Letos sva donirala veliko slik, ki jih niti več ne štejeva. Srečna sva, če lahko pomagava. Pri tem za naju ni mej in ovir. Na dan, ko sem izročil slike, sem z družino še obiskal Hlebine, saj smo za tamkajšnji vrtec podarili igrače, ki smo jih pridno kupovali nekaj mesecev, tako da se jih je nabralo za velik in poln prtljažnik avta. Sprejela so jih načelnica Božica Trnski in njene pomočnice Đurđica, Mirjana in Ana Marija. Vrtec bodo odprli septembra in se imenuje Leptir (Metulj).

DP

Slike za otroke je sprejel Krešimir Juratović.

Poletne športne igre

V Domu Lipa Štore smo 22. junija, na drugi poletni dan, imeli poletne športne igre za stanovalce doma.

Igre so potekale na prostem, in sicer na parkirišču med stavbo domskega dela in oskrbovanimi stanovanji od 9.30 do 12. ure. Udeležili so se jih stanovalci drugega, tretjega, četrtega nadstropja in stanovalci nove stavbe domskega dela. Iz vsakega nadstropja je tekmovalo pet stanovalcev. Spremljali so jih štirje zaposleni, ki so jim pomagali pri izvajanju iger in jih pri igrah spodbujali. Tekmovalce so med

igrami spodbujali in zanje navijali tudi stanovalci in obiskovalci. Igre so bile tekmovalne narave in so bile prilagojene stanovalcem. Štiri ekipe tekmovalcev so se tako pomerile v štirih različnih športno-družabnih igrah: metu obročev na stožce, metu žogic v talni koš, metu kocke in miselni igri spomin. Potekale so pod nadzorom nasmejane in dobro razpoložene komisije, ki je natančno spremljala igre in seštevala točke. Komisijo so sestavljali Marinka Hrnčič, direktorica doma, Aleš Oreškovič, strokovni vodja

doma, Natalija Bukovec, vodja zdravstvene nege in oskrbe, Tatjana Toman, socialna delavka, in Jasna Adam, vodja oddelka.

Člani domskega pevskega zbora Lipa so ob spremljavi harmonikarja Srečka Pajka odprli igre. Ob tem je nekaj spodbudnih besed tekmovalcem namenila Marinka Hrnčič. Med posameznimi igrami sta dogajanje popestrila muzikanta s harmoniko in klarinetom. Tekmovalci so si takrat malo odpočili in zraven kakšno pesem tudi zapeli. Najbolj zagreti in veseljaški so tudi zaplesa-

li. Med igrami je bilo poskrbljeno za pijačo in prigrizke, za kar se moramo zahvaliti skrbnim sponzorjem: Pekarni Geršak, trgovini Engrotuš, Lekarni Sveti Lenart - podružnici Lekarne Štore, Grafiki Gracer in podjetju Medikem. Tako smo lahko z malimi pozornostmi razveselili vse sodelujoče stanovalce. Z zlatimi medaljami so se »polepšali« stanovalci tretjega nadstropja.

Preživeli smo sončen dan, ki smo si ga polepšali z zabavo, s športom, plesom, z glasbo in s petjem.

SNEŽANA BATLIJAN

Dnevnik mlade vrtnarke

Babica

Ko sem se kot brucka odpravljala v belo Ljubljano, mi je babica k obilni prtljagi dodala še kopico nasvetov. Na srce mi je položila, da mora vsaka gospodinja – od takrat naprej sem kuhala s sostanovalko in ne več z mami – imeti rože. »Za začetek naj bi bila dovolj ena.« In že sem imela v roki lepo orhidejo. Seveda sem se upirala, saj sem vedela, da je obsojena na propad. A če se naša »oma« nekaj odloči, nima smisla ugovarjati. V drugem mesecu šolanja je moja orhideja izgledala že popolnoma »otožno«. Skladno s tem sem jo tudi nekoliko bolj začela zalivati – toliko, da bi si opomogla. Napaka! In ravno v tistih dneh se je »oma« najavila na obisk.

Tisti dan nisem šla na predavanja, saj sem prečesala Ljubljano, da sem našla orhidejo, ki je po mojem mnenju izgledala identično moji prvotni, ko je ta v sebi imela še več življenja. Napaka številka dve! Če lahko »omo« pretentaš, ko gre za pametni telefon, je žal ne moreš, ko gre za rože.

Ceprav sem tisti dan zamudila predavanja, sem imela popoldne individualna, ki so vrhunec dosegla, ko mi je »oma« svetovala, naj se z rožo pogovarjam, saj tako raste bolje. Skoraj sem se razpočila od smeha, a danes sklonim glavo. Ste vedeli, da obstajajo raziskave, ki pravijo, da rože res rastejo bolje, če se z njimi pogovarjate? No, ne zaradi govora, ampak večje količine izdihanega ogljikovega dioksida direktno ob roži. Sicer pa orhideje najlepše uspevajo na okenški polici, kjer je le jutranje sonce, kjer ni pretiranega prepiha, tu in tam s kakšno ampulo za orhideje ter z rednim tedenskim do desetdnevним zalivanjem. Orhidej ne imejte nad radiatorjem ali na mrzlem pod 16 stopinj, pri čemer pazite, da popki ne bodo prekomerno navlaženi, saj postanejo lahka tarča za napad gliv.

In epilog? Moja »otožna« orhideja ni doživela bridkega konca. Ko je prišla v roke »dr. ome«, se je njen svet spremenil na bolje. In jaz? Danes, pet let kasneje, mi doma raste pet čudovitih orhidej!

novi tednik

radio celje

Pekoča vrtnarska poslastica

Čili za konec poletja

Prejšnji teden smo predstavili kmetijo Vizjak, na kateri se ukvarjajo s pridelavo brezglutenske moke in medenih izdelkov ter gojenjem čilija. Glede slednjega je pravi strokovnjak Matic Vizjak, zato smo se po vrtnarske nasvete obrnili nanj.

V svoji zbirki ima Matic kar osemsto sadik čilija, polovica jih je nasajenih na prostem, druga polovica uspeva v rastlinjaku. »Semena shranjujem sam iz prejšnjih let, dobim pa jih tudi na medsebojnih menjavah z ljubitelji čilija. Semena dam kaliti že januarja,« pravi Matic Vizjak, ki se drži setvenega koledarja Marie Thun, kar se mu odlično obrestuje. Ko semena vzklijejo, jih da v ogrevan rastlinjak, kjer jih pusti do 15. maja. »Še vedno se držim starega načela, da morajo miniti ledeni možje in poscena Zofka, potem sadike posadim v zemljo,« pravi Matic.

Čilije gnoji z domačim kompostom in s konjskim gnojem, ki je star od štiri do pet let. Čilijem dobro dene tudi takonimovano foliarno gnojenje z učinkovitimi mikroorganizmi. Občasno jih poškropi z biološkim pripravkom iz fermentiranih koprivovih listov in baldrijanovih cvetov. S tem pripravkom se lahko poškropi tudi plodove in jih kasneje zaužije, saj je pripravek povsem naraven. Sadike čilijev, ki so posajene na odprtem, ogrnejo

s pokošeno travo, ki zavira izparevanje vode. »Čili izvira iz toplejših krajev, zato ima rad vodo, vendar je bolje, če je malo pod stresom, torej da ga manj zalivamo, saj je tako bolj pekoč,« je povedal Matic. V manjših količinah lahko plodove pobira že sproti. V večji količinah pridelek poberejo v drugi polovici avgusta. Septembra je rodno

čilijev najboljša. Sadike imajo zunaj do pozebe. Čiliji se razlikujejo po pikantnosti. Merilo zanjo je Scovillova lestvica. Število teh toplotnih enot nam pove količino kapsaicina na enoto suhe mase. To je snov, ki daje pikantnost čilijem. Matic ima čilije z vsebnostjo od nič do nekaj čez dva milijona Scovilla. S slednjo vrednostjo se ponša Guinnessov rekorder čili vrste carolina reaper. Čiliji se razlikujejo tudi po aromi, nekateri imajo okus tudi po sadju. Znanе so Matičeve čilijeve omake, ki so združene pod

Več o tem, kaj vse ponuja kmetija Vizjak, lahko najdete na njihovi FB-strani ali na spletni strani www.kmetija-vizjak.si.

Matic Vizjak ob sorti čilija habanero chocolate.

skupnim imenom Čili frik. »Imamo širok nabor strank, zato čilije ločimo po pikantnosti. Pri izdelavi omak je najpomembnejše, da izbereš pravilne sorte čilijev,« pravi Matic, ki gleda na to, da je v omakah vsaj šestdeset odstotkov čilija. Ta pikantna poslastica ne gre samo v omake, ampak sta Ma-

tic in njegov oče Silvo razvila svoje čilijevo žganje in čisto pravo čilijevo vino. Čiliji imajo kar nekaj zdravilnih lastnosti. Dobri so za holesterol, saj topijo maščobe, pospešujejo tudi metabolizem, zato telo porablja kalorije tudi v mirujočem stanju.

KLARA PODERGAJS, foto: GrupA

25. septembra vabljeni na Drugi pravi čili festival v Šmarje pri Jelšah, ki ga organizira Matic Vizjak. Čili festival je dan za vso družino. Svoje brbončice bodo lahko razvajali ljubitelji pikantne hrane.

NAGRADNI NATEČAJ

Najlepše balkonsko cvetje

Uredništvo Novega tednika izbira najlepšo zasaditev balkonskega cvetja. Sodelujete lahko vsi, ki imate takšno zasaditev na oknu, balkonu ali v posodi. Vsak teden bomo v uredništvu izbrali »zasaditev tedna« in jo objavili skupaj z vašim imenom. Fotografije nam pošljite **do vključno 1. oktobra** na elektronski naslov nt-rc.si ali po pošti na: Uredništvo Novega tednika, Prešernova 19, 3000 Celje. Zmagovalno zasaditev bomo razglasili 6. oktobra. **Nagrado podeljuje Vrtnarstvo Žolnir iz Celja. VABLJENI K SODELOVANJU!**

Zasaditev tedna

Jože Vavdi, Luče

Setveni koledar

Čas za presajanje je od 27. ob 15. uri do 31. ves dan

18. če	plod do 8. ure, od 9. do 12. ure korenina, od 13. ure cvet
19. pe	cvet do 10. ure
20. so	cvet do 7. ure, od 8. ure list
21. ne	list do 15. ure
22. po	od 17. ure list
23. to	plod
24. sr	plod do 14. ure, od 15. ure korenina

Podatki so vzeti z dovoljenjem avtorice iz Setvenega priručnika Marije Thun za leto 2016, ki ga v Sloveniji izdaja v neskrajšani obliki Založba AJDA, Vrzdenc, tel. 01/7540743.

Živali, ki jih niti ne opazimo

Če ste videli katerega od hroščev, zabeležite to na spletu in pomagajte ohranjati redke vrste!

Vnos podatka ali vpogled v zbrane podatke lahko opravi vsak na spletnem naslovu www.sporocivrsto.si, kjer so tudi navodila in opis iskanih hroščev. Da ne prihaja do zamenjave vrst hroščev in s tem napačnih vnosov, je zelo zaželeno, da vpisovalec podatkov doda tudi fotografijo hrošča.

Naluknjano deblo nekoč zavarovanega Plevčakovega hrasta na Hudinji, kjer živi hrastov kozliček. (Foto: SHERPA)

Hrastov kozliček ali strigoš ima podolgovato do šest centimetrov dolgo telo rjavo-črne barve. Konci pokrovki so rjavi, tipalnice so zelo dolge, »ovratnik« ima nagrbnčen. Na deblu in suhih vejah pusti do tri centimetre velike luknje, v katerih živi. Naluknjano hrasta je znak, da v njem prebiva omenjeni hrošč. Nekoč je bil zelo razširjen, zaradi sekanja dreves in zato, ker so ga obravnavali kot škodljivca, pa se je njegova številčnost zmanjšala.

Ko smo pred tednom pisali o zaščitenih drevesih – naravnih spomenikih, za katere skrbi celjska enota zavoda za varstvo narave – smo si ogledali tudi znamenit Plevčakov hrast na Hudinji oziroma tisto, kar je ostalo od nekoč mogočnega drevesa. Leta 2008 se je namreč posušilo, a ker so ga že prej naselili hrošči vrste hrastov kozliček (*Cerambyx cerdo*), je zavod ohranil stoječe deblo. Hrošči namreč sodijo med redke in zavarovane primerke ekološkega omrežja Natura 2000.

To ni edini redek in ogrožen primer hroščev pri nas. Zavod za varstvo narave vsako leto poziva, naj ljudje sporočajo, če so v polnih mesecih opazili katerega od štirih vrst hroščev: poleg hrastovega še alpskega in bukovega kozlička ter rogača. Svoja opažanja lahko vnesejo na spletni portal www.sporocivrsto.si. S tem ljudje pomagajo pri zbiranju podatkov o redkih, ogroženih vrstah hroščev, ki so odlični pokazatelji stanja gozdov, in prispevajo k njihovemu ohranjanju, se zraven naučijo nekaj novega in sodelujejo pri ohranjanju biotsko izjemno bogate slovenske narave.

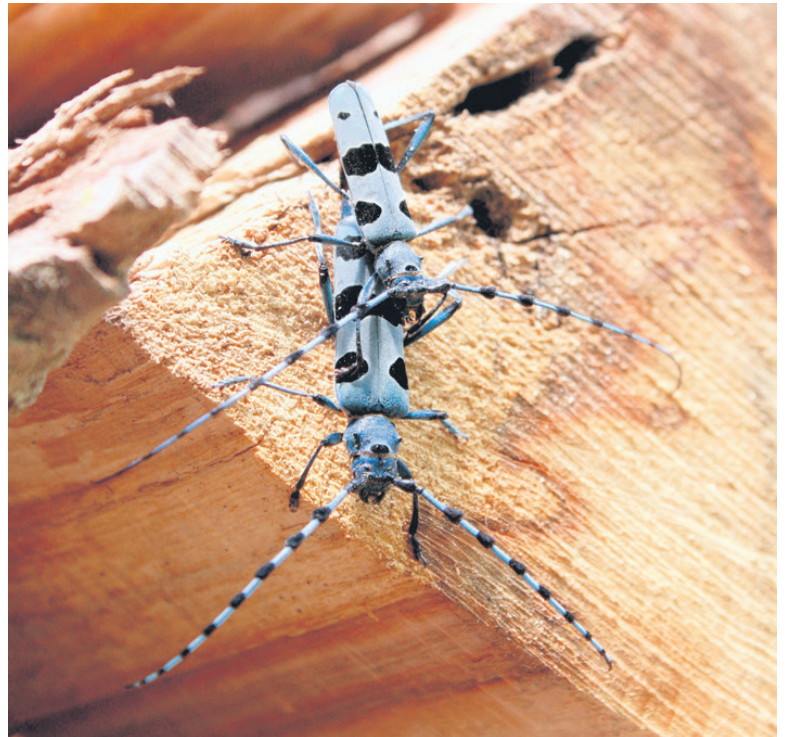
Z akcijo Sporoči vrsto!, s katero zavod letos že deveto leto zbira podatke o hroščih, spodbuja ljudi, da svoja opažanja zabeležijo in poslikajo ter nato vse to vnesejo na spletni portal www.sporocivrsto.si. Zavod te podatke uporablja pri vsakdanjem delu, vrednotenju naravovarstveno pomembnih območij, usmerjanju in prilagajanju rabe ter pripravi poročila o stanju redkih in evropsko ogroženih vrst, ki ga je naša država tako kot druge članice EU dolžna pripraviti vsakih sedem let.

Več kot 1.500 podatkov

Do zdaj so na portalu zbrali že več kot 1.500 različnih podatkov, od tega za rogača že več kot tisoč, za ostale pa manj, saj so tudi bolj redki in manj prepoznavni. Če je rogač vsem dobro znan, pa zahtevajo ostali trije primerki nekoliko bolj ostro oko. Za alpskega kozlička je vpisov približno sto, za bukovega približno dvesto in hrastovega kozlička približno trideset. Število opazovalcev se vsako leto povečuje, ugotavlja zavod, ki je za lažje prepoznavanje vrst lani natisnili tudi plakat in ga razdelili v nekaterih šolah. Vsak, ki to želi, ga lahko prejme brezplačno v osrednjem zavodu ali njegovih enotah po Sloveniji.

Za mnoge so hrošči živali, ki se nam zdijo samoumevne in jih niti ne opazimo. So najštevilnejša živalska skupina glede na število različnih vrst na našem planetu. Vse štiri vrste hroščev – hrastov, alpski in bukovi kozliček ter rogač – so v nekaterih državah Evrope že izginile. Za to so krive spremenjene razmere v gozdovih, ki so nastale zaradi intenzivnega gospodarjenja. Ponekod so z izsekavanjem gozdove močno spremenili, listnati so se spremenili v iglaste. Ti hrošči ne morejo več preživeti, saj so odvisni od ohranjenega naravnega ravnovesja v gozdu, ki premore tudi dovolj odmrlega in starega lesa. Hrošče zato najdemo le v domorodnih listnatih gozdovih, kjer prevladujejo hrast, bukev, kostanj in drugi listavci.

TC, foto: MARTIN VERNIK

Alpski kozliček ima ozko telo modre do modro-sive barve, na vsaki pokrovki pa ponavadi tri črne pege. Ima dolge modre tipalnice, ki so na sklepih členov črne. Velik je od dva do štiri centimetre. Živi v strnjenih bukovih gozdovih, ki jih je vedno manj, zato je ogrožen. Najdemo ga v alpskih predelih, na Kozjanskem in Kočevskem.

Bukov kozliček ima telo sive ali sivo-modre barve. Tipalke so krajše kot pri alpskem kozličku. Na vsaki pokrovki ima le po dve črni pegi. Najdemo ga na posekanem lesu ali na štorih na posekah v starejšem in čim bolj naravnem gozdu. Za razliko od drugih kozličkov bukov ne leti. Najdemo ga povsod po Sloveniji, razen v severovzhodnem delu. Tudi ta vrsta hrošča se ni mogla dovolj uspešno prilagoditi hitrim spremembam v gozdovih.

Rogač je eden najbolj prepoznavnih hroščev, sploh samec s svojimi značilnimi čeljustmi, podobnimi rogovju. Je ena največjih evropskih žuželk, saj lahko meri tudi do osem centimetrov. Njegov življenjski cikel je povezan najpogosteje s hrastovim ali kostanjevim lesom in v Sloveniji ga najdemo povsod.

V njegovih očeh je nazadnje videla strah

In za strah na prehodu v smrt ne bi smelo biti prostora – To je osnova paliative

Paliativa: skrb in nega hudo bolnega človeka. Morda je to preveč suhoparna razlaga enega najbolj občutljivih obdobj vsakega bolnika, vendar skriva zelo široko polje zdravstvenega znanja, osebne vpetosti bolnika in predvsem svojcev v vsakem posameznem primeru paliativne oskrbe. Gre za področje, ki je v slovenskem zdravstvenem sistemu ne samo še neraziskano, ampak »šepa« na celi črti. Stvari sistemsko niso urejene tako, kot bi morale biti, da bi hudo bolnim olajšale zadnje obdobje življenja, ko agresivne zdravstvene terapije ne pomagajo več. To opazajo celo zdravniki, a najbolj to občutijo svojci bolnikov in bolniki – v že tako najbolj bolečem obdobju.

Grenko izkušnjo je doživela tudi naša bralka. Ker je njena bolečina ob izgubi ostarelega, nepokretnega in hudo bolnega očeta še vedno močna, njena zgodba ostaja anonimna. Njenega očeta so v celjsko bolnišnico prepekljali iz enega od domov za ostarele na Celjskem.

To je bil prvi trenutek, ko je bilo zelo očitno, da je komunikacija med zdravstveno negovalno službo v domu in med zdravniki v bolnišnici nepopolna, saj so vsi prezrli, da se mu je pojavila huda kožna okužba, ki povzroča neizmerne bolečine. Oče je bil ob tem

onkološki bolnik, kar pomeni, da je bila vsaka okužba smrtno nevarna. Ker na oddelku, kjer bi se moral zdraviti, ni bilo prostora, so ga premestili na drug oddelek, kjer je čez nekaj dni umrl.

Paliativa, a nikakor ne evtanazija

Med očetovim bivanjem v bolnišnici je zdravniška ekipa njegovi hčeri in njegovi ženi dejala, da se »bliža čas smrti, da mu ne morejo več pomagati in naj se pripravita na njegov odhod«. »To sva sprejeli dokaj mirno, saj sva takšne novice pričakovali, glede na to, da se mu je stanje izrazilo slabšalo in da ni mogel več komunicirati niti se ni skoraj ničesar več zavedal. Zato je mama prosila zdravnico, da bi ga premestili nazaj v dom, kjer bi bil deležen paliativne oskrbe, lajšanja bolečin in predvsem miru, tišine in bližine svoje družine. Zdravnica je to možnost odločno zavrnila in popolnoma spremenila svoje mnenje glede njegovega zdravstvenega stanja. Naenkrat je trdila, da se mu stanje izboljšuje, da ga zdravijo, čeprav je bil povsem neodziven, popolnoma otekel. Priključili so ga na številne infuzije, transfuzije, a telo sploh ni moglo več sprejemati takšnih količin zdravil, pokala mu je koža na rokah, krvavel je iz mnogih ran, tudi iz ušes in oči.

Koliko dostojanstva ima bolnik v zadnjem obdobju svojega življenja?

Bil je neprepoznaven ...« nam je v solzah razlagala njegova hči.

A premestitve nazaj v dom in v paliativno oskrbo ni bilo. »V bolnišnici so nama celo očitali, da ga želiva evtanazirati in se dokopati do njegovega premoženja. In da ne morejo dovoliti, da bi ga odklopili z vseh naprav, saj so tam, da zdravijo in pomagajo. Kljub temu da so trdili, da se mu stanje izboljšuje in da lahko živi še dolgo, smo vedeli, da umira. Tisto noč, po teh njihovih besedah, z mamo nisva mogli spati. Zjutraj so naju klicali iz bolnišnice, da je oče ponoči umrl,« je raz-

lagala sogovornica in takrat jo je strlo.

Soočenje s samim seboj

Še danes razmišlja, da je oče umrl v strahu, v notranjem kaosu, nemiru. »Potreboval pa bi našo bližino, da bi odšel mirno. Bilo ga je neskončno strah. To je tisto, kar sem videla v njegovih očeh, ko sem odhajala iz bolnišnice. Paliativa je zame partnerski odnos. Bolnik pa je v bolnišnici že tako ločen od svojega okolja, bližine svojcev, prikras za svojo intimo. Medicinsko osebje je velikokrat preobremenjeno že za delo

z bolniki, kaj šele za stike s svojci. Bolniki so pri tem ranljiva skupina, vendar se tudi njihovi svojci ravno zaradi pomanjkljive ali celo neustrezne komunikacije z osebjem lahko znajdejo v hudih stiskah, kot sva se znašli tudi z mamo. Pali-

Vloga družine je v paliativni oskrbi zelo pomembna in zato morajo zdravniki to tudi upoštevati.

tivna oskrba pa vključuje vse, je vezno tkivo med bolnikom, njegovimi svojci in osebjem v bolnišnici ali domu,« je še dejala bralka.

Nesebično pomoč v trenutkih izgube, priprave na smrt bližnjega in pri žalovanju jima je nudil celjski Hospic. »Za večino ljudi je smrt bližnjega izkušnja, ker ne vedo, kako se odzvati v tem procesu. Nekateri se umaknejo, ker se niso sposobni soočiti s situacijo. Umirajoči pa morda nimajo vedenja o tem, kaj se dogaja. A nihče v tem obdobju nima izbire, ampak ljudje pridejo do točke, ko se soočijo sami s seboj. To je izredno travmatično. In takrat je pomoč strokovnjaka in človeka, ki to razume, pomembna. Zato sva z mamo neizmerno hvaležni ravno članom celjskega Hospica. Ker so samo oni razumeli,« zaključuje sogovornica.

SŠol

Ravno v paliativi je preboj na področju izobraževanja naredila visoka zdravstvena šola v Celju. Ta bo v študijskem letu 2016/17 začela izvajati nov podiplomski študijski program druge stopnje Paliativna oskrba. To je namreč edini tovrsten študijski program v slovenskem prostoru. Razvit je bil na podlagi razvojno-raziskovalnega dela v šoli, smernic Državnega programa paliativne oskrbe, demografskih trendov in čedalje večjih potreb po kakovostni in strokovni paliativni oskrbi. Razpisanih je trideset vpisnih mest za izredni študij, saj je program v prvi vrsti namenjen že zaposlenim, ki se želijo dodatno usposobiti na področju paliativne oskrbe. V študijski program se poleg diplomantov študijskih programov na področju zdravstvene nege lahko vpišejo tudi diplomanti drugih zdravstvenih ved.

Bolnik potrebuje varnost in mir

Odločitev o ustavitvi agresivnega zdravljenja za zdravnika najtežja

Primer naše bralke je natančno takšen, kakršnega si zdravniki pravzaprav ne želijo. Zdravniki so namreč potisnjeni v »sistem pomoči«. Ker je paliativnega znanja v družbi in zdravstveni stroki premalo, se znajdejo v primežu, kjer odločitev o agresivnem zdravljenju, čeprav ta bolniku prinaša preveč hudih stranskih učinkov, še vedno prevlada nad odločitvijo o paliativnem lajšanju bolečin. Gre za eno najtežjih odločitev zdravnikov. Zakaj?

»Takšna odločitev zahteva interdisciplinarni pristop,« razloži dr. Gorazd Voga, dr. med., specialist interne in intenzivne medicine, iz Splošne bolnišnice Celje, kjer je predstojnik Oddelka za intenzivno interno medicino in koordinator internih oddelkov. »Redkokateri bolnik, pri katerem je kronična bolezen v skrajni fazi, ima samo eno bolezen, ampak še pridružen obolenja. Bolnika je zato treba obravnavati celovito, pri tem upoštevati tudi njegov

psihični odziv na bolezen in zdravljenje. « Zato sta pri tem zelo pomembna znanje iz paliative in predvsem pogovor z bolnikom in svojci, pri čemer je ta pogovor treba opraviti v pravem trenutku.

»Zdravnik doživlja na podlagi svojih delovnih izkušenj različna obdobja, v katerih

se srečuje z odnosom do bolnezi, zdravljenja in tudi s trenutki, ko mora ugotoviti, da hudo in agresivno zdravljenje za nekega bolnika ni več primerno, saj povzroča več škode kot koristi,« dodaja Voga. Pogovor z bolnikom in svojci je pri tem izjemno pomemben.

Nekateri bolniki se morda ne zavedajo več okolice, nekateri se je in pri tem sprejmejo bolezen ali ne. Nekateri se ne želijo niti zdraviti. Zato je odnos najpomembnejši. »Tam, kjer je komunikacija med zdravnikom, ki je koordinator paliativne oskrbe, svojci in bolnikom, negovalci ali domovi za ostarele urejena, s paliativo ni težav. Če pa komunikacija ni takšna, kot bi morala biti, lahko nastane spori,« pojasnjuje Voga.

Dostojanstven konec življenja

A ne gre samo za onkološke bolnike. »Samo šestina ljudi umre nenadoma, medtem ko gre v večini primerov za kronične bolezni, za katere ni nujno, da so onkološke. In skrajna faza prinese večje bolečine, tudi večje trpljenje. Zdravljenje je bolj agresivno, bolj specifično, kar pomeni, da ima več stranskih učinkov, ki so tudi hujši,« pojasnjuje Voga. Čeprav na ravni državnih programov že obstajajo

smernice paliativne oskrbe, je to žal – tako ugotavlja tudi Voga – samo črka na papirju. V praksi naj bi nekatere bolnišnice že imele paliativno ekipo, medtem ko v večini to sploh še ni zaživelo.

»Izraz paliativa izhaja iz latinskega izraza paliare, kar pomeni ogrniti, zaščititi s plaščem. In to je naš namen: zaščititi bolnika pred hudimi in škodljivimi vplivi kronične bolezni, ki se preveša v končno obdobje. Velikokrat, ko hude bolnike pripeljejo v bolnišnico,

ti sami povedo, da bi raje ostali doma. Ne želimo nekritično podaljševati življenja ali ga skrajševati, ampak želimo omogočiti, da človek tisto življenje, ki ga še ima, preživi dostojanstveno. Če nekoga obvaruješ pred bolečino, pred preveč agresivnimi oblikami zdravljenja, mu daš varnost. In to bolniki potrebujejo,« odgovarja Voga na naše vprašanje, kaj potrebuje bolnik v skrajnem obdobju svojega življenja.

SŠol

OSTEOPATSKA-KIROPRAKTIČNA AMBULANTA V ZDRAVILIŠČU V LAŠKEM

DR. VERSHININ ANDREJ
DR. OSTEOPATIJE, ORTOPED, REVMAOLOG

TEL.: 03 734 51 28, GSM: 031 566 262
WWW.CENTERZDRAVJA.NET; E-POŠTA: VERSININ.ANDREJ@GMAIL.COM

Poti na grad so tri. Prva gre skozi vseh štirinajst obrambnih vrat, druga je pot z vzpenjačo, tretja pa je »pot norcev« in vodi čez strmo pobočje, zato je zaradi nevarnosti zaprta.

Na enem najslikovitejših gradov v Avstriji

Grad Ostrovia na avstrijskem Koroškem – Strateška lega in bogata zgodovina – V gradu muzej z bogato zbirko orožja in zgodovinskih listin

»Vauuuu ...« je bilo vse, kar so otroci spravili iz sebe, ko smo pri St. Donatu zavili proti enemu najlepših avstrijskih gradov in smo ga ugledali na vrhu skalne vzpetine. Pogled nanj je res dih in besedo jemajoč.

Če se mudite v Celovcu ali obiščete knežji kamen na Gosposvetskem polju, si vzemite še kakšno urico ali dve in se odpeljite do zgolj nekaj kilometrov oddaljenega gradu Ostrovia v bližini Sentvida pri Glini (St. Veit an der Glan). Že ko smo pred leti prvič obiskali ta čudovit grad, nas je s svojimi štirinajstimi obrambnimi vrati, skozi katera se lahko obiskovalci vzpenjajo na vrh, po-

polnoma prevzel. Prav tako tudi otroke, ki so šele ob tem gradu in razlagi, kako pestra je njegova preteklost, dobili pravi občutek, da se je na tem mestu v preteklosti »res nekaj dogajalo«.

Že stoletja v lasti ene družine

Ime gradu naj bi bilo slovenskega izvora in

pomeni »vzpetino z ostrim vrhom – ostrovia«. Da je res tako, naj bi dokazovalo dejstvo, da je bila dežela Koroška v 9. stoletju (takratna Karantanija), ko je to ime prvič dokumentirano (listina Ludvika Nemškega iz leta 860), že povsem slavizirana. V omenjenem dokumentu je kralj več nepremičnin podaril salzburški škofiji, med njimi tudi dvorec pri Osterwitzu. V 11. stoletju ga je salzburški nadškof podaril spanheimskim

Urban Jarnik, slovenski duhovnik, pisatelj, pesnik in jezikoslovec, je leta 1824 v metelčici napisal epsko pesnitev Ostrovia nepremagana. Je prva znana slovenska zgodovinska pesnitev, ki predstavlja poskus upodobitve junaškega dogodka v epskem besedilu. Opisuje, kako je tirolska grofica Margareta Krivousta oblegala grad Ostrovia, in v ospredje postavlja zvižahnost in modrost prebivalcev gradu.

grofom. Začetnik novega rodu z vzdevkom von Osterwitz je bil Ceizolf Spanheimski. Na Ostrovia so se ob pogostih turških vpadih zatekali okoliški prebivalci in se skupaj z vojaki borili proti osvajalcem. Njegova rodbina je dvorec dedovala do druge polovice 15. stoletja, ko so Turki v odprtem boju na polju zajeli Georga von Osterwita. Ta je kasneje umrl v turškem zaporu.

Dvorec je takrat postal last cesarja. Ta ga je leta 1509 zastavil krškemu škofu, ki je začel grad prenavljati, po njegovi smrti pa je njegovo delo nadaljeval Krištof Khevenhüller. Sin Johann je ob vznožju postavil gospodarska poslopja in od takrat do danes je dvorec v dedni lasti Khevenhüllerjev. V 16. stoletju je ta družina porabila ogromno finančnih sredstev, da je grad dogradila, utrdila, postavila vrsto obrambnih vrat in mu dala podobo, kakršno občudujemo še danes.

Nekoč nepremagljiva obrambna vrata

Ko se po plačilu vstopnine odpravimo na kratek, pribli-

žno petnajstminutni vzpon na vrh (ta čas se seveda ob neskončnih vprašanih malih radovednežev lahko tudi občutno podaljša), gremo skozi štirinajst obrambnih vrat. To je tudi največja zanimivost gradu. Vrata so v času, ko so bila zgrajena, predstavljala tehnološki višek, saj je osvajalec ostal izpostavljen napadom z vseh strani. Vsaka vrata imajo svoje ime po kateri od značilnosti. Tako prečkamo vrata praporščaka, stražarska, ladijska, angelska, levja, moška, Khevenhüllerjeva, pokrajinska, Reiserjeva, orožna, zidna, mostna, cerkvena in Kulmerjeva vrata. Še vedno je dobro ohranjenih veliko fresk na teh vratih, verskih simbolov, reliefov. Posebna zanimivost so tudi strelne odprtine, skozi katere je bilo mogoče streljati samo

poševno navzdol. Nekaj vrat je imelo tudi dvizni most. Še vedno lahko vidimo tudi odprtino, skozi katero so branitelji gradu zlivali vrelo olje na osvajalce ali na »volčje« jame, ki so bile polne zveri.

Na poti na vrh gradu smo mimogrede postali za trenutek še svatje, saj se je prav v tistem sobotnem popoldnevu v grajski cerkvi poročil mlad par. Na vrhu smo si oddahnili, se v grajski restavraciji najprej odžejali in posladkali z obveznim domačim jabolčnim zavitkom, zatem pa smo si ogledali še muzej orožja in listin, otroci pa so z odprtimi usti in velikimi očmi občudovali portrete nekdanjih plemičev. Med temi tudi portret sedanjega lastnika gradu Ostrovia Karla Khevenhüllerja-Metscha.

MRL

Cvetlični vrt na poti na vrh

Georg Khevenhüller je v oporoki v 16. stoletju zapisal, da družina nikoli ne sme ostati brez tega gradu, ne s prodajo, ne s podaritvijo, ne z izposojjo, kot poročno darilo ali z zastavo z delitvijo, niti naj na kakršen koli drugačen način ne poteka zmanjševanje posesti. Potomci so to željo ves čas upoštevali.

Ste slišali kako dobro šalo? Pošljite nam jo na Novi tednik, Prešernova 19, 3000 Celje in če se bo tudi nam zdela smešna, jo bomo objavili.

Vinjeta

Gostilniški pogovor mehanikov.
»Katero je najtežje opravilo na avtomobilu?« vpraša prvi.
»Revizija celotnega motorja?« ugiha drugi.
»Menjava menjalnika?« pripomni tretji.
»Popravilo totalke?« na koncu doda še četrti.
»Ne, ne in ne,« vse skupaj zavrne prvi mehanik. Nato sam odgovori na vprašanje: »Odstranjevanje slovenske letne vinjete!«

Odenki

Prijateljci se pogovarjata: »Že danes sem videla 50 odenkov sive.«
»Kako to, če ga še ni v kinu!?«
»Poln avtobus upokoјencev se je pripeljal mimo.«

Odpuščen

Direktor delavca odpusti z besedami: »Res mi je žal, bili ste mi kot sin.«
»Kako to mislite? Ne razumem ...«
»Predrzen, nehvaležen, nesposoben in len.«

Želja

Pogovarjata se Janez in Tone.
Janez: »Joj, kako si spet želim v Avstralijo!«
Tone: »Kdaj pa si ti že bil v Avstraliji?«
Janez: »Nisem še bil, ampak sem si tudi včeraj to zelo želel.«

Nikoli

Nikoli nisem smel pripeljati domov svojega dekleta. Najprej zaradi staršev, potem zaradi žene.

Šali je poslal Nande Jakopič iz Laškega.

Štoparka

Jože ustavi štoparki. Kljub veliki hitrosti drži volan z eno roko, z drugo pa počasi polzi od kolena navzgor po njeni nogi. Ona mu reče: »Prosim, uporabi obe roki.«
Jože: »Kako pa naj potem vozim?«

Droga

Mama vpraša sina: »Sinko, a se ti drogiraš?«
Sin: »Ne, zakaj tako misliš?«
»Ptička mi je povedala.«
Sin: »Ti se pogovarjaš s ptiči, potem pa misliš, da se jaz drogiram!«

Spraševali smo vas, katero naravno znamenitost je obiskal novinar Brane Jeranko ob prazniku občine Luče.

Pravilen odgovor se glasi: Snežno jamo pod Raduho.

Med praviłnimi odgovori smo izžrebali kupon bralke Andreje Novak iz Rogatca, ki ji bomo poslali majico NT&RC. Čestitamo.

NAGRADNO VPRAŠANJE

Kako se imenuje nagradni natečaj na strani Vrtnarimo?

Ime in priimek

Naslov

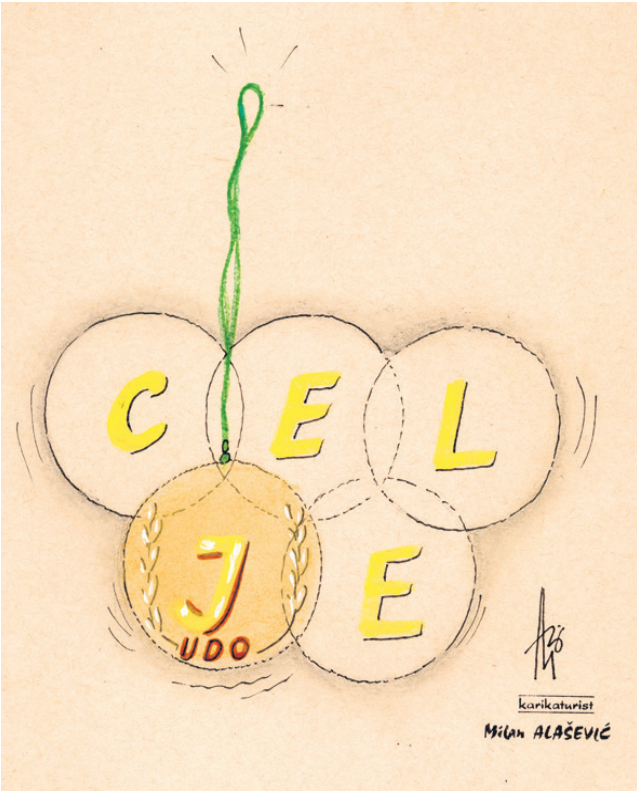
Kontaktna telefonska številka

Odgovor

Obkrožite: a) sem naročnik b) občasni bralec Novega tednika

Udeleženec dovoli organizatorju zbiranje, obdelovanje, uporabo in hranjenje posredovanih podatkov skladno z veljavnim Zakonom o varstvu osebnih podatkov.

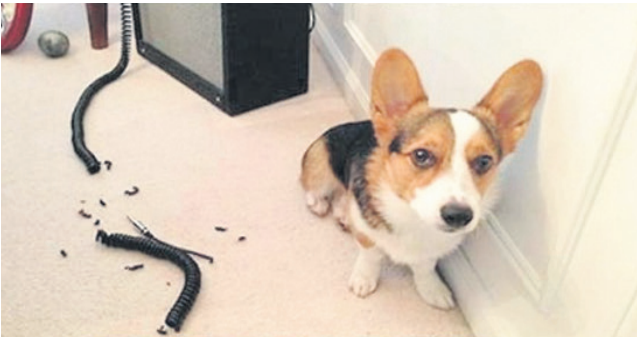
Kupone z odgovorom pošljite najkasneje do torka, 23. avgusta, na naslov Novi tednik, Prešernova ulica 19, 3000 Celje. Izžrebanemu nagrajencu bomo podarili majico NT&RC.

Avtor karikature: Milan Alašević

ANEKDOTE

Eden najbolj nadarjenih gledališčnikov svojega časa Emanuel Schikaneder (1751–1812) je napisal libreto za Čarobno piščal, opero skladatelja Wolfganga A. Mozarta. Predstavo je tudi režiral, povrhu pa je v njej pel vlogo ptičarja Papagena. Nekoč je zbolel glasbenik, čigar naloga je sicer bila, da med arijo za odrom igra na prave zvončke. Vskočil je kar Mozart, Papageno pa se je na odru seveda delal, da na glasbilo igra sam. Ko se je končala tretja kitica te arije, je Mozart zaigral uvod v četrto, Schikaneder pa se je moral znajti in je improviziral besedilo. Ampak Mozart je začel uvod še petič, takrat pa je Schikanedru prekipelo, zgrabil je svoje zvončke, se zadrł: »Nehaj že, prekleti inštrument!« in jih vrgel za oder.

Ubil sem črno kačo, ne vem, zakaj si jezen ... (Vir: splet)

218 SUDOKU

8	7		5			4		
			6	7				
2						1		
	5	6					8	
			7	1				
	4						2	
		8	2		5			4
		9						2
7		5	9		8			

AFORIZMI

Moj oče je vedno govoril, da mora biti moški pameten le dvakrat v življenju: ko si izbira poklic in ko si izbira ženo. Če ni pameten v teh dveh odločitvah, bo moral biti pameten vse življenje. (Jure Čuk)

Z REŠETA RAZSVETLJENIH NOVINARJEV

Brez stresa ne gre

Zakaj bi se človek po polževo v kolonah vozil proti morju in bil pri tem povsem uničen od vročine? Ko bi končno prispel na cilj, za iskanje katerega bi prej porabil cele popoldneve, bi po možnosti ugotovil, kaj vse ni v redu z namestitvijo, ter se jezil zaradi gneče na plaži, kjer bi moral svoj prostor rezervirati že ob sončnem vzhodu – če bi vreme sploh dopuščalo kopanje. Na vsakem koraku bi ga dodatno jezile visoke cene, neprijaznost domačinov in še kaj. To je vendar čas dopusta, ki je namenjen počitku in sprostitvi! »Ne, ne grem se takšnega dopusta,« sem si rekel in začela tuhtati, kako lepše preživeti proste dni. Kot naročena je prišla ponudba prijateljice, da bi skupaj odkrivali eno od evropskih prestolnic, kamor bi se seveda odleteli z letalom. Odlično, v trenutku sem se odločila, da se ji bom pridružila.

Toda prepričanje, da je takšna organizacija dopusta nestresna, se je izkazalo za napačno že kar v uvodu. Rezervacija letalske karte na spletni strani našega edinega prevoznika ni šla po načrtih. Ko bi moral program zahtevati le še plačilo s kreditno kartico, se je naenkrat vse skupaj nekje proti koncu postopka končalo in noben poskus ponovne oživitve rezervacije ni pomagal. Seveda ni šlo brez nekaj krepkih na račun »odlične« spletne strani. Kot da bi se dogovorili, je skoraj istočasno sin na drugem koncu Evrope skušal na enak način rezervirati karto za let domov. Pri našem prevozniku, seveda. No, program je bil do njega bolj »prijazen« v tem smislu, da mu je pobral še denar z računa, karte pa prav tako ni bilo.

Naslednji dan sem seveda skušala priklicati službo informacij in rešiti nastala zapleta. Saj poznate tisto »zlajnano«: »Poklicali ste ... Vsi operaterji so trenutno zasedeni ...« To je trajalo in trajalo. Nazadnje

sem po nekaj urah le uspela govoriti z uslužbenko in ji pojasniti, da smo očitno sesuli njihovo spletno stran, saj smo kar trije ostali brez vozovnic za letalo. Moj primer so hitro rešili in želeni vozovnici sta priromali na moj elektronski naslov, pri sinu pa se je zapletlo, ker po podatkih prevoznika vplačilo ni bilo nikjer vidno. Da bodo rešili zadevo in me poklicali, ko bo kaj več znane, so obljubili. No, sredi popoldneva klica še vedno ni bilo in ker se je njihov delovni dan iztekal, sem spet poskusila dobiti nekoga, ki bi kaj več vedel o našem primeru. Spet me je pozdravil znan motiv: »Poklicali ste ...« Čakanja ni bilo konca. Jeza je rasla, stres tudi. Nazadnje sem le doklicala uslužbenko, ki je vedela za naš primer in sporočila, da je tik pred rešitvijo. Pozno popoldne je na elektronski naslov prispela težko pričakovana vozovnica.

A kaj, ko moja sprostitev ni dolgo trajala. Če mi je prijateljica prihranila kar nekaj časa in živcev, ker se je sama javila, da bo uredila vse v zvezi z bivališčem in da bo izdelala načrt nekajdnevne potepanja, se je dan pred odhodom spet zapletlo. Želeli sva doplačati še za prtljago, saj je v osnovni ceni ni bilo. Priklon na že znano spletno stran je prinesel novo preseñčenje: poskus doplačila ni uspel na noben način, kaj je sploh narobe, pa se tudi ni dalo izvedeti. Telefonska številka, ki jo na tej strani nam nesrečnikom ponujajo kot izhod v sili, ne obstaja! Vsako minuto sem bila bolj razkačena, saj se tudi na splošno številko informacij v naslednji uri ni nihče javil. So že vedeli, da bi jih nadrla. Kaj storiti? Plačilo prtljage ob odhodu bi pomenilo precej višji strošek, kot sva ga predvideli za to. Na srečo ima prijateljica znanca, ki dela na letališču in je šel za naju uredit doplačilo. Kaj naredijo tisti, ki te možnosti nimajo? Plačajo. Ali pa gre do na letalo s tako majhnim kovčkom, v katerega sama ne bi spravila niti vseh toaletnih potrebščin.

Nadaljevanje zgodbe je bilo na srečo brez pretresov. Me pa že zdaj skrbi, kako bo naslednjič, ko si bom spet zaželela oditi na kakšno nestresno potovanje. Kaj pa, če je vseeno lažje preživeti v razbeljeni pločevini do morja?

POPOTNICA

Olimpijsko »postrojavanje«

Ob junakih iz Ria je na sprejemu na Lopati kot voditelj prireditve blestel tudi naš športni novinar **Dean Šuster**. Kako je imel ob splošnem navdušenju množice, ki je postalo že skoraj neobvladljivo, suvereno stvari pod kontrolo na odru, prikazuje tudi spodnja fotozgodba, ko je želel ustreči željam številnih fotografov.

Foto: RG

Dean: »...Tule, tule se postavite.«

Fabi: »Ok, ok, a bo v redu?«

Dean: »Ne, ni še v redu, glej, takole, še malo bolj sem.«

Fabi: »Hej, zdaj pa menda ja bo ... Dean, pa nismo mi manekeni!«

Po kmečko

Kmečki praznik na Dobrovi pri Celju je bil letos jubilejni dvajseti in tudi zato še posebej dobro obiskan. Kmetje in drugi obiskovalci so se družili na kmečkih igrah, pri tekmovanju v košnji in blagoslovu traktorjev, nato pa na zabavo ob glasbi znanih narodnozabavnih zasedb. Nekateri so imeli kljub temu dovolj energije, da so naslednji dan odšli še na Lopato na sprejem za judoistke.

Foto: SHERPA

Župnik Srečko Hren iz celjske župnije sv. Duha je očitno pripravljen na vse vrste izzivov. Takole poskočen je bil na kmečkem prazniku, kamor je prišel opraviti blagoslov traktorjev. Naslednjič bomo preverili, kje nabira kondicijo.

Braslovški župan Branimir Strojanshek (s svetlim klobukom) je tokrat v goste povabil kolege iz sosednjih občin. So bili pa Strojanshekove prisotnosti veseli tudi domači občani, ki so ga pred tednom pogrešali na javni predstavitvi združenih civilnih iniciativ glede zloglasne tretje razvojne osi. Takrat je bil še na dopustu.

Župani pospremili praznik zelenega zlata

Da je Spodnja Savinjska dolina zibelka hmelja, čivkajo že vrabci na vejah. Kakor tudi to, da bo pivo v dolini, tam, kjer še ni, postalo sveta pijača. In ker je za dobro pivo treba imeti dobro osnovo, torej hmelj, je prav, da se tistim, ki ga pridelujejo, vsaj enkrat letno poklonimo. Hkrati je to tudi izvrstna priložnost, da se župani po dopustu počasi navadijo na delovni ritem.

Foto: TT

Marjan Turnšek (levo) je bil kot predsednik Govedorejskega društva Celje, ki je s celjskim kmetijsko-gozdarskim zavodom organiziralo igre, upravičeno zadovoljen. Nedeljsko dogajanje mu ni pobralo vse energije, saj smo ga naslednji dan opazili na Lopati. Ob njem so Marjan Kovač, predsednik Kmetijske zadruge Celje in zakonca Vrisk: Mira, ki je svetovalka v žalski izpostavi celjskega kmetijsko-gozdarskega zavoda in Peter, predsednik Zadrúne zveze Slovenije. Ob taki zasedbi beseda gotovo ni tekla le o vremenu.

Eden največjih zagovornikov zelenega zlata je gotovo žalski župan Janko Kos. On praktično vse stavi na savinjski hmelj in domače pivo.

Z veseljem se je vabilu odzval tudi župan Tabora Anton Grobler. Očitno ve, da je treba pred »pirom« po grlu spustiti še kaj drugega.